ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର • ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ

ସୁନା ସଂସାର

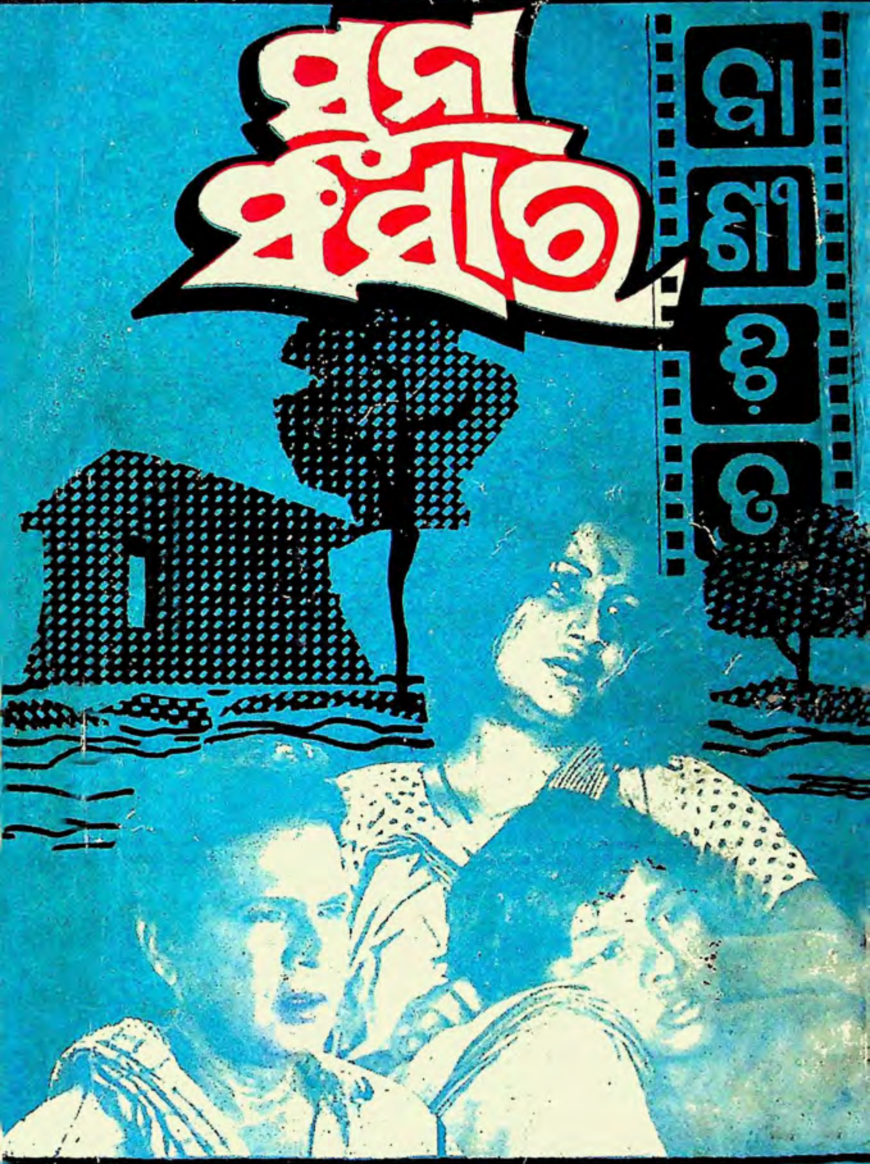

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା • ଶିଶିର ମିଶ୍ର

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି

ଆମ୍ରପଲ୍ଲୀ ଶାଢ଼ୀ ହାଉସ

ଅଶୋକ ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୯

ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିବ

ଫ୍ରେଣ୍ଡସ ମୁଭିଟୋନ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିବେଦିତ
ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀରେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର

ପ୍ରମୃତ୍ମା

କାହାଣୀ ' ନଗେନ୍ ଦାସ
ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ, ସଂଳାପ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା : ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ଦାସ
ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା : ଶାନ୍ତନୁ ମହାପାତ୍ର
ପ୍ରଯୋଜନା : ଅଦ୍ୱୈତ ଚରଣ ମହାନ୍ତି
ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ଧୀର ବିଶ୍ୱାଳ

ଭୂମିକାରେ ଶ୍ରୀରାମ, ମହାଶ୍ୱେତା, ନଗେନ୍, ନଳିନୀରାୟ, ପ୍ରମୋଦ, ପ୍ରୀତି,
ରାଧାପଣ୍ଡା, ଜଗନ୍ନାଥ, ରବିଦାସ ମଧୁମତୀ ପ୍ରମୁଖ ।

ପରିବେଷକ ପ୍ରୋଗ୍ରେସିଭ ଫିଲ୍ମସ୍, ଭଗତପୁର, କଟକ-୯
Phone No, 21474

ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶକ, ପ୍ରଯୋଜକ, ଶୁଭେଚ୍ଛୁ ଏବଂ
ଅଗଣିତ ଚିତ୍ରପ୍ରେମୀଙ୍କୁ

ଆମର ଶୁଭ ଅଭିନନ୍ଦନ

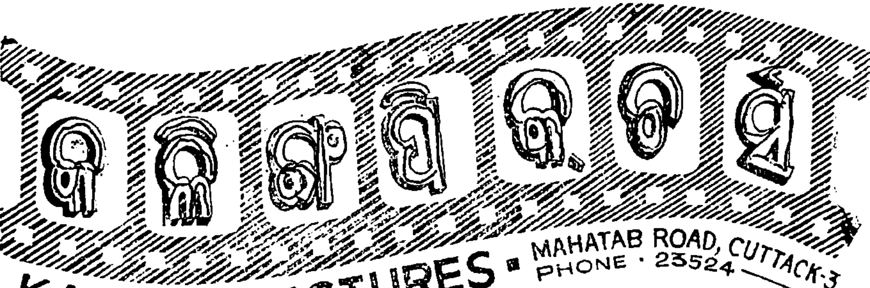

KALINGA PICTURES

MAHATAB ROAD, CUTTACK-3
PHONE · 23524

ଆମ ପରିବେଷିତ ନୂତନ ଓଡ଼ିଆ କଥାଚିତ୍ର

ଦେବମାତା ପିକ୍‌ଚର୍ସର

[illegible]

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କେ. ଏଚ୍. ଡି. ରାଓ
ସଙ୍ଗୀତ : ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର
ଭୂମିକାରେ ଅଜିତ୍ କଚ, ସୁଜାତା,
ଅନୀତା, ତନ୍ଦ୍ରା, ସୌଦାମିନୀ

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟସ୍ୱାମୀ ମୁଭିଟୋନ୍‌ର

କବିସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଗୋପାଳ
ସଙ୍ଗୀତ : ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର
ଭୂମିକାରେ ଚକ୍ରପାଣି, ଝୋଲାରମଣୀ, ଭୋଳାନାଥ, ନରି, ବସନ୍ତ,
ଭଗବାନ, ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା, ଗୀତାଞ୍ଜଳି ପ୍ରମୁଖ

ଭାରତୀ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର

ସନ୍ଧ୍ୟାତାରା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମୋହନ ଶେଟି
ସଙ୍ଗୀତ ବାସୁଦେବ ରଥ
ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟସଂଳାପ ଡା ବସନ୍ତ ମହାପାତ୍ର
ଭୂମିକାରେ ହୃଦାନନ୍ଦ, ରଶ୍ମୀ,
ଅନୀତା ପ୍ରମୁଖ

ଅଭିଯାତ୍ରୀକ ପ୍ରଡକସନ୍ ର

ମାନସୀ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଳୟ ମିତ୍ର ଓ
କୁମାର ଆନନ୍ଦ
ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କର
ଭୂମିକାରେ ଶ୍ରୀରାମ, ସ୍ୱରୂପ,
ତ୍ରିପୁର, ସୌଦାମିନୀ, ବାବି,
ଶ୍ୟାମଳେନ୍ଦୁ ପ୍ରମୁଖ

ପ୍ରତାପ ମୁଞ୍ଜି' ଏଣ୍ଟରପ୍ରାଇଜେସ୍ ର
ପ୍ରଯୋଜନା ନଂ ୩

ପରିବାର

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କେ. ଏଚ୍
ଡି. ରାଓ.
ସଙ୍ଗୀତ ଉପେନ୍ଦ୍ର କୁମାର
ଭୂମିକାରେ ଚକ୍ରପାଣି,
ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସିଂ, ଭୋଳାନାଥ, ପ୍ରୀତି, ଅନୀତା ଓ
ନୀତା ପ୍ରମୁଖ ।

କଳିଙ୍ଗ ମୁଭିଜ୍ ର

ରାମ ବଳରାମ (ରଙ୍ଗୀନ)

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କେ. ଏଚ୍. ଡି. ରାଓ
ସଙ୍ଗୀତ ଶାନ୍ତନୁ ମହାପାତ୍ର

ମାଧବ ପିକଚର୍ସ ର

ସତୀ ଅନସୂୟା (ରଙ୍ଗୀନ)

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ସଞ୍ଜିବ
ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କର

ଓଁ ମା ଫିଲ୍ମସ୍ ର

ସାବିତ୍ରୀ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କାଶ୍ୟପ (ଅକ୍ଷୟ କୁମାର)
ସଙ୍ଗୀତ ବାସୁଦେବ ରଥ
ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟସଂଳାପ ଡାଃ ବସନ୍ତ ମହାପାତ୍ର

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତିନୋଟି ଓଡ଼ିଆ ଓ ଦୁଇଟି ହିନ୍ଦିଚିତ୍ର ସମଗ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରେ ଚାଲୁଅଛି ।

ଆଗାମୀ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ

ହରଗୌରୀ ଫିଲ୍ମସ୍ ନିବେଦିତ

ଚିଲିକା ତୀରେ

ପ୍ରଯୋଜନା ଶ୍ୟାମଘନ ରାୟଚୌଧୁରୀ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ବିପ୍ଳବ ରାୟଚୌଧୁରୀ
ସଙ୍ଗୀତ ଶାନ୍ତନୁ ମହାପାତ୍ର

ଭୂମିକାରେ :

ବିଜୟ ମହାନ୍ତି (ରାଜା), ତନ୍ଦ୍ରା ରାୟ, ହେମନ୍ତ ଦାସ, ଅକ୍ଷୟ ମହାନ୍ତି,
ଦୁର୍ଲଭ ସିଂ, ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର, ମଞ୍ଜୁ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମୁଖ ।

ପରିବେଷକ

ଚନ୍ଦନ ଫିଲ୍ମସ୍

ଶ୍ରୀୟା ଟକିଜ୍ କମ୍ପାଉଣ୍ଡ
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧

Phone No.-50482

ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, କଳା, ସାହିତ୍ୟ
ଓ ସଂସ୍କୃତିର ମାସିକ
ପତ୍ରିକା

●

ବାଣୀଚିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର—୧

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, 'ସୁନା ସଂସାର'ର ଶୁଭମୁକ୍ତି ଅବସରରେ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ବୃନ୍ଦ, ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାର, ଦର୍ଶକ ବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଓ 'ବାଣୀଚିତ୍ର'ର ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଆମର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ମୁଖ୍ୟ ସଂପାଦକ
ବାଣୀଚିତ୍ର

ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଓ
ସୁନା ସଂସାରର କଳାକାର

ସ୍ୱର୍ଗତା ମାନଦା ସୁନ୍ଦରୀ ଦାସ (ମେନା)ଙ୍କ

ସ୍ମରଣେ

'ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍'ର
ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ

ସୁନା ସଂସାର

ର
ଶୁ
ଭ
ମୁ
କ୍ତି

ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର 'ସୁନା-ସଂସାର'ର ଶୁଭମୁକ୍ତି ଅବସରରେ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିବୃନ୍ଦ, ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାର, ଦର୍ଶକବୃନ୍ଦ ଓ ବାଣୀଚିତ୍ରର ପାଠକ-ପାଠିକା ମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍ ତରଫରୁ ଆମର ହାର୍ଦ୍ଧିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଶ୍ରୀ ଭକ ଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି
ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ
ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍
କଟକ-୧

'ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍'ର ଅନବଦ୍ୟ ଅବଦାନ

ସୁନା ସଂସାର

ପ୍ରଯୋଜନା	ଭକ୍ତଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି ଗଗନ ବିହାରୀ ନନ୍ଦ ଏଲ. ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ରାଓ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମୋଦା ରଥ ବିଜୟ କୁମାର ସାମଲ ବିଜୟ କିଶୋର ପରିଡ଼ା ରତ୍ନ କୁମାରୀ ଦେବୀ
କାହାଣୀ	ଡଃ [illegible]ନାଥ ଦାସ
ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା	ଶିଶିର ମିଶ୍ର
ସଙ୍ଗୀତ	ଅର୍ଜୁନ ସାମଲ (ଅରୂପ) ସୁନାକର ସାହୁ (ସ୍ୱରୂପ)
ସଂଳାପ	ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର
ଚିତ୍ରଗ୍ରହଣ	ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ର (ବମ୍ବେ)
ସଂପାଦନା	ଗୁପ୍ତେ—ତେଲଙ୍ଗେ (ବମ୍ବେ)
ରି-ରେକର୍ଡିଂ	ମଙ୍ଗେଶ ଦେଶାଇ (ରାଜକମଲ କଳା ମନ୍ଦିର—ବମ୍ବେ)
ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ	ଅନିଲ ତାଲୁକଦାର
କଳା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ସୁନିଲ ସରକାର—ରବି ଦତ୍ତ
ଗୀତିକାର	ନିଶାକର ବେହେରା, ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର
ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା	ଭକ୍ତଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି, [illegible]ନାରାୟଣ [illegible]
ନୃତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର (ବମ୍ବେ) ବାବା ହରମନ୍ (ବମ୍ବେ)
ଫାଇଟିଂ	ରମ ସେଟ୍ଟି (ବମ୍ବେ)
ରୂପସଜ୍ଜା	ତାରାପଦ ପାଇନ୍
ସ୍ଥିରଚିତ୍ର	ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ଓରିଏଣ୍ଟ—କଟକ
ପ୍ରସେସିଂ	ବମ୍ବେ ଫିଲ୍ମ ଲାବୋରେଟୋରୀ
ପ୍ରଚାର	ଶିଳ୍ପ ସାଧନା—ବିଶୁ ଘୋଷ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ସହକାରୀ	ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି—ନିଶିଥ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

କଣ୍ଠଦାନ

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କର, ଅର୍ଜୁନ୍ ଚରଣ ସାମଲ, ପ୍ରଣବ କିଶୋର ପଟ୍ଟନାୟକ, ମହମ୍ମଦ ସିକନ୍ଦର ଆଲମ ଓ ସ୍ୱରୂପ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସୁନା ସଂସାର

ପ୍ରୀତି, ପ୍ରେମ ଓ ତ୍ୟାଗର ମୂଳଭିତ୍ତି ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ସୁଖୀ ପରିବାର । ସ୍ନେହ, ମମତା ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଗଢ଼ି ଉଠେ 'ସୁନା-ସଂସାର'; କିନ୍ତୁ ବିଷୟର ମୋହ, ମନର ଅହଂ, କିମ୍ବା ଖଳ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କ ଖେଳରେ ସେ ସଂସାର ଭାଙ୍ଗି ଛାରଖାର ହୁଏ । ମାଡ଼ି ଆସେ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, ବିପଦ । ତଥାପି ସଂସାର ଆଗେଇ ଚାଲେ । ବିବେକର ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ମଧ୍ୟରେ ଶାଶ୍ୱତ ମୂଲ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ମନ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଏ ।

ବୈଷୟିକ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରଭାବ ଆଜି ସତେ ଯେପରି ଚିରଚରିତ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଦୁର୍ବଳ କରି ଦେଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଉଠିଛି ନିଜର ସୁଖ, ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଭୋଗବିଳାସ ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ କିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର ପାଇବେ 'ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍'ର 'ସୁନା ସଂସାର' ଛବିରେ—

ପାଗଳର ଏ କଥା କ'ଣ ସତ୍ୟ

ଅନେକ ଦୂରରେ ସେ ଗାଁଟି । ବଡ଼ ଭାଇ ଅନାଦି ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲର ଦରିଦ୍ର ଶିକ୍ଷକ । ମଝିଆଁ ଭାଇ ଆଲୋକ ପଢ଼ୁଛି ଏମ୍. ଏ. । କରଜ କରି ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶିଶୁ ସନ୍ତାନ ଦୁଇଟିକୁ ଭୋକ ଉପାସରେ ରଖି ଅକାତରରେ ବଡ଼ ଭାଇ କରିଯାଇଛି ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଆଲୋକ ପାଶ କରୁଛି । ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରୁଛି । ବଡ଼ ଚାକିରୀ ପାଉଛି । ସହରର ଆଡ଼ମ୍ବର, ସ୍ତ୍ରୀର ବିଳାସ ବ୍ୟସନ, ଆଭିଜାତ୍ୟର ଆକର୍ଷଣ ଭିତରେ ସେ କ'ଣ ରଖି ପାରିବ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ମାନବିକତ୍ୱ ?

ସାନ ଭାଇ ଅଶୋକ ଆସୁଛି ଭାଇ ପାଖରେ ରହି ପଢ଼ିବ କଲେଜରେ; କିନ୍ତୁ ଭାଇ ଭାଉଜର ସ୍ନେହ କ'ଣ ସେ ପାଇବ ?

ସହର । ଭଲ ମନ୍ଦର ଏକ ଯାଦୁଘର । ସେଠାରେ ରହିଛି ସୁସଜ୍ଜ ପଦସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆବାସ । ମଦ୍ୟପର କ୍ଲବ, ଜୁଆଡ଼ିର ଅଡ୍ଡାଖାନା ଏବଂ ଗଞ୍ଜେଇ ଭାଟି ମଧ୍ୟ । ସଭ୍ୟତାର ଆବରଣ ତଳେ ସଇତାନର ଅଭାବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ପଦର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପଛରେ ଦୁର୍ନୀତିର ମଧ୍ୟ ସୀମା ନାହିଁ ।

ଅଶୋକ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମ । ଚକ୍ରବ୍ୟୂହ ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ଷା କରୁଛି ସେହି ହଜି ଯାଇଥିବା ସୁନା ସଂସାର ।

*

ଭୂମିକାରେ

ବାବି, ସୁଜାତା, ଅଦିତ୍ୟ, ନିହାରୀକା, ବିଜୟ, ଦୀପା, ଶିଶିର ମିଶ୍ର, ଧୀର ବିଶ୍ୱାଳ, ଗୋବିନ୍ଦ ତେଜ, ସ୍ୱରୂପ, ଜୟା, କେଶବ, କ୍ଷୀର ମିଶ୍ର, ଜନାର୍ଦ୍ଧନ ରଓ, ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଗଗନ ବିହାରୀ ନନ୍ଦ, ନରୀ, ଦୟାନ, ବେଣୁ ଚୌଧୁରୀ, ରମେଶ୍ୱର ବେହେରା, ଭାସ୍କର ପାତ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରକଳା, ଆଶା, ଚମେନା, ରୁକ୍ମଣୀ, ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା, ସରୋଜିନୀ ପ୍ରମୁଖ ।

ଶିଶୁ ଶିଳ୍ପୀ :

ମୁନ୍ନା, ଲୁନା, ନମିତା, ବେବୀ, ମାଷ୍ଟର ରନା ଓ ବେବି ରଜା

ବିତରଣ ପରିଚାଳନା :

ଦୁର୍ଗାପ୍ରସାଦ ଦାସ, କେ. ସୁଶୀଳା ସୁବୁଦ୍ଧି, ସୁରେଶ କୁମାର ଜେନ୍, ପ୍ରହ୍ଲାଦ ପଣ୍ଡା ।

ବିଶ୍ୱ ପରିବେଷକ :

ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଫିଲ୍ମସ୍

ରାଉସାପାଟଣା—କଟକ-୧

ଫୋନ୍—୨୦୨୬୬

●

ଠ ବଳିଷ୍ଠ ପାରିବାରିକ—ସାମାଜିକ ଓଡ଼ିଆ କଥାଚିତ୍ର 'ସୁନା ସଂସାର'
ପିଲାଠାରୁ ବୁଢ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବା ଭଳି ଏକ୍ ଚିତ୍ର 'ସୁନା ସଂସାର'
କେ ନୃତ୍ୟ-ସଙ୍ଗୀତ-ହସ କାନ୍ଦ ଭରା କଥାଚିତ୍ର 'ସୁନା ସଂସାର'
ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲିମ୍ସ ନିବେଦିତ ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଫିଲ୍ମସ୍ ପରିବେଷିତ ୧୯୭୮
ନନ୍ଦିଦ୍ୱାର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ କଥାଚିତ୍ର 'ସୁନା ସଂସାର'

'ସୁନା ସଂସାର'-ଚଏକାହାଣୀ

ସହରର ଅନତି ଦୂରରେ ଛୋଟ ଏକ ପଲ୍ଲୀ ଗାଁ । ସେଇ ଗାଆଁରେ ଅନାଦି ବସବାସ କରିବା ସାଥେ ସାଥେ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଘରେ ସ୍ତ୍ରୀ ସୁନୀତି, ଛୋଟ ପୁଅ ଝିଅ—କୁନା ଓ କୁନି ସାନ ଭାଇ ଆଲୋକ ଓ ଅଶୋକ । ଏକ ସୁଖୀ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ 'ସୁନା ସଂସାର' । ଅନାଦି ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନ—ସାନ ଭାଇ ଆଲୋକ ଓ ଅଶୋକଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିବ ।

ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ା ଶେଷକରି ଆଲୋକ ସହରକୁ ଗଲା କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ । ଅନାଦି ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହି, ଘରେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ପେଟରୁ କାଟି, ଗାଁ ମହାଜନଠାରୁ ନିଜ ଘର ଜମି ବନ୍ଧକ ରଖି—ଶେଷରେ ଗୁରୁବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୂଜା ଦିନ ଆଲୋକର ପରୀକ୍ଷା ଫିସ ଦେବାକୁ ଧାନ ବିକି—ଆଲୋକର ପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଏ । କିନ୍ତୁ ଆ: ଏ: ଏସ୍: ଅଫିସର ଶଶାଙ୍କ ବାବୁଙ୍କ ସହରୀ ଝିଅ ଉତ୍ତରର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼େ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶେଷରେ ତାକୁଇ ବାହାହୋଇ—ଭାଇ, ଭାଉଜ ଓ ଘରଠାରୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଦୂରେଇ ଯାଏ । ସହରରେ ଭଲ ଚାକିରୀ ପାଇ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶଳାଙ୍କ ଗହଣରେ ବେଶ୍ ଖୁସିରେ ଆଲୋକ ଦିନ କଟାଏ । ଘରଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ କୁଚକ୍ରୀ ଶଳାର ପ୍ରରୋଚନାରେ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟ ଲାଞ୍ଚ ନିଏ । ତା'ର ଭୟାବହ ଶେଷ ପରିଣତି ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଦିନେ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।

ସବା ସାନ ଭାଇ ଅଶୋକ ଏସବୁ ଦେଖି ବିଦ୍ରୋହ କରିଉଠେ । କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଗାଁରୁ ଆସି ସେ ଆଲୋକ ଘରେ ରହେ—କିନ୍ତୁ ବେଶି ଦିନ ରହି ପାରେନା । ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶଳାର କୁ-ପରାମର୍ଶରେ ଆଲୋକର ଅଧୋଗତି ଓ ଘର ପ୍ରତି ଅବହେଳା ସେ ଆଉ ସହି ପାରେନା । ଆଲୋକ ଘରୁ

ଥାଇ ସେ ରହେ ବନ୍ଧୁ ମାଇକେଲ୍ ଘରେ । କାଠ ଗୋଲାରେ କାମ କରୁ କରୁ ସେ କଲେଜରେ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼େ । ସେତିକିବେଳେ ତା'ର ଦେଖାହୁଏ ଛବି ପ୍ରେମିକା ଲେଖା ସହିତ ।

ତେଣେ ଗାଆଁରେ ଅନାଦିର ଓ ତା' ପରିବାରର ଅବସ୍ଥା ଦିନକୁ ଦିନ ଖରାପ ହୁଏ । ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଯାଇ ଋଣଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସେ ଶେଷକୁ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଦୁଇ ବେଳା ଦୁଇ ମୁଠା ପେଟପୂରାଇ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରେନା । ବିଧା ଉପରେ ନଳିତା ବିଡ଼ା ପରି ତା'ର ଗାଁ ସ୍କୁଲରୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକିବେଳେ ଦୂର ଗାଆଁକୁ ବଦଳି ହୁଏ । ଭୋକ ଓପାସରେ ନିଇତି ଚାରି କୋଶ ବାଟ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ଆସିବା କରି ଅନାଦିର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଖରାପ ହୁଏ । ମହାଜନର ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଭଗ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଭଗ୍ନମନ ନେଇ ଶେଷରେ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗାଁ ଛାଡ଼େ । ଆର ଗାଁରେ ବି ତା' ଦୁଃଖର ଶେଷ ହୁଏନି । ଏକମାତ୍ର ଅଲିଅଳି ଝିଅ କୁନି ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଅଭାବରୁ ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼େ । ଅନାଦିର 'ସୁନା ସଂସାର' ଗଢ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଏମିତି ଭାବରେ ଧୂଳିସାତ୍ ହେବାକୁ ଯାଏ ।

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ଓ ଧୀର ବିଶ୍ୱାଳ)

କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ନୁହନ୍ତି । ଚାରିଆଡ଼ୁ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଥିବା 'ସୁନା ସଂସାର' ପୁଣି ଗଢ଼ି ଉଠେ । ଦୂରେଇ ଯାଇଥିବା ଭାଇ, ଭାଇ, ଦେବର ଭାଉଜ—ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ପୁଣି ମଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ଅନାଦିର 'ସୁନା ସଂସାର' ଗଢ଼ିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସତ ହୁଏ । ତା' ମୁହଁରେ ପୁଣି ହସ ଫୁଟେ ।

ସୁନା ସଂସାରର ମନଛୁଆଁ ଗୀତ

ହେ ଦୁଃଖହାରୀ ଗିରିଧାରୀ ମୁରାରୀ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଯାଏଁ ତରି ।୦।
ମାଗୁନାହିଁ ପ୍ରଭୁ ମାନ ସନମାନ
ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ
କରୁଣାରେ ଦିଅ ପ୍ରାଣ ଭରି ।୧।

ହସୁ ଥାଉ ଆମ ସୁନାର ସଂସାର
ଦୁଃଖେ ଆମେ କେବେ ନ ହେଉ କାତର
ଦିଅ ବଳ ଦୟାମୟ ହରି । ୨ ।

ରଚନା—ନିଶାକର ବେହେରା
ଗାଇଛନ୍ତି—ପ୍ରଣବ ପଟ୍ଟନାୟକ
ସ୍ୱରୂପା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଇତ୍ୟାଦି

ଗୀତ ନଂ ୨ :—

ମୁଁ ହଜିଛି ତୁମରି ସପନେ
ସାଥୀ ତୁମେ ଯେଉଁ ଦିନୁ **ଆସିଲ** ମୋ ଜୀବନେ ।୦।
ତୁମେ ଯେବେ ଯାଅ ଦୂରେ ମୋ ଦୁନିଆ ଉଦାସ
ଅଧୀର ଏ ମନ ଖୋଜେ ଖାଲି ତୁମ ପରଶ
ଆସ ଆମେ ମଜିଯିବା ଏଇ ମଧୁ ଲଗନେ । ୧ ।
ନୀରସ ଥିଲା ଏ ଜୀବନ ସାଥୀ ତୁମରି ବିନା
ଭରିଲ ମରମେ ମୋର ତୁମେ କେତେ ଯେ ବାସନା
ଆସ ଆମେ ମଜିଯିବା ଏଇ ମଧୁ ଲଗନେ । ୨ ।

ରଚନା—ନିଶାକର ବେହେରା
ଗାଇଛନ୍ତି—ସିକନ୍ଦର ଆଲାମ୍,
ସ୍ୱରୂପା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଗୀତ ନଂ ୩ :—

ମିଛ ମାୟା ଭରା ଏ ସାରା ଦୁନିଆ
କେହି ନୁହେଁ ଆପଣାର
ନିମିଷକେ ଚୂନା ସୁନାର ସଂସାର
ଯେତେ ଅବା ବାଲିଘର ।୦।
ଚଞ୍ଚଳ ପାଣିର ଢେଉପରି ଯେତେ
ସେନେହ ମମତା ଆମ
ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ମିଳାଇ ଯାଏ ଯେ
ଝୁରି ହୁଏ ସିନା ମନ
ଆଜି ଯେ ନିଜର କାଲି ହୁଏ ପର
ଏ କି ରୀତି ଦୁନିଆର ।୧।

କି'ଏ ଲୋଟିପା'ଏ   ଅୟସରେ ନିତି
ହସ ମଉଛବେ ମାତି
କପାଳ ଆଦରି   ଲୁହ ଢାଳି ଢାଳି
କାହା ଦିନ ଯାଏ ବିତି
ପରଜିଲ୍ଲ ଯିଏ   ଏ ଜଗତ ସତେ
ଏଇକି ତା'ର ବିଗ୍ଧର ।୭।

ରଚନା—ନିଶାକର ବେହେରା
ଗାଇଛନ୍ତି—ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଚରଣ ସାମଲ

ଗୀତ ନଂ ୪ :—

ରଜା ମୋର ରଜା
(ଆରେ) ଦିଲ୍ ନେଇ ନ ଯା
ପାଇବୁରେ ମଜା
(ମୋତେ) କରିନେ ଖରିଯା । .....(ସ୍ତ୍ରୀ)
ଆରେ ଯା   ଯା..... (ପୁ)
କଷ୍ଟି ବନାରସ
ପ୍ରେମ ତୋ ଫାଶ
ପଡ଼ିଲେ ଥରେ
ହେବି ମୁଁ ଶେଷ
ହେଲେ ବାହା ତୋତେ ହେବି ସର୍ବନାଶ ....(ପୁ)
ଆହେ ମୋର ସାଇଁ
କିମ୍ପା କର ନାଇଁ
ମୋ ପାଖେ କିସ ଅବା ନାହିଁ ? (ସ୍ତ୍ରୀ)
ତୋ ପାଖେ କିଛି ନାହିଁ.....(ପୁ)

ତୁମେ କିମିତି ଜାଣିଲ ? ମୋ ପାଶେ, ରୂପ,
ଗୁଣ, ଧନ, ମନ, ଯୌବନ ସବୁଅଛି ।
ରଜା, ଏ ରଜା, ଥରେ ରଜି ହୋଇ ଯା (ସ୍ତ୍ରୀ)
ଅରେ ଫୁଟ୍.....(ପୁ)
ହେ ପ୍ରାଣନାଥ   ଧରିଲେ ହାତ
କରିବି ସେବା   ଜୀବନ ଯାକ
ଉଠି ସଅଳ   ଓଳାଇ ଘର
ମାଜି ବାସନ   ରାନ୍ଧି ଛ' ତୁଣ (ସ୍ତ୍ରୀ)
ଆଚ୍ଛା ଆଉ କ'ଣ କରିବୁ ? (ପୁ)
ପାରି ଆସନ   ଦେବି ଭୋଜନ
ଭାଜିବି ପାନ   ଜାଣି ତୋ ମନ
ପାଖରେ ବସି   ଅଳପ ହସି
ପାଦ ଆଉଁଷି   ମନକୁ ରସି
ପଣେ ପିଲା ଦେଇ କରିବି ମୁଁ ଖୁସି.... (ସ୍ତ୍ରୀ)
ବାପ୍‌ରେ ବାପ୍   ପଣେ ପିଲା ?
ନାଇଁ ନାଇଁ ନାଇଁ ମୋଟେ ଦୁଇଟି
ଛୋଟ ପରିବାର, ସୁଖୀ ପରିବାର.... (ପୁ)
ମାନିଲ ତ ରଜା.... (ସ୍ତ୍ରୀ)
ତେବେ କରିବ ଭରିଜା
ହା.....ହା.....ହା... .

ରାଣୀ ମୋର ରାଣୀ   ମୋର ମନ ନେଲୁ କିଣି
ତୋର କଥା ନେଲି ମାନି ତୋତେ କରିବି ଘରଣୀ (ପୁ)

ରଚନା—ନିଶାକର ବେହେରା
ଗାଉଛନ୍ତି—ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କର,
ସ୍ୱରୂପା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ଗୀତ ନଂ ୫ :—

ଅରେ ଧରରେ, ଧରି ମାରରେ
ତୋର ହାତକୁ ଗୋଡ଼କୁ କାଟିବି ଖଣ୍ଡାରେ
ଯିବୁ ତୁ ପଳାଇ କାହିଁରେ
ତୋର ଚମଡ଼ା ଉତାରି ଦେବିରେ । ୦ ।
ଜଣା ତୋର ସବୁ କରମତି
ଆଜି କରି ଦେବି ମରମତି
ଯାଉ ଏତିକିରେ କିଆଁ ଡରି
ଏକା ଚୁଟୁକେ ଦେବିରେ ମାରି
ତୋର ମୁଣ୍ଡରୁ ଗଣ୍ଡିକୁ କରିବି ଅଲଗା
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦେବିରେ ।୧।

ଯିବୁ ତୁ ପଳାଇ.....
ଯିବ ଋବୁକରେ ଜାମା ଚିରି
ତୋତେ ଦେବିରେ ଫୁଙ୍ଗୁଳା କରି
ତୁ ତ ସଇତାନ ଟକା ଜଣେ
ଦେବି ଆଖି କେଞ୍ଚି ଖଣ୍ଡା ମୁନେ
ନଣ୍ଡା କରି ତୋତେ ଅଣ୍ଡା କରିଦେବି
ଚୁନ କଳା ବୋଲି ଦେବି ରେ
ଯିବୁ ତୁ ପଳାଇ..........।୨।

ରଚନା—ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର
ଗାଇଛନ୍ତି—ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କର,
ସିକନ୍ଦର ଆଲମ

●

'ସୁନା ସଂସାର' ଚିତ୍ରର କଥାକାର

ଡଃ ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସ

ଡଃ ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସ କେବଳ ଐତିହାସିକ ମହଲରେ ନିଜର ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପରିଚୟ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ଚଳଚିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ପ୍ରତିଭାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ପନ୍ଦରଟି ଉଚ୍ଚ ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ ପୁସ୍ତକ, ଇଂରାଜୀ ହିନ୍ଦି ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ୧୮୫୦ ମସିହାରେ 'ଅସ୍ତରାଗ' ନାମକ ପ୍ରଥମ ଉପନ୍ୟାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁସବୁ ସୃଷ୍ଟି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ୧୯୬୬ ମସିହାରେ Keep the story secret ନାମକ ଇଂରାଜୀ ଉପନ୍ୟାସ ପାଇଁ ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସାର ଅଧିକାରୀ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚତ୍ରର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସେ ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷକୁ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ଉପରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ 'ସୁନା ସଂସାର' ଚିତ୍ରର କାହାଣୀର ସ୍ରଷ୍ଟା । ଏଥିପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଉପନ୍ୟାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର 'ଆହୁତି' ଚିତ୍ର ରୂପ ନେଇଛି, ତାହା ମୁକ୍ତି ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଅଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୌରବର କଥା ହେଉଛି ଡଃ ଦାସଙ୍କ କାହାଣୀ ଓ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟରେ ହିନ୍ଦି ଚିତ୍ର ଜଗତର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଭିନେତା ପ୍ରଯୋଜକ ଓ. ପି. ରାଲହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାତ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ହିନ୍ଦି ଚିତ୍ର 'ଅଶୋକ' । ଏହି ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ ପରେ କଳିଙ୍ଗ ତଥା ଭାରତର ମହତ୍ତ୍ୱ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର କଳାପ୍ରେମୀ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଏଇ ଚିତ୍ରର ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଧଉଳିଗିରି, ମେଘାସନ, ମହାନଦୀ ଏବଂ ଜଉଗଡ଼ଠାରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଡଃ ଦାସ ପି. ଏଚ୍. ଡି. ଡି. ଲିଟ୍ କରି ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ବହୁ ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସଂପ୍ରତି ସେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଇତିହାସ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ଜନ୍ମ ୧୯୨୬ ମସିହା ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବ, ଏହା ଆମର କାମନା ।

ସୁନା ସଂସାର
ଓ
ଶ୍ରୀ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି

ଭଗବତୀ ପୀଠ ବାଣପୁରରେ ଉଦୀୟମାନ କଳାପ୍ରେମୀ, ଅନ୍ୟତମ ଚଳଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ଶ୍ରୀ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧିଙ୍କର ଜନ୍ମ ୧୯୩୩ ମସିହାରେ । ଭଜଗୋବିନ୍ଦବାବୁ ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରୁ କଳାପ୍ରେମୀ ଥିଲେ ହେଁ ତତ୍କାଳୀନ ପରାଧୀନତା ତାଙ୍କର ଚପଳ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବ୍ୟାହତ କରୁଥିଲା । ତାଙ୍କର ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଭାରତ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା । ଶିକ୍ଷାକାଳୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶିକ୍ଷା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ହେଲା ଭଗବତୀ ପୀଠ ବାଣପୁରରେ । ତା'ପରେ ସମଲେଶ୍ୱରୀ ପୀଠ, ସମ୍ବଲପୁର ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର କଲେଜରେ କୃତିତ୍ୱର ସହିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କଲେ । ସୁବୁଦ୍ଧିଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନ ମନ, ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବ୍ୟବସାୟ ଆଡ଼କୁ ଢଳି ପଡ଼ିଲା । ବ୍ୟବସାୟର ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଜୀବନରେ ତାଙ୍କର ଅବଚେତନ ମନ ତଳୁ ଉଙ୍କିମାରିଲା ପଛ ଦିନର କଥା । ଯଥା—କଲେଜ ଜୀବନରେ ନାଟକ ପରିବେଷଣ କରିବା, ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିବା, ବିଭିନ୍ନ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା, କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଇତ୍ୟାଦି ।

ତା'ପରେ କଳା ସାହିତ୍ୟର ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ବୃତ୍ତରେ ଘୂରୁ ଘୂରୁ ହଠାତ୍ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଥା । ସେଥିପାଇଁ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଅଭିଜ୍ଞତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ସେ ଘୂରି ବୁଲିଲେ ବମ୍ବେ, ମାଡ୍ରାସ, କଲିକତା ଇତ୍ୟାଦି ମହାନଗରୀରେ । ସେଠାକାର ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କୌଶଳ

ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧିମନ୍ତ କଲା । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରର ବ୍ୟବସାୟିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ରକ୍ଷା କରି ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲେ ହେଁ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ଉତ୍କଳୀୟ କଳା ସଂସ୍କୃତିର ବିକାଶ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଆ କଳାକାର ଶିଳ୍ପୀଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି କାମନା କରିବା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା । ସେ ପ୍ରଥମ କରି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ଭାବେ ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲିମ୍‌ସ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର 'ସୁନା ସଂସାର' ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଚିତ୍ରର ସେ ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ ।

ସୁବୁଦ୍ଧି ବାବୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଙ୍ଗୀତ ଶିଳ୍ପୀ, ନାଟ୍ୟ ଶିଳ୍ପୀ, ଚିତ୍ର ତାରକା ଓ ସର୍ବୋପରି ଚିତ୍ରକଳାକୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ! ସଂପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ସୁବୁଦ୍ଧି ଭାରତର ବଡ଼ ବଡ଼ ଟେକ୍‌ଷ୍ଟାଇଲ ଶିଳ୍ପୋଦ୍ୟଗର ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି କଟକସ୍ଥ ତାରଚନ୍ଦ ପାଟଣାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି ।

(ସୁନା ସଂସାର କଥାଚିତ୍ରର ଏକ ସଙ୍ଗୀତ ମୁଖରିତ ଦୃଶ୍ୟରେ
ଶିଶିର ମିଶ୍ର, ବିଜୟ ସାମଲ ଓ ସ୍ୱରୂପ ନାୟକ)

'ସୁନା ସଂସାର'ର କେତୋଟି ଭିତିରି କଥା

ଲେ:—ଆମେମାନେ, ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍

ସେଦିନ ୧୯୭୬ ମସିହା ଦଶହରା । ପାଞ୍ଚ ମନ ପାଞ୍ଚ ପ୍ରାଣ ମିଶାଇ ଆମେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବନ୍ଧୁ ଗଢ଼ିଲୁ 'ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲିମ୍‌ସ' । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏମିତି ଏକ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବୁ ଯାହାକି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରକୁ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରକୁ ଆଣିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସବୁଶ୍ରେଣୀର ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରିବ । ଜଣେ ସହୃଦୟ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ମେନେଜର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧାର ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ଖେଳିଲା ଯୋଜନା.....।

ଚଳଚିତ୍ର ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆବଶ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ବଳିଷ୍ଠ କାହାଣୀ । ବହୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ଆମେ ଦେଖା କଲୁ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଥାକାର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟାପକ ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସଙ୍କ ସହିତ । ଆମମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଦେଖି ସେ କାହାଣୀଟି ଲେଖିବା ପାଇଁ ରାଜି ହେଲେ । ଆମର ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା—କାହାଣୀଟି ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହେବ; କିନ୍ତୁ ଚଳଚିତ୍ରଟିର ନିର୍ମାଣ ଖର୍ଚ୍ଚ କମ୍ ହେବ । ଡଃ ଦାସ ସର୍ତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରି କାହାଣୀଟି ସପ୍ତାହକ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିଦେଲେ । କାହାଣୀକୁ ଏମିତି ଭାବରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ତାହା ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ । ସେଟ୍ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଖୁବ୍ କମ୍ ହେବ—କଟକ ସହର ତଥା ଏଇ ସହରର ପାଖାପାଖି ଗାଆଁ, ମହାନଦୀ ଓ କାଠଯୋଡ଼ି ନଈ କୂଳରେ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ ସଂପନ୍ନ ହେବ । କାହାଣୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲୁ ।

ତା'ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସଂଳାପ ଲେଖକ, କ୍ୟାମେରାମେନ୍, ଗୀତିକାର ଓ ସଙ୍ଗୀତକାର ସନ୍ଧାନରେ ଆମେ ଲାଗି ପଡ଼ିଲୁ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ନୂତନ ପ୍ରତିଭାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେବୁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, କ୍ୟାମେରାମେନ ଇତ୍ୟାଦି ହିସାବରେ ନେବୁ !

ସେତିକିବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁଆଡ଼େ ସିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ଚିତ୍ର ବେଶ୍ ଚହଳ ପକାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବମ୍ବେର ଶିଶିର ମିଶ୍ର । ତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କଲୁ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରେ ତାଙ୍କୁଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ବଜେଟ ଦେଲେ, ତାହା ଆମ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଥିଲା । ତାଙ୍କର କଥା ଅନୁଯାୟୀ ବମ୍ବେରେ ବେଶ୍ ନାମ କମେଇ ଥିବା ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ୍ ଭାବେ ଚୁକ୍ତି

କଲୁ । ସଂଳାପ ଲେଖକ ହେଲେ ବିଶିଷ୍ଟ ନାଟ୍ୟକାର ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର । ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପାଇଁ କଟକ ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନର ବିଶିଷ୍ଟ ଗାୟକ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଚରଣ ସାମଲ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱର ସଂଯୋଜକ ସୁନାକର ସାହୁଙ୍କୁ ବଛା ହେଲା । ଗୀତିକାର ହିସାବରେ ନୂତନ; କିନ୍ତୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ଗୀତ ଲେଖୁଥିବା ଶ୍ରୀ ନିଶାକର ବେହେରାଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରାହେଲା । ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗୀତ ରଚନା, ସ୍ୱର ସଂଯୋଜନା ଓ ସଂଗୀତ ଗ୍ରହଣ (ମାଡ୍ରାସରେ) ଶେଷ ହେଲା । ମନ ମୁତାବକ କଳାକାର ବଛା ହେଲା ।

ତା'ପରେ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର କଲିକତାରେ ୨୮ ଦିନରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । କଥା ହେଲା ୪।୨।୭୭ରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୃଶ୍ୟ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କଲିକତା ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୨୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ର ୭୫ ଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ ଏବଂ ବାକି ୨୫ ଭାଗ କାମ କଟକ ସହର ଓ ତା'ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଶେଷ ହୋଇ ଚିତ୍ରଟି କଲିକତାରେ ଏଡ଼ିଟିଂ କରାହେବ । ଚିତ୍ରଟି ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ଶୁଭ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

କଲିକତା ସୁଟିଂ ଦିନ ଗଡ଼ି ଚାଲିଲା । ଏଇ ସୁଟିଂ ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ଦିନକୁ ଦିନ ବଦଳି ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ଓ କାମ ସବୁ କିମିତି ଖାପଛଡ଼ା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ୨୫ ଦିନ ସୁଟିଂ ପରେ ଦେଖାଗଲା ବଜେଟର ଦୁଇ ଗୁଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ସାରିଲାଣି; କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରର ୨୫ ଭାଗ ବି ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁଟିଂ ବନ୍ଦ କରି ଆମେ ଚାଲି ଆସିଲୁ କଟକ ।

ବହୁ ତର୍କ ବିତର୍କ ଓ ତର୍ଜମା ଏବଂ ପୁଣି ଏକ ସଂଶୋଧିତ ବଜେଟ କରି କଟକ ସହର ଓ ପାଖାପାଖି ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଦେଖାଗଲା ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କାମ ବଢୁଛି ଓ ବଜେଟକୁ ପଛରେ ପକାଇ କାମ ଚାଲିଛି । ଆମେମାନେ ନୂଆ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନଙ୍କ ଉପଦେଶରେ କାମ କରୁ କରୁ ଶେଷରେ ଏମିତି ହେଲା ଯେ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କଲିକତାରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପରେ କଟକ ସହର, ଫୁଲନଖରା, ପଧାନପଡ଼ା, ମହାଧରପଡ଼ା, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଖଣ୍ଡଗିରି ଓ ବମ୍ବେରେ ଏହାର ବହିର୍ଦ୍ଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଜିଦ୍ ଯୋଗୁଁ । ବମ୍ବେର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ outdoor shooting ପାଇଁ ଆମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲାବେଳେ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱରୂପ ନାୟକ ଦୃଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଭିନ୍ନ ଅଳି ଦେଖାଇ ବିମାନରେ ଯିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରୀମ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଜିଦ୍ କରିଥିଲେ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ସେ ଚାଇନିଜ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ କୁଆଡ଼େ ଖ୍ୟାତନାମା ଅଭିଜ୍ଞ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତା ଶ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ କୁମାର ଏହିପରି ଖାଦ୍ୟପେୟ ଦେଉଥିଲେ

ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ୁଥିଲେ । ଭଗବାନ କରନ୍ତୁ ଏହି ତରୁଣ କଳାକାରଙ୍କର ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ହେଉ ।

ଚିତ୍ରଟି ସିନା ଶେଷରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ଏହି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆମେମାନେ ଯାହା ଯାହା ଅଙ୍ଗେ ନିଭେଇଛୁ, ଯେତେ ବାର ଦ୍ୱାର ଶୁଣ୍ଢିପିଣ୍ଡା ହୋଇଛୁ, କେତେଜଣ କଳାକାର, କେତେଜଣ ଟେକ୍‌ନିସିଆନ ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ (ଏ ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ)ଙ୍କ ପାଇଁ ଯେତେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛୁ ତାହା ଲେଖି ବସିଲେ ଆଉ ଏକ କାହାଣୀ ହେବ ।

ଯାହାହେଉ ଚିତ୍ରଟିର ଏଡ଼ିଟିଂ ଶେଷରେ ବମ୍ବେରେ କରିବାକୁ ହେଲା । ପୁନଃ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ ଶେଷ ହେଲା । ଚିତ୍ରଟିର ସେନ୍‌ସର ପାଇଁ ଦିବସ ସ୍ଥିର ହୁଏ, ଏଇ ଅବସରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଥିରେ ଏପରିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଦେଇ ସେନ୍‌ସର ପୂର୍ବରୁ କଟକକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଆମର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ ଶ୍ରୀ ସୁବୁଦ୍ଧି ବାବୁଙ୍କଠାରୁ ଫୋନ୍ ପାଇଲୁ ଯେ ସେ (ଶିଶିର ବାବୁ) କୁଆଡ଼େ କଟକ ଚାଲି ଆସିଲେଣି । ସେନ୍‌ସରରେ କେତେକ ଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମହାଶୟ ତା'ର ସମାଧାନ ନ କରି କୁଆଡ଼େ ସୁବୁଦ୍ଧି ବାବୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସବୁ ପ୍ରଯୋଜକ ସେନ୍‌ସର ପାଇଁ କିଛି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ନ କରି ପାରିବ ତା'ହେଲେ ଯିସ୍‌କୋ ଅବ୍‌ଜେକ୍‌ସନ କରତା ହେଁ ଓ ତେଲ ଲେନେ ଗୟା!.....ଭଡ଼୍‌ମେ ଗୟା....." ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି । ଓଡ଼ିଆ ରଗିଲେ ହିନ୍ଦୀ କୁହେ; ହେଲେ.....ସେନ୍‌ସର ବୋର୍ଡ଼ର ସଭ୍ୟ ପଦସ୍ଥ ଅଫିସରମାନେ ଆମର ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି ପୁଣି ଥରେ ଛବିକୁ ଦେଖି ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦେଲେ ।

ବମ୍ବେର ଚିତ୍ର ଏଡ଼ିଟିଂ ପରେ ଯେଉଁଦିନ ମଙ୍ଗେଶ ଦେଶାଇ ଏହାର ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ ରାଜକମଲ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ କରୁଥିଲେ, ସେଦିନ ବିଶିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହୃଷୀକେଶ ମୁଖାର୍ଜି, ବିଶିଷ୍ଟ ଅଭିନେତା ଓ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଅମିତାଭ ବଚନ ଓ ରାକ୍ଷୀ ଇତ୍ୟାଦି ଚିତ୍ରଟିକୁ ଦେଖି ଏତେ ମୁଗ୍‌ଧ ହୋଇଗଲେ ଯେ—ଆମେମାନେ ଅତୀତର ସବୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୁଲିଗଲୁ । ଭାବିଲୁ, ଯାହାହେଉ ବହୁତ ଅଙ୍କା ବଙ୍କା ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆମେ ଆମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ବୋଧହୁଏ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛୁ—ମାନେ, 'ସୁନା ସଂସାର' ଏମିତି ଏକ ଚିତ୍ର ହୋଇଛି ଯାହା ଗୁଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରର ଚଳଚିତ୍ର ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ପାରିଛି ବୋଲି ଆମର ହୃଦବୋଧ ହୋଇଛି, ତଥା ଏହା ସବୁଶ୍ରେଣୀର ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁ ପାରିବ ବୋଲି ଆମର ଆଶା ।

●

(ଉପରୋକ୍ତ ଲେଖାଟି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ ଦାୟୀ ନୁହନ୍ତି ।)

ଚଳଚିତ୍ର ଓ ମୁଁ

କାହିଁକି ?

ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସ

କେହି କେହି ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରଲଣି "ଆପଣ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ, ଚଳଚିତ୍ର ଜଗତ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ହେଲେ କିପରି ?" କେହି କେହି ଭୁଲ୍ ବୁଝିଲେଣି, କେହି କେହି ସମାଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଲାଗୁଛି; କିନ୍ତୁ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚଳଚିତ୍ର ପାଇଁ 'ନୂଆ ସଂସାର' ଲେଖିଲି ସେକଥା ଜଣାଇ ଦେବା ହୁଏତ ଉଚିତ ।

ମୁଁ ଇତିହାସର ଛାତ୍ର ଏବଂ ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟାପକ । କେତେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଦିନେ ଲଣ୍ଡନରେ ଗୋଟିଏ ଐତିହାସିକ ଚଳଚିତ୍ର ଦେଖି ସାରିଲା ପରେ ମୋର ଇଂରେଜ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ କହିଲେ "ଭାରତରେ ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ଐତିହାସିକ ଛବି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଆରି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ବୋଧହୁଏ ଇତିହାସର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଭାରତୀୟ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ପାରିନାହିଁ ।" ମୁଁ ପଚାରିଲି : "ସିନେମା ସହିତ ଇତିହାସର ସମ୍ପର୍କ କ'ଣ ?" ଉତ୍ତର ମିଳିଲା : ସିନେମା କେବଳ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ସିନେମା ହେଉଛି ଶିକ୍ଷାର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମାଧ୍ୟମ । ବିଶେଷତଃ, ସତ୍ୟ ଐତିହାସିକ ଚଳଚିତ୍ରର ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।"

ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନୀ ଉପରେ ଆଧାରିତ Ben Hur ନାମକ ଏକ ଛବି ବିଶ୍ୱର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନରନାରୀଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ୍ କରି ପାରିଲା । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜଗତରେ ଐତିହାସିକ ଛବି ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜକୁ କେତେ ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ପ୍ରେରଣା ଦିଆ ଯାଉଛି । ସୋଭିଏତ୍ ରୁଷ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି, ଐତିହାସିକ ଛବି ପ୍ରତି ଦେଶବାସୀଙ୍କର କେତେ ଆଗ୍ରହ !

ଭାରତରେ ପ୍ରକୃତ ଐତିହାସିକ ଛବି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । 'ଝାନ୍‌ସୀ ରାଣୀ' ଛବିଟି ଐତିହାସିକ ହୋଇ ପାରିଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅନୁମାନ ଓ କଳ୍ପନା ଉପରେ ଅଧିକତର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ସେ ଛବିର

ସତ୍ୟତା ନଷ୍ଟ କଲେ । 'ପୁକାର', 'ସିକନ୍ଦର', 'ମୋଗେଲେ ଇ ଆଜାମ' ପ୍ରଭୃତି ଛବି ଐତିହାସିକ ଛବି ନୁହେଁ, ଇତିହାସର କେତେକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚରିତ୍ରକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଅବାନ୍ତର ଗଳ୍ପ ।

ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । କେଉଁ ପ୍ରକାର ଐତିହାସିକ ଛବି ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱ ଆଗରେ ଏକ ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ଛବି ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ପାରିବ । ହଠାତ୍ ମନକୁ ଆସିଲା, ଭାରତ ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘଟଣା— କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ । ଗୋଟିଏ ମହାନ ଜାତିର ବୀରତ୍ୱ ଆଗରେ ହିଂସାର ଚରମ ସୀମାରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ଚଣ୍ଡାଶୋକ ହେଉଛନ୍ତି ଧର୍ମାଶୋକ । ତା'ପରେ ବିଶ୍ୱ ବକ୍ଷରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଛି ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ, ଓ ଅହିଂସାର ମନ୍ତ୍ର । ଏସିଆ ମହାଦେଶର ଚାରି ପ୍ରାନ୍ତରେ ବ୍ୟାପି ଯାଉଛି ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ—ଧର୍ମ ନୁହେଁ, ସଭ୍ୟତାର ସ୍ରୋତ ଏବଂ କାଳକ୍ରମେ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟରୁ ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆର ବୌଦ୍ଧ ଜଗତରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେଉଛନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତାର ମହାନ ପ୍ରତୀକ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।

ଭାରତରେ କ'ଣ ଏପରି ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ? କେବଳ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ହେଉଥିବ 'ସୋଲେ' ? ତେଣେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ଏକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଛାତ୍ରମାନେ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି : "ଭାରତର ଜାତୀୟ ପତାକା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଚକ୍ର, ସେ ଚକ୍ରର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?" ଅଧ୍ୟାପକ ନିରୁତ୍ତର । ସେ ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ଛାତ୍ର ବା ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କର ଦୋଷ ନାହିଁ । କାରଣ, ଆମେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱ ଆଗରେ ଯେ ଚକ୍ରର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ପାରିଛୁଁ ?

ମୁଁ ଅଶୋକ ଓ କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ ଉପରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ତିବ୍ବତୀୟ, ସିଂହଳୀୟ, ବାଲି, ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦୁ ଓ ବୌଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟରୁ ତଥା ଶିଳା ଲିପି ଇତ୍ୟାଦିରୁ ଐତିହାସିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହ କଲି । ସମସ୍ୟା ହେଲା, ସେ ଇତିହାସ ଚଳଚିତ୍ର ହେବ କିପରି ?

ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦିନେ ସିମଲାଠାରେ ହଠାତ୍ ଏକ ନିଭୃତ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାହେଲା ଭାରତର ଖ୍ୟାତନାମା ପ୍ରଯୋଜକ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବଳରାଜ ସାହନୀଙ୍କ ସହିତ । ସବୁକଥା ଶୁଣି ସେ କହିଲେ "ଆପଣ ଇତିହାସ ଲେଖିଛନ୍ତି ନିଜ କଲମରେ; ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନେ କାହାଣୀ ଲେଖିବୁ କ୍ୟାମେରା ସାହାଯ୍ୟରେ । ଆପଣଙ୍କ ଲେଖା ଚିତ୍ର ରୂପ ଧାରଣ କରିବ କିପରି ସେ ଅଭିଜ୍ଞତା ନ ଥାଇ ଏ କାମରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟତା ଧ୍ୱଂସ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ।"

ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଆରେ ଗୋଟିଏ ଗଳ୍ପ ଲେଖିଲି । ଚଳଚିତ୍ରର ସେ ଗଳ୍ପ କିପରି ରୂପ ଧାରଣ କରିବ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲି । ଗଳ୍ପର ନାମ 'ଆହୂତି' ।

ପ୍ରଯୋଜକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋମନାଥ ସାହୁ ଆସିଲେ । ଗଳ୍ପ ନେଲେ । କଲିକତାର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପିୟୂଷ ବୋଷ ଗଳ୍ପର ଚିତ୍ର ରୂପ ଦେଲେ । ସୁଟିଂ ଚାଲିଲା; କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାଭାବ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ କାମ ଶେଷ ହେଲା ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଛେଦ ପଡ଼ିଲା । ପିୟୂଷ ବୋଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ 'ଆହୁତି' ଯେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଛବି ହୋଇଥାନ୍ତା, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । 'ଆହୁତି'ର ସଙ୍ଗୀତ ତା'ର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ । 'ଅଶୋକ' ପାଇଁ ଏ ହେଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ତା'ପରେ ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଆସିଲେ । କହିଲେ, ସେ ଅନେକ ଦିନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ରହି ଦୁଇ ତିନିଟା ତେଲେଗୁ ଛବି କଲେଣି । ମୋର ଇଂରାଜୀ ଉପନ୍ୟାସ Keep the story secret ଓଡ଼ିଆରେ ଚଳଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସମ୍ମତି ଦେଲି । ଅନେକ ଦିନ ଚାଲିଗଲା । ତାଙ୍କ ଠିକଣାରେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଚିଠି ଦେଲି । ଚିଠି ଫେରି ଆସିଲା । ଜାଣିଲି, ତାଙ୍କର ଦେଇଥିବା ଠିକଣା ଭୁଲ । ସତ ବା ମିଛ, ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି, ସେ ଗଳ୍ପ କୁଆଡ଼େ ତେଲେଗୁ ଭାଷାରେ ଚଳଚିତ୍ର ହୋଇଛି । ଏ ହେଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

'ଶପଥ' ବୋଲି ଆଉ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଲେଖିଲି । ଜଣେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ, ଉଦ୍ୟମୀ ଏବଂ ଅମାୟିକ ବନ୍ଧୁ ସେ ଗଳ୍ପ ନେଲେ । ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ତା'ର ଚିତ୍ର ରୂପ ତିଆରି କଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ସଂଗୀତ ରେକର୍ଡିଂ ପାଇଁ ଦିନ ଠିକ୍ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅସୁବିଧା ପାଇଁ କାମ ବନ୍ଦ ରହିଲା । ଦୁଃଖିତ ହେଲି । 'ଅଶୋକ' ପାଇଁ ଏ ହେଲା ମୋର ତୃତୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।

ଏପରି ସମୟରେ ଆସିଲେ ମୋର ସମ୍ମାନୀୟ ହିତୈଷୀ ତିନି ଜଣ, ଡକ୍ଟର ଗଗନ ବିହାରୀ ନନ୍ଦ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନିଶାକର ବେହେରା ଏବଂ ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରାକ୍ତନ ଛାତ୍ର ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅର୍ଜୁନ ସାମଲ ଓ ଶ୍ରୀମାନ ବିଜୟ ସାମଲ । ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଅତି ମାମୁଲି ଧରଣର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଦରକାର, ଯେପରି ଅତି ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଛବିଟିଏ ହୋଇ ପାରିବ । ଗାଁର ଗୋଟିଏ ଚାଳଘର ଓ ସହରର ଟୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଘର ଭିତରେ ସବୁ ସୁଟିଂ ଶେଷ ହେବ ।

ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କଲି, ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବେ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଚିତ୍ର ଜଗତର ଅଭିଜ୍ଞ କ୍ୟାମେରମ୍ୟାନ୍ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ର କ୍ୟାମେରମ୍ୟାନ୍ ହେବେ । ସେମାନେ ରାଜି ହେଲେ । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ରବିବାରରେ କାହାଣୀ ରଚନା କଲି । ସେମାନେ ନାମ ଦେଲେ 'ସୁନା ସଂସାର' । କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ସୁଟିଂ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଁ ମୁଁ ଶିଶିର ବାବୁଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ରୀନିବାସ ବାବୁଙ୍କ କାମ ଦେଖିଲି ।

ତେଣେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥାଏ ମୋର ଲେଖା—'ଅଶୋକ' ଉପରେ ମୋର Screen Play ।

ସେତେବେଳକୁ 'ଅଶୋକ' ଚଳଚିତ୍ର ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ମୋର ନିବେଦନ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବମ୍ବେର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯେପରି ସେପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯାଏ ତାହାର ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଥିଲା ।

ଅନେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସୋରାବ୍ ମୋଦୀ 'ଅଶୋକ' ଚଳଚିତ୍ର ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସାହସ କରି ପାରି ନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସେ ଆଶା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଓ. ପି. ରଲହାନଙ୍କ ପାଖରେ । ରଲହାନ ଜଣେ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରଯୋଜକ । ତାଙ୍କର ଆଶା, ସେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଛବି କରିବେ ଯେପରି ଛବି ଭାରତରେ ହୋଇ ନ ଥିବ । 'ଅଶୋକ' ଉପରେ ମୋର ଐତିହାସିକ ଗବେଷଣା ଚାଲିଥିବା ସମ୍ବାଦ ପାଇ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କଲେ ବମ୍ବେ ଆସିବା ପାଇଁ ।

ହୋଟେଲ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟର ଉପର ତାଲାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରଲହାନ୍ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ବସି ରହିଲେ । ଦୀର୍ଘ ତିନି ଘଣ୍ଟା ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ମୁଁ 'ଅଶୋକ' ଉପରେ ଲିଖିତ ମୋର କାହାଣୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲି । ତା'ପରେ ଆଉ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ନାନା ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ ପାଇଁ । ରାତି ୧୧ଟା ବେଳେ ରଲହାନ ନିଜେ ଚଣ୍ଡାଶୋକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଶ୍ୟଟି ଅଭିନୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ତାଙ୍କର ସେ ଅଭିନୟ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି । ଅନୁରୋଧ କଲି "ଗୋଟିଏ ମହାନ୍ ଐତିହାସିକ ଛବି ତାଙ୍କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଓ ପ୍ରଯୋଜନାରେ ପୃଥିବୀ ଆଗରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇ ପାରିଲେ ତାଙ୍କର ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ସାର୍ଥକ ହେବ ।"

ମୋର ଲେଖା ନେଇ ରଲହାନ ହଲିଉଡ୍ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ମାସ ରହି ସେଠାକାର ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମର୍ଶ ଓ ଚୁକ୍ତି କଲେ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ରାଜି ହେଲେ । ତେଣେ ଜାପାନର ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଲେ । ଠିକ୍ ହେଲା, ହିନ୍ଦି, ଇଂରାଜୀ ଓ ଜାପାନୀ ଭାଷାରେ ଏହି ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେବ ।

ଆମେରିକାରୁ ଫେରି ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଘାଟିରୁ ଟେଲିଗ୍ରାମ କରି ରଲହାନ ମୋତେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବମ୍ବେ ଡାକିଲେ । ଆମେରିକାନ ଟେକନିସିଆନମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଲେଖିଲି । ତା'ପରେ ପୁଣି ତୃତୀୟ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ।

ସେକାଳର ସଭ୍ୟତା, ସଂସ୍କୃତି, ଧର୍ମ, ସମାଜ ଇତ୍ୟାଦିର ନିର୍ଭୁଲ ଚିତ୍ର ଯେପରି ପରିବେଷିତ ହୁଏ, ସେ ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଲି । ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟ ଯେପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହାତରେ

ବିନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ସେ ଦାୟିତ୍ୱ ମୋର; କିନ୍ତୁ ରଲହାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ମୋତେ ଶଙ୍କିତ କରୁଛି "Let not your History destroy my commerce."

କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧ—ଉଭୟ ପକ୍ଷର ୧୨ ଲକ୍ଷ ପଦାତିକ, ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଓ ହସ୍ତୀ ବାହିନୀ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବ କ୍ୟାମେରମ୍ୟାନର ଚତୁରୀ ମଧ୍ୟରେ; କିନ୍ତୁ ସେପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅତି କମ୍ ପକ୍ଷରେ ପାଞ୍ଚ ଶହ ହସ୍ତୀ ଏବଂ ଦଶ ସହସ୍ର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ । ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏହା ଅସମ୍ଭବ । କିପରି ଭାବରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଏ ପାଇଁ ସମ୍ମତ କରାଇ ପାରିବି ସେ ଚିନ୍ତା ପୁଣି ମୋ ପରି ଜଣେ ନଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଜଣେ ଅସହିଷ୍ଣୁ ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ପରିହାସ ଛଳରେ କହିଲେ "ଏବେ ତ ତୁମେ କୋଟିପତି ହୋଇଯିବ ।" ଏ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବେ ସ୍ୱୟଂ ଓ. ପି. ରଲହାନ୍, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ "ମୋର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି, ଶକ୍ତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ସହ ଅଶୋକର ଇତିହାସ ଲେଖି ଦେବି, ପ୍ରତିଦାନରେ ଗୋଟିଏ କପର୍ଦ୍ଦକ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବି ନାହିଁ ।" କାହିଁକି ?

ନିଜର ବିବେକ ସେ ଉତ୍ତର ଦେବ "ଓଡ଼ିଶା ବା କଳିଙ୍ଗର ମହତ୍ତ୍ୱ ଭାରତ ଆଗରେ ଏବଂ ଭାରତର ମହତ୍ତ୍ୱ ପୃଥିବୀ ଆଗରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଉ ଗୋଟିଏ ଚଳଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ । ସେହି ଆଶା ହିଁ ହେଉଛି ମୋର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମର ଏକମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ।" ମୋର କନ୍ୟା ସଂଘମିତ୍ରାର ମତରେ ମୁଁ ଜଣେ ନିର୍ବୋଧ ଅଧ୍ୟାପକ, ତେଣୁ ହାତରୁ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରି ନିଜର ସଂସାର ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ବସିଛି । ଝିଅକୁ କହିଲି "ଯେଉଁ ମହୀୟସୀ ମହିଳାଙ୍କ ନାମ ତୋତେ ଦିଆ ଯାଇଛି, ସେ ସଂଘମିତ୍ରା ଦିନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁଣୀ ରୂପେ ଯାଇଥିଲେ ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ । କାହିଁକି ?"

'ସୁନା ସଂସାର' ଏବେ ଚାଲିଛି । ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଅଭିଯୋଗ "ଯଦି ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଛବି କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ମାମୁଲି ଗଳ୍ପ ଲେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ, ତେବେ ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ କାହିଁକି ? ଯଦି ବେଶି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ତେବେ ଭଲ କାହାଣୀଟିଏ ନ ମାଗିଲେ କାହିଁକି ?" ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସେମାନେ ଦେବେ । ମୁଁ ମୋ କାହାଣୀ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ଲଜ୍ଜିତ ।

କିନ୍ତୁ ଗଳ୍ପର ଦୁର୍ବଳତା ବଳିଷ୍ଠ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, କ୍ୟାମେରମ୍ୟାନ ଏବଂ ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀମାନଙ୍କ କୃତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ହଜି ଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତର ହେଉ, ଏହି ଆଶା ସହ ଚଳଚିତ୍ର ପୃଷ୍ଠପୋଷକମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ।

●

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଶୁଭ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବ

କଟକ ଜ୍ୟୋତି ସିନେମା ହଲ । ୧୦. ୧. ୭୮ ତାରିଖ ଦିନ ସାଢ଼େ ନଅଟା । ବହୁ ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାର ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ଓ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଜନ ସମାଗମ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାହାରର ଦେଖିବା ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା । କାରଣ ବହୁ ପ୍ରତିକ୍ଷିତ ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାରର ଶୁଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଶିଳ୍ପୀ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମନରେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଗବତ ଦୟାଲ ଶର୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ଇଚ୍ଛା । ଠିକ୍ ନଅଟା ପଇଁତ୍ରିଶରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ସବର ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ଭାବରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଧାନାଥ ରଥ ଓ ଡକ୍ଟର

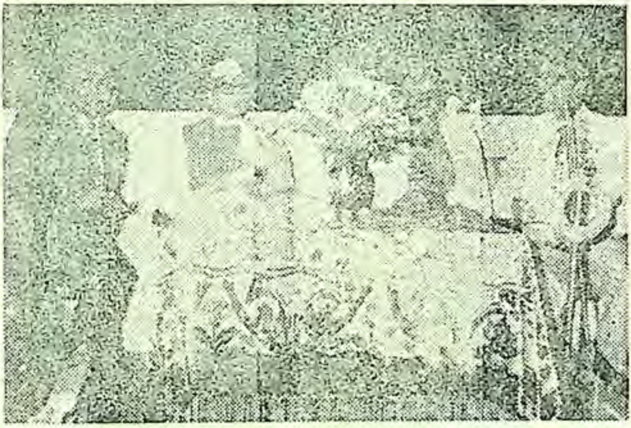

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ବାମରୁ ଡାହାଣକୁ ଡକ୍ଟର ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସ, ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଗବତ ଦୟାଲ ଶର୍ମା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଧାନାଥ ରଥ ଓ ପ୍ରଯୋଜକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି ।)

ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସ ଓ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି, ଶ୍ରୀ ଚରଣ ନନ୍ଦ, ଏଲ୍. ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ରାଓ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ସଭାମଞ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ପାଛୋଟି ନେଇଗଲେ ।

ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର କଥାକାର ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଇତିହାସ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଡକ୍ଟର ମନ୍ମଥନାଥ ଦାସ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାଷଣରେ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପରେ ପରେ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ତଥା ଉପସ୍ଥିତ ଦର୍ଶକ, ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ ଜଣାଇଥିଲେ । ଡକ୍ଟର ଦାସ 'ସୁନା ସଂସାର'ର କାହାଣୀ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦବାକୁ ଯାଇ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଭାରତର ଐତିହାସିକ ପଟଭୂମିରେ ଯେଭଳି ଉନ୍ନତ ଚଳଚିତ୍ର ତିଆରି ନ ହେଉଥିବାରୁ ସମାଲୋଚନା କରିଥିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ ଓ ସେ ନିକଟରେ 'କଳିଙ୍ଗ ବିଜୟ' ଐତିହାସିକ କଥାବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ହିନ୍ଦୀ, ଇଂରେଜୀ ଓ ଜାପାନୀ ଭାଷାରେ ଚଳଚିତ୍ର ହେଉଥିବା କଥା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ତା'ପରେ ଉଦ୍‌ଘାଟକ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଗବତ ଦୟାଲ ଶର୍ମା ପ୍ରଥମେ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲିମ୍ସ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାରର ପ୍ରଯୋଜକ, ଶିଳ୍ପୀ କଳାକାର ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ ଜଣାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହିଲେ ଯେ—

"ନାଟକ, ଚଳଚିତ୍ର, ସାହିତ୍ୟ ସବୁଥିରେ କଳାକାରର ମାନସିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପରିସ୍ଫୁଟ ହୋଇଥାଏ । ଚଳଚିତ୍ର ଓ ନାଟକ ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍, ଯେଉଁଥିରୁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କଳା, କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିପୁଳ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦରେ ଭରପୂର ହୋଇ ରହିଛି । ଏସବୁ ସଂପଦର ବିନିଯୋଗ ଚଳଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇ ପାରିଲେ ଓଡ଼ିଆ ବାହାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଐତିହ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରନ୍ତା ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ସାହିତ୍ୟ, କଳା ଓ ସଙ୍ଗୀତ ନୃତ୍ୟ ଢେର ଉଚ୍ଚରେ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏ ସବୁର ଯଥାଯଥ ଉପଯୋଗ କରାଇବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ସଂପୃକ୍ତ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଚଳଚିତ୍ର ଶିକ୍ଷାମୂଳକ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସମାଜ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଚଳଚିତ୍ରର ପ୍ରଭାବ ନିଶ୍ଚୟ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ହିଂସା, ମାରପିଟ୍, ନଗ୍ନତା, ମଦ୍ୟପାନ ପ୍ରଭୃତି ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ଚଳଚିତ୍ରରେ ନ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ ।" ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶର୍ମା ତାଙ୍କ ଭାଷଣ ହିନ୍ଦିରେ ଦେଇଥିଲେ । ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ଉତ୍ସବର ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ବରେଣ୍ୟ ସାହିତ୍ୟିକ

ସୁନା ସଂସାର ଭବନର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ

ଉଦ୍‌ଘାଟକ [illegible]

[illegible] ଶଙ୍କର ଦୟାଲ ଶର୍ମା

ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଧାନାଥ ରଥ

ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି

ଡଃ ମନ୍ମଥନାଥ ଦାସ

Space donated by : *Phone—21438*

Mr. Indra Chand Jain
on behalf of

JAIN OIL & FLOUR MILLS

CHAULIAGANJ

CUTTACK-4

ସାପ୍ତାହିକ, 'ସମାଜ' ସମ୍ପାଦକ ଓ ଉତ୍କଳ କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍‌ସଲାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଧାନାଥ ରଥ ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦିରେ ଓ ପରେ ପରେ ଓଡ଼ିଆରେ ତାଙ୍କର ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ 'ଶିଳ୍ପୀ' କଳାକାର ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଚଳଚିତ୍ର ପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ସାଧୁବାଦ ଜଣାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରର ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସାର ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିଥିଲେ । ଅତୀତର ନାଟକ ପରିବେଷଣ ଓ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରଥ କହିଲେ ଯେ ୧୮୮୯ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମେ କଟକରେ କଲିକତାରୁ ଆସିଥିବା କଳାକାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନାଟକ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଆ କଳାକାରଙ୍କୁ ନେଇ ନାଟକ ଅଭିନୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ୧୯୩୪ ମସିହାରେ ସ୍ୱର୍ଗତ ମୋହନ ସୁନ୍ଦର ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 'ସୀତା ବିବାହ' ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ କ୍ରମଶଃ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଆଜି ଅର୍ଦ୍ଧଶତରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସି ପାରିଛି । ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ହଇରାଣ ହେଉଥାନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ନ ଥିବାରୁ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାତାମାନେ ବମ୍ବେ, କଲିକତାରେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା କଥା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦।୧୨ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହେବ. ଖଣ୍ଡଗିରିଠାରେ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ ହେଉଥିବାରୁ ସେ ଏଥିପ୍ରତି ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଶ-ବିଦେଶରେ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବ । ଡକ୍ଟର ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସଙ୍କର 'କଳିଙ୍ଗ ବିଜୟ' ଐତିହାସିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ନେଇ ଚଳଚିତ୍ର ନିମାଣ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ନଡ଼ିଆ ଭାଙ୍ଗି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରକୁ ଶୁଭ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ ଶ୍ରୀ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି, ଉଦ୍‌ଘାଟକ, ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଦର୍ଶକ ଓ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲିମ୍‌ସ ତରଫରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ଥିଲେ । ତା'ପରେ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ, ବାଣୀଚିତ୍ର

●

'ସୁନା ସଂସାର'କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ

Studio Orient

(ଷ୍ଟୁଡିଓ ଓରିଏଣ୍ଟ)

RANIHAT ● CUTTACK-1
(ORISSA)

For

- ★ PORTRAITS & GROUPS
- ★ DEVELOPING.
- ★ PRINTING
- ★ ENLARGING

AND

PHOTOSTATS

● Out door works is our speciality ●

ସୁନା ସଂସାର
ଚିତ୍ରର
ଗୀତିକାର
ନିଶାକର
ବେହେରା

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁସବୁ ତରୁଣ ପ୍ରତିଭାବାନ ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାରମାନଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୀତିକାର ଶ୍ରୀ ନିଶାକର ବେହେରା ଅନ୍ୟତମ । କଳା-ଭୂମି ବାରିପଦାରେ ନିଶାକର ବାବୁଙ୍କର ଜନ୍ମ । ଯେଉଁଟିକି ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ଗୀତିକାର ଶ୍ରୀ ଜୀବନାନନ୍ଦ ପାଣି, ଗୁରୁକୃଷ୍ଣ ଗୋସ୍ୱାମୀ, ଜିତେନ୍ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ସରୋଜ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ଜନ୍ମ । ସେଇ ବାରିପଦାର ପାଣି ପବନ ଓ ନୃତ୍ୟ-ସଙ୍ଗୀତ ଓ ନାଟ୍ୟକଳାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଛି । ଛାତ୍ର ଜୀବନରୁ ଗଳ୍ପ କବିତା ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚାକିରୀ ଜୀବନର ଅବସର ସମୟରେ ଗୀତ ରଚନା କରିବା ଦିଗରେ ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗୀତକୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର ଓ ରସାଣିତ କରିବାକୁ ହେଲେ ଗୀତ ରଚନାର ଶୈଳୀ ସେତିକି ମନ ଛୁଆଁ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । 'ସୁନା ସଂସାର' ଚିତ୍ରରେ ସେ ଚାରିଟି ଗୀତ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେଇ ସବୁ ଗୀତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଟାଇଟିଲ୍ ସଂ ।

"ମିଛ ମାୟାଭରା ଏ ସାରା ଦୁନିଆ
କେହି ନୁହେଁ ଆପଣାର,
ନିମିଷକେ ଚୂନା ସୁନାର ସଂସାର
ସତେ ଅବା ବାଲି ଘର ।"

ବେଶ୍ ଭାବଗର୍ଭକ ଓ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ । ଗୀତଟି ଶୁଣିବା ପରେ ଦର୍ଶକର ଆଖି ଅଶ୍ରୁ ସଜଳ ହୋଇଉଠେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରରେ

ଗୀତ ଲେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସଙ୍ଗୀତ ଆସର ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ମେ ଅନେକ ଗୀତ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ।

କଟକସ୍ଥ ଭକ୍ତମଧୁ ବିଦ୍ୟାପୀଠରୁ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ପରେ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଫକୀର ମୋହନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅନର୍ସ ଓ ରେଭେନ୍ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଅର୍ଥ ନୀତିରେ କୃତିତ୍ୱର ସହ ଏମ୍. ଏ. ପାଶ୍ କଲା ପରେ Crissa Financial Serviceରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନିଜର ଚାକିରୀ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଜଣେ ପଦସ୍ଥ ଅଫିସର ଭାବେ କଟକ ଟ୍ରେଜେରୀ ଅଫିସର ରୂପେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ଜଣେ କଳା-ସାହିତ୍ୟପ୍ରେମୀ, ମେଳାପୀ, ବନ୍ଧୁବତ୍ସଳ ଶ୍ରୀ ବେହେରା ସବୁବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର କଳା ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଆଶା କରନ୍ତି । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

ସୁନା ସଂସାରର କେତୋଟି ସ୍ମରଣୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ

ନିଶାକର ବେହେରା

ସୁନା ସଂସାର ଚଳଚିତ୍ରରେ ଥିବା ୫ଟି ଗୀତରୁ ୪ଟି ଗୀତ ଲେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମୁଁ ପାଇଥିଲି । ସେତିକରେ ମୋ କାମ ଶେଷ ହେବା କଥା; କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସର ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏମିତି ଘନିଷ୍ଠତା ଜମି ଯାଇଥିଲା ଯେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖି ପାରିଲିନି । ଦୋଷ କହନ୍ତୁ ବା ଗୁଣ କୁହନ୍ତୁ ମୋର ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ଯେ ଯଦି ମୁଁ ଥରେ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି କାରଣରୁ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଛି, ତେବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିଦିଏ । ତାଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ମୋ ନିଜର ଦୁଃଖ ମଣେ—ସେ ହସିଲେ ମୁଁ ଖୁସି ହୁଏ । ଏମିତି ହୋଇଥିଲା ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସର 'ସୁନା ସଂସାର' ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ । ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ ପାଢ଼ାରେ ବା ଗାଁରେ କେତେଜଣ ଯୁବକ ଥାଆନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଗାଁର ଯେତେ ଯାନି ଯାତ ବା ବାହାଘର ପୁନିଅ ଘର ହୁଏ, ସବୁଠି ଟିକେ ଡକରରେ କଚ୍ଛାଭିଡ଼ି ବାହାରି ଆସନ୍ତି, ଆଉ ନେଷି ହୋଇ କାମରେ ଲାଗିଯାନ୍ତି, ମୁଁ ସେଇ ଗୋଷ୍ଠୀର ବୋଲି ଆପଣ କହି ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସହରରେ ଯାହାକୁ ଚମଚା କୁହନ୍ତି—ପଞ୍ଚଜନ୍ୟର ମୁଁ ସେଇଆ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବିବେନି । ବରଂ ସବୁ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ କହନ୍ତି ମୁଁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍ଥାଟିର friend phylosopher guide ହୋଇ ରହିଥିଲି ।

ନିଜ କଥା ଟିକେ ବେଶି ଲେଖିଦେଲି; କିନ୍ତୁ ସୁନା ସଂସାର ସହିତ ମୋର ଘନିଷ୍ଠତା କେତେ ତାହା ହିଁ ମୁଁ ସୂଚେଇ ଦେବା ପାଇଁ ଏସବୁ

ଲେଖିଲି । ଏବେ ଲୁଚେଇ ଲାଭ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଯୋଜନା ସମୟରେ ହଜାରେ ଥର ପ୍ରଯୋଜକ ଘୋଷ ଓ ମୋର ବନ୍ଧୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ବା ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଶାନଦା (ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ର) ମତାନ୍ତର ନେଇ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସମାଧାନ ପାଇଁ । ମୁଁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ଏ ସବୁର ଆପୋଷ ସମାଧାନ କରେଇଛି ଏବଂ କାମ ଆଗେଇବାର ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଛି ।

ଏଇଠି ଆଉ ଟିକିଏ କହି ରଖିଲେ ଭଲ ହେବ ଯେ ସୁନା ସଂସାରର କାହାଣୀକାର ଅଧ୍ୟାପକ ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସ ମଧ୍ୟ 'ସୁନା ସଂସାର' ପ୍ରଯୋଜନାର god father ଭଳି ସବୁ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ଟେକ୍‌ନିସିଅନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ମତାନ୍ତରର ସମାଧାନ ମୁଁ କରେଇ ପାରିନାହିଁ—ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ନିଜର ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରି ଡଃ ଦାସ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସବୁ ଶୁଣି ଏହାର ପ୍ରତିକାର କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଯୋଜନାର ଶେଷ ବେଳକୁ ଏମିତି ହେଲା ଯେ ଡଃ ଦାସ ଓ ମୋତେ କେତେକ ଲୋକ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବୋଲି ଭୁଲ୍ ଧାରଣା କରି ବସିଲେ ।'

ହଁ, ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ କଥା କହୁଥିଲି । ପ୍ରକୃତରେ ଦେବୋପମ ଲୋକ ଥାଆନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି । ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସ ଓ ମିସେସ୍ ଦାସଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ମୁଁ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେବୋପମ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିଲି । ଆପଣମାନେ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଇତିହାସର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଡଃ ମନ୍ମଥ ଦାସ ଯେ କି ବହୁ ଭାରତୀୟ ଓ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ୍ ମୂଲ୍ୟବାନ, ସେ ନିଜର ଶୋଇବା ଘର, ପଢ଼ାଘର ଓ ରୋଷେଇ ଘର ୧୫ ଦିନକାଳ ସୁନା ସଂସାରର ସୁଟିଂ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ (ପାଞ୍ଚ ଦିନ ବୋଲି ପ୍ରଥମେ ଡାଇରେକ୍ଟର କହିଥିଲେ ।) ତତୋଽଧିକ ମିସେସ୍ ଦାସଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତି । ରାତି ନ ପାହୁଣୁ ମିସେସ୍ ଦାସ ରୋଷେଇ ସାରନ୍ତି । ଦିନସାରା ତାଙ୍କ ପରିବାର ବାରଣ୍ଡା ପାଖ ଏକ ଛୋଟ ଘରେ ଥାଆନ୍ତି । କେବେ କେବେ ରାତିଯାଏ ସୁଟିଂ ଚାଲିଲେ—ଡଃ ଦାସ ପଡ଼ିଶା ଘରେ ଯାଇ ଶୋଇବାର ମୁଁ ଶୁଣିଛି । ଏତେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତି ଓଡ଼ିଶାର ଏମିତି ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଛି ବୋଲି ଜାଣି ଗର୍ବରେ ଛାତି ଫୁଲିଉଠେ । ଧନ୍ୟ ଡଃ ଦାସ, ଧନ୍ୟ ମିସେସ୍ ଦାସ । ଧନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର କଳା ପ୍ରତି ମମତା ।

ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ କଷ୍ଟ ସହି ନାହାନ୍ତି । ଜୀବନ ଦେଇ ସମସ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ୩ଟିଙ୍କ ପାଇଁ ଚଳଚିତ୍ର ଜଗତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ—ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ତାହା ସ୍ପର୍ଶ କରି ନ ଥିବାର ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ହିଁ ଆଜି ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳତା ଆଣି ଦେଇଛି । ସୁନା ସଂସାର ହିଟ୍ ହୋଇଛି । ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସର ପଥରେ ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ପଡ଼ୁ ।

ପ୍ରିମିଅର ଶୋ ପରେ ଯେତେବେଳେ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥିମାନେ ଆସି ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ

ବଧାଇ ଜଣାଇଲେ ତାହା ସୁନା ସଂସାରର ଏକ ସୁନେଲି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ କି ? ସବୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲି ପ୍ରଯୋଜକବୃନ୍ଦ ସେଦିନ ଖୁବ୍ ହସିଥିଲେ ।

ମୋ ପାଇଁ ସ୍ମରଣୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ହଲ୍ ଭିତରେ ମୋରି ଲେଖା "ମିଛ ମାୟା ଭରା ଏ ସାରା ଦୁନିଆ କେହି ନୁହେଁ ଆପଣାର" ଗୀତ ଶୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରିଥିଲା । ଗୀତଟିର ଗାୟକ ତଥା ଅନ୍ୟତମ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ସାମଲଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଥିଲା ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୁନେଲୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

୧୩ ତାରିଖ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅବସରରେ କଟକରେ 'ସୁନା ସଂସାର' ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା । ଚିତ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ବାବି ତା' ପରଦିନ ସକାଳୁ ମାଂସ କିଣିବାକୁ ବଜାର ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବଜାର ଭିତରେ ସାଧାରଣ ମାଂସ ବିକାଳିମାନେ ମଧ୍ୟ ଘେରିଯାଇ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ନାଚି କହିଲେ— "ବଲରାଜ ସାହାଣି ମଲେଣି, କିନ୍ତୁ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ବଲରାଜ ସାହାଣି ଆପଣ ।" ଏହା ଅଭିନେତା ବାବିଙ୍କ ଜୀବନରେ ଯଥାର୍ଥରେ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

ସେମିତି ବିଜୟ ସାମଲ ଦିନେ ସ୍ୱରାଜ ସିନେମା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ଆସି ଘେରିଯାଇ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏମିତି ତାଙ୍କ ଅଭିନୟର ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଯେ ସେ ବିଚରା ଅପ୍ରତିଭ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଏହା ବିଜୟ ସାମଲଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ସୁନେଲୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଶୁଣାଯାଏ 'ସୁନା ସଂସାର'ର ଅଭିନୟ ଦେଖି ଅନେକ ପ୍ରଯୋଜକ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ।

ସର୍ବଶେଷରେ ମୋର ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁ ସ୍ୱରୂପ ନାୟକ ଓ ବନ୍ଧୁପତ୍ନୀ ନୀହାରିକା ସାହୁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀହାରିକା ନାୟକ) ଙ୍କ କଥା ଲେଖି ଏହା ସାଙ୍ଗ କରୁଛି । ସେମାନେ 'ସୁନା ସଂସାର' ଚଳଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁ କରୁ ହିଁ ପରସ୍ପରକୁ ଖୋଜି ପାଇଲେ । ତାଙ୍କ ନିଜର 'ସୁନା ସଂସାର' ବସାଇବାକୁ ସେ ଦୁଇଜଣ ଯେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ ହୋଇଛି ବୋଲି ମୁଁ ଆଜି ବେଶୀ ଖୁସି । 'ସୁନା ସଂସାର'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଜୀବନର ସୁନେଲୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ରହିବ (ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ—କାରଣ ସେ ଦୁହେଁ କହନ୍ତି ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ନାଟର ମୁଁ ହେଉଛି ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଦାସ)।

'ସୁନା ସଂସାର'ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶିଶିର ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରୀ ଶିଶିର ମିଶ୍ରଙ୍କର ପ୍ରତିଭା ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରପ୍ରେମୀ 'ସିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ' ଚିତ୍ର ଦେଖି ଜାଣିଥିବେ । 'ସୁନା ସଂସାର' ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିତ୍ର । ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଚନ୍ଦନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ, ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ M. Sc.ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରି ଅଧ୍ୟାପନା ଦିଗ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ନାଟ୍ୟକଳା ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟାପନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥିର ରଖି ପାରେନା । ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ସେ ଟାଣି ହୋଇ ବମ୍ବେକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତି । ସେଠାରେ ହିନ୍ଦି ଚିତ୍ର ଜଗତର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ Mr. Mukharjee ଙ୍କ ସହ "ଫିଲ୍ମାଳୟ" ରେ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତା' ପରେ ଅଜୟ ବିଶ୍ୱାସଙ୍କ 'ସମ୍ବନ୍ଧ' ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଥମେ ସହ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତା'ପରେ ଅନିଲ୍ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କସହ 'କୋରା କାଗଜ', 'ତପସ୍ୟା'ରେ ମଧ୍ୟ ସହ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବମ୍ବେରେ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ କଳାକାର ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ର ତାଙ୍କୁ 'ଯାଯାବର' ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଡାକି ଆଣନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଭିନେତା ପ୍ରଯୋଜକ ଧୀର ବିଶ୍ୱାଳ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ର ହିସାବରେ 'ସିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ' ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାର ତାଙ୍କର ସଫଳ ସୃଷ୍ଟି । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଟାଉନ୍‌ରେ । ସମ୍ପ୍ରତି ସେ କଟକର ପିଠାପୁରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ମୋର ପଦକ୍ଷେପ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାର

ଶିଶିର ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପର ଦ୍ରୁତ ବିକାଶ ଅବସରରେ ୧୯୭୬ ମସିହାରେ ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ପୁରୀର ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଫିଲ୍ମସ୍ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ର 'ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁ' ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା । ଏହି ଚିତ୍ରଟି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦ ଦେଲା ।

'ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁ'ର ସଫଳତା ପରେ ମୋର ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ବାବୁ ମତେ ଗଗନ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ପରିଚିତ କରେଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ପାଞ୍ଚଜଣ ଏକାଠି ହୋଇ, ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ ବ୍ୟାନରରେ ଏଇ 'ସୁନା ସଂସାର' ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପରେ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋଗ ଦେଲେ ରଣୀହାଟ ଓରିଏଣ୍ଟ ଫଟୋ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓର ମାଲିକ ବଡ଼ ବାବୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୁଗା ବ୍ୟବସାୟୀ ସୁବୁଦ୍ଧି ବାବୁ । ଏଇମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଲୋନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପୁଞ୍ଜି ଖଟାଇ ଛବିଟି ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

'ସୁନା ସଂସାର'ର କାହାଣୀ ମୁଁ କାହିଁକି ପସନ୍ଦ କଲି

'ସୁନା ସଂସାର' କାହାଣୀର ପ୍ରଥମେ ନାଁ ଥିଲା 'ପରିବାର' । ଚାରି ଅକ୍ଷରର ନାଁ ମତେ ଶୁଭୁନି । ତେଣୁ ପାଞ୍ଚ ଅକ୍ଷରର ନାଁ ବଛାଗଲା ଓ ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର ସୁନା ସଂସାର ନାଁଟି ମତେ କହିଥିଲେ । ମତେ ଭଲ ଲାଗିଲା ଏବଂ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏଇ ନାଁଟି ଭଲ ଲାଗିବ ଭାବି ଆମେ ଛବିର ନାଁ ରଖିଲୁ 'ସୁନା ସଂସାର' ।

ସୁନା ସଂସାରର କାହାଣୀଟି ଡଃ ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି । ତିନି ଭାଇଙ୍କ କାହାଣୀ ସବୁ ପରିବାରରେ ପ୍ରାୟ ଏଇ ପ୍ରକାର ଘଟଣା ସବୁ ଅଳ୍ପ ବହୁତରେ ଘଟିଥାଏ । ତେଣୁ ଛବିଟିଏ ହେଲେ, ପରିବାରର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ—କାରଣ ଅଙ୍ଗେ ନିଭେଇ ଥିବା କଥା ସେମାନେ ସାମନାରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବଡ଼ ଭାଇ, ଭାଉଜ ଓ ପିଲାଙ୍କ ଦୁଃଖ, ମଝିଆଁ ବୋହୂର ବଦମାସୀ ଯାହା ଯୋଗୁଁ ସିଏ ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଭିତରେ ମନାନ୍ତର ଓ କଜିଆ—

ସାନ ଭାଇ ଏ ସବୁ ଦେଖି ସହି ନ ପାରିବା ଓ ପରେ ତାଙ୍କୁ ବଦନାମ କରି ସେଇ ମଟିଆଁ ବୋହୂ ଡିଙ୍କର (ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ) ଘରୁ ବାହାର କରିଦେବା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଏଇ ସାନ ଭାଇ ସେଇମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ବିପଦରୁ ବଞ୍ଚେଇବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ପୁଣି ପଶ୍ଚାତାପ କରିବା ଓ ଶେଷରେ ତିନି ଭାଇ ଏକାଠି ହବା—ଏଇ ପ୍ରକାର କାହାଣୀ ସବୁ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ—ଆପଣ ଯେତେଥର ଛବି କରନ୍ତୁ—କଥା ହେଲା ସ୍କ୍ରିନ୍ ଉପରେ ଯେଉଁ presentationଟା ହବ ସେଇଟା ଲୋକଙ୍କ ମନ ପସନ୍ଦ ହେଲା, ଛବି ଚାଲିଲା—ତା'ପରେ ଖାଲି ଡାଇରେକ୍ଟରର ନୁହେଁ ପୂରା unitର ସଫଳତା—

'ସୁନା ସଂସାର' କାହାଣୀଟି ଗୋଟିଏ ସରଳ କାହାଣୀ ଥିଲା—ତା'ହେଲେ ଏମିତି କାହାଣୀ ଭିତରେ Commercial elements ତଥା Crime, black mailing ଓ gimicks ତଥା fighting କାହିଁକି ଭର୍ତ୍ତି କରାନଲା ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଖୁବ୍ ସରଳ—

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଆପ୍ରୋଚ ଫର ଲାଇଫ୍ ରହିଥାଏ । ସେଇ ଅନୁସାରେ ତା'ର ଭାବନା ସବୁ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ।

ତା'ପରେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଶାରେ—ପୂର୍ବ ଭାରତର ଲୋକମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବପ୍ରବଣ (ସେଣ୍ଟିମେଣ୍ଟାଲ) ଓ ମୁଁ ଫିଲ୍ମ ଡିରେକ୍ସନ ଶିଖିଲି ବମ୍ବେ ସ୍କୁଲରୁ ଯୋଉଟା ଗୋଟାଏ କସମୋପଲିଟନ ସିଟି ଓ ମୋଷ୍ଟ କମର୍ସିଆଲ ଜାଗା ଏବଂ ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ବଙ୍ଗଳା ଛବି ଅପେକ୍ଷା ହିନ୍ଦି ଛବି ବେଶି ଚାଲେ—ସିଧା କଥା ହେଲା ଲୋକ ହିନ୍ଦି ରଙ୍ଗୀନ ଛବି ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ସେହି ହେତୁ ଏକବାରେ ସିମ୍ପୁଲ୍ ଛବିଟିଏ କଲେ ଚାଲିବା ଟିକିଏ କଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ପୁରାପୁରି ରିସ୍କ । ଛବି ଯଦି ମୋର ଫ୍ଲପ୍ ହୋଇଗଲା, ଡିଷ୍ଟ୍ରିବ୍ୟୁଟରଙ୍କ ଅଫିସ ସାମନାରେ ତ ଲାଲଝଣ୍ଡା ଉଡ଼ିବ । ତା' ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମୋର ପାଟିଆ ଗୁଲ ହୋଇଯିବ ।

ତେଣୁ ମୁଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେମିତି ପସନ୍ଦ ହବ, ସେମିତି ଛବିଟିଏ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ତେଣୁ କାହାଣୀ ଭିତରେ ଲିବର୍ଟି ନେଇ ମୁଁ ସ୍କ୍ରିନ୍ ପ୍ଲେରେ ଟିକିଏ ଭାଗ ଦୌଡ଼ ଛୋଡ଼ କ୍ରାଇମ୍ ଏଙ୍ଗଲ୍ଟିଏ ଓ କ୍ଲାଇମାକ୍ସରେ ମାରାମାରି, ଭିଲିଏନ୍ର ଧୁଲେଇ ତଥା ଫାଇଟିଙ୍ଗ୍ ଇତ୍ୟାଦି ମିକ୍ସ୍ଚରେ କରି ଦେଇ ଅଂଶଟିରେ ଟେନ୍ସନ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦିଏ । ତେଣୁ ଲୋକେ ବି ଟେନ୍ସନରେ ରହିଲେ—ଶେଷରେ ଟେନ୍ସନ ସମାଧାନ ହେଲା—ଲୋକେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ନିଜ ପଇସାର ସଦ୍ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଉଚିତ ମନେ କରି ହଲ ଭିତରୁ ବାହାରନ୍ତି ଓ ଲୋକଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଭଲ ଶୁଣିଲେ । ଆମେ ଭାବୁ ଯାହାହେଉ ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଯୋଉ ଛବିଟି ତିଆରି ହେଲା, ତାହା ସାର୍ଥକ ହେଲା—ଆମ ମନରେ ବି ଆନନ୍ଦ ହୁଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଯୋଉମାନେ ସବୁ ଏଇ ଛବି ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ, ସେମାନଙ୍କର

କାମରେ କନ୍‌ଫିଡେନ୍‌ସି ବଢ଼ିଯାଏ ଓ ନେକ୍‌ସଟ୍ ଛବିରେ ସେମାନେ ଆହୁରି ଭଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନୂଆ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଇଛି । ମୋର ଛବି ଦୁଇଟିରେ (ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁ ଓ ସୁନା ସଂସାର) ଆପଣ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ନୂଆ କଳାକାରଙ୍କୁ ଦେଖିଥିବେ । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ମୁଁ ଯୋଉମାନଙ୍କର ଆକ୍‌ଟିଙ୍ଗ ଆବିଲିଟିର ଏ, ବି, ସି, ନ ଜାଣି ସୁଦ୍ଧା, ମୁଁ ଏସ୍, ନୋ, ଅଲ୍ ରାଇଟ୍ କହି ପୂରା ରିସ୍କ ନେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଭି କ୍ୟାମେରା କ'ଣ ବୁଝେଇଲି । ଆକ୍‌ଟିଙ୍ଗ ଶିଖେଇଲି ଓ କଲିକତା ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଇଜଣ ମତେ ଧୋକା ଦେଲେ କାମ କରିବାରେ ଯୋଉ ସିନ୍‌ସିଅରିଟି ରହିବା ଦରକାର, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ରହିଲା ନାହିଁ । ମୋର କିଛି ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହେଲାନି । ହେଲେ ଏମିତି ଭୁଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଠକିଲେ; ତଥା ନିଜର କ୍ଷତି ନିଜେ କଲେ—ମୁଁ ତ ଫକୀର—ବହୁତ ଦରଘାକୁ ଯିବି ବହୁତଙ୍କୁ ଦୀକ୍ଷା ଦେବି—ମୋର କିଛି ଯାଏ ଆସେନି ।

ମୁଁ ଏଇ ଫିଲ୍ମ ତିଆରି ହେଲା ମୋର ପ୍ରଫେସନ—ମୁଁ ଯାକି ଭିତରେ ଖଟି ଖଟି ମରିବି—ମୋ ଦେହ ଭିତରେ ଜୀବନ ଥିବା ଯାଏଁ ମୁଁ ମୋ ମାଷ୍ଟର ଗଡ଼ଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ଓ କାମରେ ପୂରା ସିନ୍‌ସିଅର ରହିବି—ଆଉ ଯିଏ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ମାଲିକ ତା' ପାଇଁ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ।

ସୁନା ସଂସାରରେ ମୁଁ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହ କାମ କଲି । ମୁଁ ମୋ କଥା କହୁଛି । ମୋର ସୁଟିଂ କରିବାରେ ଯାହା ସ୍ପିଡ଼ ଓ ଷ୍ଟାମିନା, ସେତିକି ତାଙ୍କର ରହିଲା ନାହିଁ । ଫଳରେ ସେ ପଛରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

ଛବିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମାନେ କ'ଣ "the Commandor at the water front" ସେହି ହିସାବରେ ମୋ ଇମୋଶନ୍‌ସ ୟୁନିଟି ଭିତରେ ସବୁ ବେଶି ଓ ତାଙ୍କର ଇମୋଶନ୍‌ସ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍ ରହିଲା—ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ ଡେଭଲପ କରିଗଲା । ଇନ୍ ଡୋର ସୁଟିଙ୍ଗ କଲିକତାରେ ଶେଷ କଲାବେଳକୁ ଆମର ଭିତରେ ମନାନ୍ତର ହୋଇ ସାରିଥିଲା—

ଆଉଟ୍ ଡୋର ସୁଟିଙ୍ଗ୍‌ରେ ସେ ଲୋକେସନକୁ ସବୁବେଳେ ଡେରିରେ ଆସିଲେ—ମୁଁ ତ ସହଜେ ଇଲ୍ ଟେମ୍ପୋରମେଣ୍ଟର ଲୋକ, ଆହୁରି ଇରିଟେଟେଡ୍ ହେଲି —କାରଣ ଲଞ୍ଚ ପରେ ଗୋଟାଏ ବା ଦୁଇଟା ସଟ୍ ଆମେ ନେଇଛୁ, ମେଘ ଆସିଯାଏ । ତେଣୁ ସକାଳୁ ଚଞ୍ଚଳ ସୁଟିଙ୍ଗ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଚେଷ୍ଟା କରି କାମ ଆଗେଇବାକୁ ଲାଗିଲି ।

ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ହେଲା, ଯେଉଁମାନେ ଛବିଟିର ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ଭଲ ପରିଚାଳନାବଗ ହବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ନେଲେ ସେମାନେ ନିଜେ ରେଗୁଲାର ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ସେମାନେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ସେଇହେତୁ ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରି ଦୁଇ ଚାରି ଦିନ ପରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ଅନେକ ଅସୁବିଧାର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ସିଡ୍ୟୁଲ ହିସାବରେ ହେଇପାରେ ନାହିଁ । ମୋ ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ଫିଲ୍ମ ପ୍ରଡକ୍ସନ କରିବେ, ସେମାନେ ଜଣେ ପ୍ରଡକ୍ସନ କଣ୍ଟ୍ରୋଲର ଓ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରଡକ୍ସନ ମେନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ମେନେଜମେଣ୍ଟ ଭାର ଦେଇ, ନିଜେ ସୁପରଭାଇଜ କରିବା ଉଚିତ, କାରଣ ନିଜେ ଏତେ ଖଟି ପାରିବେ ନାହିଁ କି କାହାଠାରୁ ପଦେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଏକଥା କହିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ଯଦି ପୁରାପୁରି ଇଣ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟ ନେଇ ଡେଲି ଠିକ୍ ସମୟରେ ସକାଳୁ ଚାହା ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ, ଇଉନିଟ୍‌ର ଲୋକେ ଚଞ୍ଚଳ ରେଡ଼ି ହେଇ ବାହାରି ଥାଆନ୍ତେ । ଯିବା ପାଇଁ ସବୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହବା ଦରକାର । ରେଗୁଲାର ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ପାଇଁ ଟାଇମ୍‌ରେ ବମ୍ବେରୁ ଲାଇଟ୍ ଆସିଲା ନାହିଁ, ଦିନେ ଦି' ଦିନ ନୁହେଁ ୧୦ ଦିନ ଡେରିରେ ଲାଇଟି ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା—ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ସିଡ୍ୟୁଲ ଆଗପଛ ହେଇଗଲା—ପଧାନ ପଡ଼ା ଓ ମହାଧର ପଡ଼ା ସୁଟିଙ୍ଗ ପାଇଁ ସିଡ୍ୟୁଲରେ ହେଲା—ତା'ପରେ ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ରେଗୁଲାରଲି ହେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ—ଉପରବେଳା, ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ମେଘ ଆସିଗଲା । ବେଳେ ବେଳେ ବର୍ଷା ହେଲା ।

୭ ଦିନର କାମ ୧୭ ଦିନରେ ଯାଇ ଶେଷ ହେଲା, ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିଲା, ଅଶାନ୍ତି ବଢ଼ିଲା । ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ବିଗିଡ଼ିଲେ—

ବୋଝ ଉପରେ ନଳିତା ବିଡ଼ା ଭଳି ଚାରି ଭାଗରୁ ତିନି ଭାଗ କଳାକାର ନୂଆ ବା ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ ଆମ ହିସାବରେ ହଉନି—ମେହନତ କରି କରି ମୋର ବ୍ଲଡ଼ ପ୍ରେସର ବଢ଼ିଗଲା—କାମ ଭଲ ଦରକାର ନ ହେଲେ ମୁଁ ତ ସହଜରେ ଓ. କେ. କହିବି ନାହିଁ, ଆଟିଷ୍ଟ ନୂଆ, ଆକ୍ଟିଙ୍ଗ ନେଚୁରାଲ ହବା ଦରକାର—ଆକ୍ଟିଙ୍ଗ୍‌ରେ ଲାଇଫ୍ ଆସିବା ଦରକାର—ରିଟେକ ବେଶି ହବା ସ୍ୱାଭାବିକ—ଏଇ ଦିଗରେ ବି ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିଗଲା—

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଏଥିରେ କାହାର ଭୁଲ୍ କେତେ ?

●

(ଏ ଲେଖାଟି ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମତାମତ ଦେବାକୁ ସମ୍ପାଦକ ଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି)

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଆଲୋକ ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଶ୍ରୀନିବାସ ମହାପାତ୍ର

ଦୀର୍ଘ ୧୭ ବର୍ଷ ଧରି ବମ୍ବେରେ ରହି ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ହିନ୍ଦି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ଚିତ୍ର ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ବାଙ୍ଗାଲୋରରୁ ସିନେମାଟୋଗ୍ରାଫିରେ ଡିପ୍ଲୋମା ଲାଭ କରି ବମ୍ବେ ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ବମ୍ବେର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ୍ ଏନ୍: ଭି ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କ ସଙ୍ଗେ 'ଜଙ୍ଗଲୀ' ଛବିରେ ସହକାରୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତା'ପରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଚିତ୍ରରେ ସହକାରୀ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ ରୂପେ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ! ସେଇ ସବୁ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଇନ୍‌ସାନିୟତ, ଏପ୍ରିଲ୍ ଫୁଲ, ଭାଇ ହୋତା-ଐସା, ସାଜ ଔର୍ ଆୱାଜ୍, ତିସରୀ ମଞ୍ଜିଲ, ମୋହବତ, ଶର୍ମୀଲୀ, ଦିଲ୍ ଔର ମହବତ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଯାହାଁ ପ୍ୟାର-ମିଲେ, ଅଭିନେତ୍ରୀ, ମିଷ୍ଟର ରୋମିଓ, କୋଇ ଜିତା କୋଇ ହାରା ପ୍ରଭୃତି ଚିତ୍ର । ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ବ୍ୟତୀତ ଦୁଇ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ର 'ଧର୍ମବୀର'ରେ ମଧ୍ୟ ଏନ୍. ଭି. ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କ ସହ ଚିଫ୍ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ୍ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ଯାଯାବର ଚିତ୍ରରେ କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ ଭାବେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଜଗତକୁ ଆସିଲେ । ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ହେଲା ସୁନା ସଂସାର । ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ସବୁବେଳେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରହିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ କେତୋଟି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେ କ୍ୟାମେରା ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିବେ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ସଂପର୍କରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଯାହା କହନ୍ତି :—

"ଓଡ଼ିଶାର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣର ଏ ଯେଉଁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି, ବାସ୍ତବିକ୍ ଏହା ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଏଥିରେ ଆମ ସରକାରଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ । ଅବଶ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ନ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ କି ଆମ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତାମାନେ ଆଜି ବମ୍ବେ, ମାଡ୍ରାଜ ଓ କଲିକତା ପ୍ରଭୃତି ସହର ଉପରେ ନିଜ ଚିତ୍ରର ପ୍ରସେସିଂ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଓଡ଼ିଆ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହି, ସିନେମାଟୋଗ୍ରାଫ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା, ଅଭିନୟ, ଶବ୍ଦ ଗ୍ରହଣ ଇତ୍ୟାଦି ଶିକ୍ଷା କରି ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରଶଂସା ଲାଭ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାର ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ସହ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆହ୍ୱାନ ମିଳୁନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସମୟରେ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କେବେହେଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସମ୍ମାନୀତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ଭାବ ରକ୍ଷା କରି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଅଚିରେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ଭାଷାରେ ନିର୍ମିତ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବ ।"

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଯାହା ସହଯୋଗ ଦରକାର ପଡ଼ିବ ସେ ବମ୍ବେରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଆସି ସହଯୋଗ କରି ପାରିବେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କହିଲେ ଯେ—

"ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଯେଉଁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଉନ୍ନୟନ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଗଠନ କରାଯାଇଛି, ତାହା ପୂରାପୂରି ନିଷ୍କ୍ରିୟ ପରି ରହିଛି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ! ଏହି କର୍ପୋରେସନ୍ ବୋର୍ଡରେ ଯେଉଁ ସବୁ ସଭ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତତଃ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନଥିବା କେତେକ ସଭ୍ୟ ରହିବା ନିହାତି ଦରକାର । ସରକାରଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗ ଏ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଅନ୍ୟ ଏକ କଥା ହେଲା ଏବେ ଯେଉଁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଉତ୍ସବମାନ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ହେଉଛି, ସେଥିରେ କାହାଣୀ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା, ଫଟୋଗ୍ରାଫି, ଅଭିନୟ, ସଙ୍ଗୀତ ଆଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ନ ନିଆଯାଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚିତ୍ରର ଘୋଷଣା କରାଯାଉଛି । ଏଭଳି ହେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଚିତ୍ରର ଉପଯୁକ୍ତ ମାନନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଠିକ୍ ରୂପେ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଏ ଦିଗରେ ଯତ୍ନ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗ ସଂପର୍କରେ କହିବାକୁ ଯାଇ ସେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କର ଏକାଗ୍ରତା ଓ ସୁନା ସଂସାର ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ସହ ମିଳିମିଶି

ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୋଇନି । ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏକାଗ୍ର ଚିତ୍ତରେ ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଆରମ୍ଭରୁ ଏଡ଼ିଟିଂ, ସର୍ବୋପରି ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଯଥା ସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ସେ ବିଶେଷ କିଛି ନିଜର କଥା ନିଜେ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ରାଜି ନ ଥିଲେ । ଏହି କଳାପ୍ରେମୀ ଯୁବକଙ୍କର ଜନ୍ମ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଭଦ୍ରକ ସହର ନିକଟରେ । ତାଙ୍କର ବଡ଼ ଭାଇ ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ନାଟ୍ୟକାର ଗୀତିକାର ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର ।

◆

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

RASMIKANTA SAHU

Prop. RASMI TALKIES

JAGATSINGPUR

DIST. CUTTACK.

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଚରଣ ସାମଲ (ଅରୂପ)

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ଚରଣ ସାମଲ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ନୂତନ ହେଲେ ହେଁ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ଭାବରେ ସେ ଆକାଶବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସର୍ବତ୍ର ପରିଚିତ । ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରତିଭା ବହୁ ଜନାଦୃତ ହେବ । ୧୯୪୩ ମସିହାରେ ଯାଜପୁର ସବ୍‌ଡିଭିଜନର ଗ୍ରାମ୍ଭଟ ଗାଁରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରାବସ୍ଥାରୁ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଜଗବନ୍ଧୁ ସାମଲଙ୍କ ଠାରୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସିତାର ଶିକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ୧୯୬୦ରେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଛାତ୍ରାବସ୍ଥାରେ ସେ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ କୁଣ୍ଡଳାନ୍ତୀ ନାଇଡୁଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ପରେ ପରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଶ୍ରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ଓ ଶାନ୍ତନୁ ମହାପାତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଆଧୁନିକ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ସଂଯୋଜନା ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କଲେ । ୧୯୬୪ ରେ ଇତିହାସରେ ଅନର୍ସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ବାଣୀବିହାରରେ ଇତିହାସରେ ଏମ୍. ଏ. ପଢ଼ିଲେ । ଇତିହାସର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରଫେସର ଶ୍ରୀ ମନ୍ମଥ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ଜୀବନର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କଲା । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଠାରୁ ଗୀତ ଗୋବିନ୍ଦ ଶିକ୍ଷା କଲେ । ୧୯୬୬ରେ ଏମ୍. ଏ. ପାଶ୍ ପରେ ଓ. ଏ. ଏସ୍. ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଫାଇନାନ୍ସ ସର୍ଭିସରେ ଯୋଗଦେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ସେ ଆକାଶବାଣୀର କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ରୂପେ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ । ୧୯୭୧ରେ ସମ୍ବଲପୁର ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ରେଡ଼ିଓ ଷ୍ଟେସନରେ ସେ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସେ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ "ମିଛ ମାୟା ଭରା ଏ ସାରା ଦୁନିଆ କେହି ନୁହେଁ ଆପଣାର" ଗୀତଟି ଗାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ସାମଲ ସିନିୟର ଏକାଉଣ୍ଟସ୍ ଅଫିସରରୂପେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥ ଡାଇରେକ୍ଟରେଟ୍ ଅଫ ମାଇନ୍ସରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଶ୍ରୀ ସୁନାକର ସାହୁ (ସ୍ୱରୂପ)

ଆକାଶ ବାଣୀର ଜଣେ ଧ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ବେହେଲା ବାଦନ ଭାବରେ ଶ୍ରୀ ସୁନାକର ସାହୁ ବହୁ ଆଗରୁ ପରିଚିତ । ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତର ରସୋଚ୍ଛଳ ପ୍ରତିଭା ସର୍ବଜନ ବିଦିତ । ଆକାଶ ବାଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ବେହେଲାର ସ୍ୱର ଝଙ୍କାର ଅଗଣିତ ଶ୍ରୋତାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମୁଗ୍ଧ କରି ଆସିଛି । ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତର ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତିଭା ନୂତନ କରି ବିକଶିତ ହୋଇଛି ଜଣେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରୂପେ ସୁନାସଂସାର ଚିତ୍ରରେ । କଟକ ଜିଲା ପଙ୍ଗାମୁଣ୍ଡାଇରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଯାତ୍ରା ଓ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ସେ ଆକୃଷ୍ଟ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ କଲିକତା ଯାଇ ସେଠାରୁ ବେହେଲାରେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଆକାଶ ବାଣୀର କଳାକାର ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ନୃତ୍ୟ ପଟିୟସୀ ଶ୍ରୀମତୀ ସଂଯୁକ୍ତା ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବେହେଲା ବାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଦେଶ ବିଦେଶ ତଥା ଲଣ୍ଡନ, ଫ୍ରାନ୍ସର ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର ବୁଲିଛନ୍ତି । ଉନ୍ନତ ସ୍ୱର ତୋଳିବାରେ ଏବଂ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ ସଙ୍ଗୀତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସେ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହୀ । ତାଙ୍କର ସେହି ଗୁଣାତ୍ମକ ନୂତନ ଭାବଭଙ୍ଗୀର ସଙ୍ଗୀତ ଝଙ୍କାର ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏହି 'ସୁନା ସଂସାର' ଚିତ୍ରରେ । ଲୋକପ୍ରିୟ ସଙ୍ଗୀତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଏକ ବିଶେଷ ଭଙ୍ଗୀରେ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରି ନିଜର ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତିଭା ବିକଶିତ କରି ପାରିଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଆଗାମୀ ଚିତ୍ର ଶଙ୍ଖ ସିନ୍ଦୂରରେ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି । ସଂପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ସାହୁ ଆକାଶବାଣୀ କଟକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।

ସୁନା ସଂସାର ଛବିର ଅନ୍ୟତମ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗା ନାରାୟଣ ରଥ

ପିଲା ଦିନରୁ ନାଟ ଗୀତ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ବାପା ମା' 'ନାଟୁଆ' ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ । ସ୍କୁଲ ଏବଂ କଲେଜ ଜୀବନରେ ସାହିତ୍ୟ, କଳା, ସଂସ୍କୃତି ତଥା ମଞ୍ଚନାଟ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଚାକିରୀ ଜୀବନରେ ଝଞ୍ଜାଳମୟ ପରିବେଶ ଭିତରେ ତାଙ୍କର କଳାନୁରାଗ ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣୀୟ ।

ସେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁବତ୍ସଳ, ମେଳାପୀ ଏବଂ ପରୋପକାରୀ । ଈର୍ଷା, ଦ୍ୱେଷ, ଅହଙ୍କାରର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହି ସେ ଅତି କମ ସମୟ ଭିତରେ ଅପରିଚିତଙ୍କୁ ପରିଚିତର ସ୍ନେହ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ପକାନ୍ତି । ବନ୍ଧୁ ମହଲରେ ସେ "ଗଙ୍ଗା ବାବୁ" ଏବଂ ଗଙ୍ଗା ଭାଇନା ହିସାବରେ ସେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସକ୍ରିୟ ସହଯୋଗ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ତଥା କଳାର ଉତ୍କର୍ଷ ସାଧନ ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର ଜୀବନକୁ ସାଦରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ସମାପନ କରି ସଂପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ରଥ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟ କର ବିଭାଗରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।

ଜନ୍ମ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା, ଜଳେଶ୍ୱର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶାଳିକୋଠା ଗ୍ରାମରେ ।

ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରର ଉପନ୍ୟାସ—
'ଅନୁତପ୍ତ ଅନ୍ଧକାର'
ଲେଖକ—ଶ୍ରୀ ଭାସ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା
—ପ୍ରକାଶକ—
ବୁକ୍ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଇଣ୍ଟର ନ୍ୟାସନାଲ
୧୨୬ ଅଶୋକ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୯

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଆଦିତ୍ୟ ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ କରି ତାଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ହେଲେହେଁ ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଏ ଦିଗରେ ତାଙ୍କର ଝୁଙ୍କ, ତାଙ୍କୁ ଅଶେଷ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ଜଣେ ଉଦୀୟମାନ କଳାକାର ରୂପେ ପରିଚିତ କରି ପାରିଛି । ଛାତ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଅନେକ ନାଟକରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ରୂପେ ନିଜ [illegible] ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସେ 'ଆଲେକ' (ମଝିଆଁ ଭାଇ) ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ସୌଖୀନ ଅଭିନୟ କରି ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟରୁ ସେ ନାଟ୍ୟ ଦୁନିଆର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସଂପ୍ରତି ସେ ବିକ୍ରିକର ବିଭାଗର ଜଣେ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ରୂପେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ସୁବିଧା ଓ ସୁଯୋଗ ଆସିଲେ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୯ ନୂପଲି, ସମ୍ବଲପୁର ୮ । ୧ । ୭୮

ପ୍ରିୟ ପରୀକ୍ଷିତ ବାବୁ,

ନମସ୍କାର ନେବେ । ମୁଁ ଶୁଣିଲି ବାଣୀଚିତ୍ରର 'ସୁନା ସଂସାର' ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ସେଥି ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ । ଆପଣ ମତେ ମୋ ଅଭିଜ୍ଞତା ବିଷୟରେ କିଛି ଲେଖିବାକୁ କହିଥିଲେ । ମୋ ଅଭିଜ୍ଞତା ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାର ଚଳଚିତ୍ର ଅଭିନେତା ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ଅପରିଚିତ ତରୁଣ ତରୁଣୀଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତା । ଆଉ ସେ ବିଷୟରେ ପରେ ଲେଖିବି । ତେବେ ମୁଁ ମୋ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର ପ୍ରଯୋଜକ ବୃନ୍ଦ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର, ତରୁଣ ଗୀତିକାର ନିଶାକର ବେହେରା, ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅରୂପ-ସ୍ୱରୂପ ଓ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର ସହଯୋଗୀ ବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗା ନାରାୟଣ ରଥଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଜୀବନ କୃତଜ୍ଞ । ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶରେ ଜମା ଭଲ କରିନି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋର ଭୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ବୁଝି ପାରୁଛି । ଆସନ୍ତା ସମୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଧାରି ନେବି । ଚଳଚିତ୍ର ଦର୍ଶକମାନେ ଓ ବାଣୀଚିତ୍ରର ପାଠକ ପାଠିକାମାନେ ତ 'ସୁନା ସଂସାର' ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିବେ । ମତାମତ ପାଇଲେ ଖୁସି ହେବି । ରହିଲି । ନବ ବର୍ଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ନେବେ ।

ଆପଣଙ୍କର ଆଦିତ୍ୟ ମିଶ୍ର

ସୁନା ସଂସାରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ
ଏଲ. ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ରାଓ

ଜଣେ ଉଦ୍ୟମୀ ସଙ୍ଗଠକ, ମେଳାପୀ, ନମ୍ର, ଭଦ୍ର ବ୍ୟବହାର ଅଳ୍ପକେ ପରକୁ ଆପଣ ର କରିବାର ଲୋକ ସେ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା ସହ ସଂପୃକ୍ତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଚେଓ ବାବୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି । ବୟସରେ ବଡ଼ ହେଉଥିବାରୁ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସାର ଅନ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ଭାଇ ଭଳି ମାନନ୍ତି । ଫଟୋଗ୍ରାଫି ତାଙ୍କର ହବି । କଟକର ରଣୀହାଟ ଛକସ୍ଥିତ ଷ୍ଟୁଡିଓ ଓରିଏଣ୍ଟ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ନିଜେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥିର ଚିତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର ଭୂମିକା ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ।

'ସୁନା ସଂସାର'ର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ
ଶ୍ରୀ ଗଗନ ନନ୍ଦ

ଛାତ୍ର ଜୀବନରୁ ନାଟ୍ୟକଳା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ଶ୍ରୀ ଗଗନ ନନ୍ଦ ଆଜି ଚଳଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ । ନିଜେ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅତୀତର ସେଇ ନିଶା ଆଜି ଫଳବତୀ ହୋଇଛି ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସେ ଆଇ. ଏ. ଏସ୍. ଅଫିସର ଭୂମିକାକୁ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଯୋଜନାରେ ସେ ନିଷ୍ଠାର ସହ ସଂପୃକ୍ତ ରହି ଆଜି ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରକୁ ଲୋକ ଲୋଚନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ପଶୁ ଚିକିତ୍ସକ ରୂପେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇବା ପରେ ସରକାରୀ ଚାକିରୀରୁ ଦୂରେଇ ରହି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଜି ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର । ନମ୍ର, ମେଳାପୀ ଏଇ ଭଦ୍ରଲୋକ ସଂପ୍ରତି କଟକସ୍ଥ ଗଣ୍ଡ୍ରଭାଷା ରୋଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ।

ସୁନାସଂସାରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ଅଭିନେତା

ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ସାମଲ

ଜଣେ ତରୁଣ ଅଭିନେତା କଳାପ୍ରେମୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ସାମଲ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ସାନ ଭାଇ ଆଲୋକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରି ଆଗାମୀ ଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଳାକାର ହେବାର ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଛାତ୍ର ଜୀବନରେ ନାଟ୍ୟ କଳା ପ୍ରତି ଝୁଙ୍କ । ବିଭିନ୍ନ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରି ଅଭିନେତା ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ବାସ୍ତବ ରୂପ ନେଲା ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପରେ । ସେ ଅଭିନୟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସୁନାସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜକ ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କ ଭାଇ ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ସାମଲ ଜଣେ ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଏବଂ ସୁନାସଂସାର ଚିତ୍ରର ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ । ଜନ୍ମ ୧୯୫୫ ମସିହାରେ ଯାଜପୁର ସବ୍ ଡିଭିଜନର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଗାଁରେ । ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ବାଣୀବିହାରରୁ ଇତିହାସରେ କୃତିତ୍ୱର ସହ ଏମ. ଏ. ଡିଗ୍ରୀ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ବାଣୀବିହାରରେ ଛାତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଫେସର ଡଃ ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଓ ଚିତ୍ର ବିତରଣ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରହିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ମେଳାପୀ ଭଦ୍ର ଏହି ଯୁବ କଳାକାରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଉ । ସମ୍ପ୍ରତି କଟକର ମାନସିଂ ପାଟଣାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜିକା

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମୋଦା ରଥ

'ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍' ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରଯୋଜିକା । ପ୍ରଯୋଜନା ସହିତ ଓତଃପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ନ ରହି ମଧ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଇଉନିଟର ଭଲ ମନ୍ଦର ଖବର ରଖିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ ଉଦ୍ୟମୀ କଳାପ୍ରେମୀ ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗା ନାରାୟଣ ରଥ । ସମୁଦାୟ ଚିତ୍ରଟିର ପ୍ରଯୋଜନା ସମୟରେ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତୀ ରଥ ଜଣେ କଳାନୁରାଗିଣୀ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ଓ, ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରର ବିକାଶ ପ୍ରତି ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ସଂଳାପ ଲେଖକ
ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ସଂଳାପ ଓ ଅନ୍ୟତମ ଗୀତିକାର ଶ୍ରୀ ନରସିଂହ ମହାପାତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଦର୍ଶକ ଓ ଆକାଶବାଣୀର ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବହୁ ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେଲେ ନାଟ୍ୟକାର ଭାବରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଯେତିକି ଜଣା ତା' ଠାରୁ ଅଧିକ ଜଣା ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଗୀତିକାର ଭାବରେ । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ, ଅମଡ଼ା ବାଟ ପ୍ରଭୃତି ଚିତ୍ରରେ ଗୀତ ରଚନା କରି ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ପେଷାଦାର ଓ ସୌଖୀନ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କେତେ ଖଣ୍ଡ ନାଟକର ସୃଷ୍ଟି ବେଶ ଆଲୋଡନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସଂପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ମହାପାତ୍ର ଆକାଶବାଣୀ କଟକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ଜନ୍ମ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଭଦ୍ରକ ସହରର ଉପକଣ୍ଠରେ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଭିନେତା
ଧୀର ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କର ଅଭିନୟ
ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ:

ଧୀରବାବୁ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ନାମ । ସେ ଚଳଚିତ୍ର ଅଭିନୟ ଓ ପ୍ରଯୋଜନା ସହ ଦୀର୍ଘ ୨୫ ବର୍ଷ ଧରି ଜଡ଼ିତ । ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ବହୁବାର ଆମର ପାଠକ ପାଠିକାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ସାରିଛୁ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ନାମଗ୍ରସ୍ତ କୁବେର ମାଲିକ ରୂପେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ରର ବିକାଶ ଦିଗରେ 'ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ପରିଷଦ' ଗଠନର ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ବାସ୍ତବିକ ଏହା ପ୍ରଶଂସାର କଥା । ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ କୁହନ୍ତି :—

"ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଦର୍ଶକ ଆଜି ଆଗ୍ରହୀ । ପ୍ରଯୋଜନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁ ତରୁଣ ପ୍ରଯୋଜକ ଆଜି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହୋଇ ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଲାଗି ପଡ଼ିବା ଦରକାର । ଖୁବ୍ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେ ସୁଦିନ ଆସିବ, ଯେଉଁଦିନ ଓଡ଼ିଶା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣରେ ଯଥେଷ୍ଟ କିଛି ନାମ କମାଇବ । ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଆଜି ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଛି, ଓଡ଼ିଆ ଅଭିନେତା, ଶିଳ୍ପୀ ଆଜି ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଚନ୍ଦ୍ରକର ଅଧିକାରୀ, କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ବିଦେଶରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରିଛି । ଏହା ଆମ ପକ୍ଷରେ କମ୍ ଗୌରବର କଥା ନୁହେଁ, ଜନସାଧାରଣ ଓ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲେ, ଆମ ପ୍ରଯୋଜକ ଓ କଳାକାର ଭାଇମାନେ ଆଗ୍ରହରେ ଅଧିକ କିଛି ଉନ୍ନତିକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।"

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ପାଗଳା ଭୂମିକାରେ

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ତେଜ

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ତେଜ ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଳାକାର । କଳା ପ୍ରତି ମନ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ରହି ସେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଚାକିରୀକୁ ପଛରେ ପକାଇ ଦେଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି କାମନା ହିଁ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ପିଲାଦିନୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଅଭିନୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମଣିଷର ଦୁଃଖଭରା ମନରେ ଆନନ୍ଦର ଫୁଆରା ଛୁଟାଇବା ପାଇଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ବାସ୍ତବ ରୂପ ନେଲା । ତାଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ସତେ ଯେମିତି ଏକ ଅଜଣା ଶକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା । କେଦାର ଗୌରୀ ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରଥମେ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ, ମା', ବନ୍ଧନ, ଧରିତ୍ରୀ, ମନ ଆକାଶ, କିଏ କାହାର, କୃଷ୍ଣ ସୁଦାମା, ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ନାଗଫାଶ ଓ ସୁନା ସଂସାରର ଶିଳ୍ପୀ ଭାବେ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତାଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଯାହା କୁହନ୍ତି —

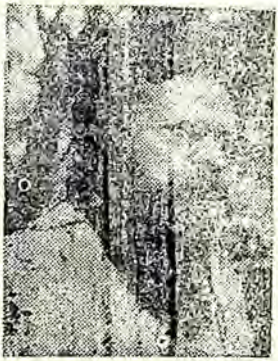

"ମୁଁ ଓ ମୋର ଅଭିନୟ, ଏ ବିଷୟ ନେଇ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ପଚାରିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏ ଦିଗରେ ମୁଁ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଯାହା ଅନୁଭବ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିଛି, କୌଣସି କଳାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ ନିହିତ

ଜଟିଳ', ଆତ୍ମାର ପରମାତ୍ମା ସହ ମିଳନ ସଙ୍ଗେ ସମାନ । ମୋର ଅଭିନୟରେ ଦର୍ଶକ କିଭଳି ଧରଣର ତୃପ୍ତି ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଜି ଏହି ଅଭିନୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସତେ ଯେମିତି ଛାତ୍ରତୁଲ୍ୟ । ସେଇ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କର ଇଙ୍ଗିତ ହିଁ ସବୁକୁ ଟୁଚିବନ୍ତ କରିବ । ତେବେ ଜଣେ ଅଭିନେତା ଓ ପ୍ରଯୋଜକ ହିସାବରେ ସୁନା ସଂସାର ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ଏତିକି କହିପାରେ ଡ: ମନ୍ମଥ ନାଥ ଦାସଙ୍କର ଏହି କାହାଣୀଟି ଶିଶିର ମିଶ୍ରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଚିତ୍ରରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନେତା ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ବାରିକ (ନିଲୁ)

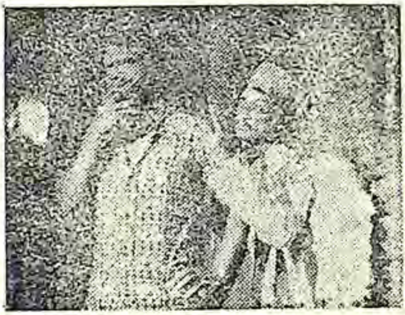

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନେତା ନିଲୁ ମାରୁଆଡ଼ି ଚେଠାମଲ ଭୂମିକାଟିକୁ ସଫଳ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସେ ଶେଷ ଶ୍ରାବଣ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଆଂଶିକ ଭାବେ ସଫଳ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି; ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳାକାରମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଓ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି କାମନା କରନ୍ତି ।

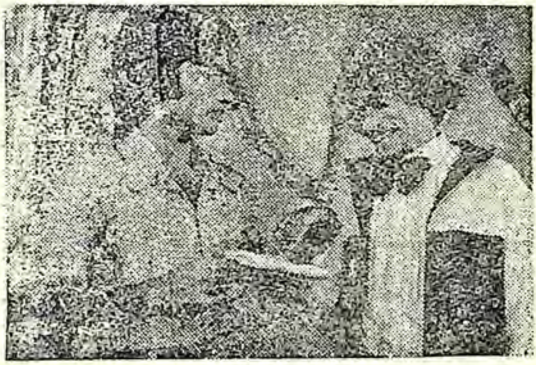

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଏକ ଦୃଶ୍ୟରେ ଜୟୀ ଓ ବିଜୟ ସାମଲ)

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସୁଜାତା ଆନନ୍ଦ

ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ସୁଜାତା ଆନନ୍ଦ ସୁପରିଚିତା । ଅଭିନୟକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ନାଚି ପାରୁଥିଲେ । ବାପା ମା'ଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ସାହ ଦେଲା । ପ୍ରଥମେ ସେ ସୌଖୀନ ଭାବେ ମଞ୍ଚ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରି ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସା ଲାଭ କଲେ । ତା'ପରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତକୁ ପ୍ରବେଶ । ଆଜି ନୂଆ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ, ଘର ବାହୁଡ଼ା, ଘର ସଂସାର, ମମତା, ସିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ, ଅଭିମାନ, ମୁକ୍ତି ସୁନା ସଂସାରରେ ଅଭିନୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ କେତେକ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧା । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ବଡ଼ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭୂମିକାଟି ବେଶ୍ ମନଛୁଆଁ ଓ ତାଙ୍କର ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଅଭିନୟ ବାସ୍ତବିକ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରିଛି ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଦୀପା ସାହୁ

ସୌଖୀନ ଭାବେ ବହୁ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରୁ କରୁ ହଠାତ୍ ପ୍ରଯୋଜକ ରମେଶ ଝୁଓସିଂକା ତାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲେ । ତା ପରେ ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ଓ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ସେ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହୋଇ ଥିଲେହେଁ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଷୋଡ଼ଶୀ ଲେଖା ଭୂମିକାଟିକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ରୂପଦେଇ ପାରିଛନ୍ତି ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ
ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅଭିନେତା ବାବି

ଓଡ଼ିଶାର ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ଅଭିନେତା ସାମୁଏଲ ସାହୁ (ବାବି) ଦୀର୍ଘ ତିରିଶ ବର୍ଷ ସମୟ କଟାଇ ଆସିଲେଣି । ପେଷାଦାର ରଙ୍ଗମଞ୍ଚର ବିଭିନ୍ନ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇ ଓଡ଼ିଶାର କଳାପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ମୁଗ୍ଧ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ସମ୍ପ୍ରତି ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିବା ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାରରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକାଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ଚିତ୍ରଟିରେ ବଡ଼ ଭାଇ ଅନାଦି ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି । ଚରିତ୍ରକୁ ଚିର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତ

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ବଡ଼ ଭାଇ ଅନାଦି ଭୂମିକାରେ ସଫଳ ଅଭିନେତା ବାବି ଓ ବଡ଼ ଭାଉଜ ଭୂମିକାରେ ସୁଜାତା)

ରୂପ ଦେବାରେ ସେ କେବେ ପଛାଇ ନ ଥାନ୍ତି । 'ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାରରେ ଦୁଃଖ ଆସେ ଝଞ୍ଜାଳ ଆସେ ସେ ସବୁକୁ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ? ଛାତିକୁ ପଥର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ? ନିଜେ ନ ଖାଇ ଭୋକ ଉପାସରେ ରହି ମଧ୍ୟ ନିଜର ପିଲାଛୁଆଙ୍କର କଥା ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।'

ବାବି ବାବୁ ଏଭଳି ଏକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଚରିତ୍ର 'ଅନାଦି ମାଷ୍ଟ୍ରେ' ଭୂମିକାକୁ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ସଫଳ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ ଏହା ତାଙ୍କ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଭିନେତା ଜୀବନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନୟ । ଏହି ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ଅନେକ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀ ଲୋକନାଥ, ଭାଇ ଭାଉଜ, ଅଭିମାନ ପ୍ରଭୃତି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଚରିତ୍ର ଅଭିନେତାଙ୍କର ଜନ୍ମ କଟକ ସହରସ୍ଥ କଟକଚଣ୍ଡୀଠାରେ ୧୯୨୮ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୨୨ ତାରିଖରେ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଅଭିନୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ତତ୍କାଳୀନ (ମିଶନ୍ ସ୍କୁଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜିଏଟ୍ ସ୍କୁଲ)ରେ ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରି ବେଶ ପ୍ରଶଂସା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କାଳ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଡିପ୍ଲୋମା ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପରେ ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ି ନିଜର କର୍ମ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଚାକିରୀରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି । ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଚାକିରୀରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି । କିଛିଦିନ ନୀରବ ରହିବା ପରେ ପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଶା ଥିଏଟର୍ସ ଓ ପରେ ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଥିଏଟର୍ସ ସହ ସଂପୃକ୍ତ ରହି ଶତାଧିକ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇ ଆଜି ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ରୂପେ ସୁପରିଚିତ । ନିଜ ଅଭିନୟ କଳା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ସହ ଏକ ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେ ଯାହା କୁହନ୍ତି ।

'ସୁନା ସଂସାର' ସମ୍ପର୍କୀୟ ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବାବି ଯାହା କୁହନ୍ତି

ସମ୍ପାଦକ ବାଣୀଚିତ୍ର :—ଏଇ ଦଶକରେ ଆପଣ ଯେଉଁସବୁ ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି, ସେଇ ସବୁ ଚିତ୍ରରେ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିନୟ ଓ ସଂପ୍ରତି ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିବା ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି କି ?

ବାବି:—ଅଭିନୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କାହାଣୀର ଚରିତ୍ର ଓ ତା'ର ପରିବେଶକୁ ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ମୋ ଉପରେ ଯେଉଁ ଚରିତ୍ରର ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ମୋ ଅଭିନୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିତ୍ରର ଅଭିନୟ ଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ମୁଁ ତାକୁ ସଫଳ ରୂପ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ।

ସଂ: ବା:—ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଇ ବିଶେଷ କିଛି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି କି ?

ବାବି:—ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ନ ସରିବାରୁ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ବିଶେଷ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସଂ: ବା:—ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ କ'ଣ ?

ବାବି:—ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର, ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କର ଏକ ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମ । ଏହା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ! ମୋର ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ଏତିକି କହିପାରେ । ବଡ଼ ଭାଇ ଭାବେ ସାନ ଭାଇମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଯାହା ବ୍ୟବହାର ପାଇବାର କଥା ମୁଁ ପାଇଛି ।

ସଂ: ବା:—ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର ସଂପର୍କରେ, ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଭିନେତା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବେ ଆପଣଙ୍କର ମତାମତ କ'ଣ ?

ବାବି:—ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାର । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ର ଆଡ଼ମ୍ବର ମନେ ହେଉଛି ଚୂନା ସଂସାର । ଆଗରୁ ପାରିବାରିକ ଆନନ୍ଦ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଦେଖାଇ, ସୁନାକୁ ଚୂନା କରି ପୁଣି ସୁନା କରିଥିଲେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ।

ସଂ: ବା:—ଏ ଚିତ୍ରରେ ଅନାଦି ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଭୂମିକାକୁ ଚିତ୍ର ରୂପ ଦେଇ ଆପଣ କେତେଦୂର ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି କହିବେ କି ?

ବାବି:—ନିଜ ମୁହଁରେ ନିଜର ପ୍ରଶଂସା କ'ଣ ଶୋଭାପାଏ ? ମୋ ଅଭିନୟର ସଫଳତା କେବଳ ମୋର ପ୍ରିୟ ଦର୍ଶକଙ୍କର ରୁଚି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ; ତେବେ ମୁଁ ଏତିକି ଅନୁଭବ କରିଛି, ଯେଉଁଦିନ ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିଲା ଠିକ୍ ତା' ପରଦିନ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ଭଳି ବଜାରକୁ ପରିବା କିଣିବାକୁ ଯାଇଛି, ସେଠାରେ ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ମୋ ଅଭିନୟ ଦେଖିଥିବା ମାଂସ ବିକାଳୀ ଜଣେ ମୋତେ ହଠାତ୍ ଦେଖି ଉଠିଆସି ଆଇଁସ ହାତରେ ମୋତେ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଇଲା ଏବଂ ମୋ ଅଭିନୟରେ ସେ ଅତି ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରିଥିବା କଥା ପ୍ରକାଶ କଲା ତେବେ ଏଥିରୁ ମୋ ସଫଳତାର ଭଲ ମନ୍ଦ ଆପଣ ବୁଝିବେ ?

ସଂ: ବା:—ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ସଂପ୍ରତି କି ପ୍ରକାର ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆପଣ ମନେ କରନ୍ତି ?

ବାବି:—ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭୟେ ଜନ ସାଧାରଣ ଓ ଆମ ସରକାରଙ୍କର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ମୁଁ ଏତିକି କହିବି ଯେଉଁମାନେ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ନ ବଢ଼ିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଇ ବଜେଟ୍ ଫିଲ୍ମ କରି ପ୍ରଯୋଜକ ଟଙ୍କା ପାଇବା କଷ୍ଟ ।

ସୁନା ସଂସାର ସେଟରେ ମୋର ଅନୁଭୂତି କିଛି ମିଠା କିଛି ପିତା

ସ୍ୱରୂପ ନାୟକ

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଶିଶୁ ଅଭିନେତା ଭାବେ ୧୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ 'ଜୟଦେବ' ଚିତ୍ରରେ ଓ ପରେ ହାସ୍ୟରସ ଚରିତ୍ରରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲି । କିଛିଦିନ ଚଳଚିତ୍ର ଅଭିନୟ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ୧୯୭୬ ରେ ସୁନା ସଂସାରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭରେ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର ପ୍ରଯୋଜକ ବୃନ୍ଦ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ମୋତେ ତାଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲେ । ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ମୋର ଅଭିନୟ ପାଇଁ, ମୁଁ ଆଜି ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସା ପାଉଛି, ସେ ପ୍ରଶଂସାର ମୁଁ ଯେତିକି ଭାଗିଦାର ନୁହେଁ ସେ ପ୍ରଶଂସାର ବେଶି ଭାଗିଦାର ହେଉଛନ୍ତି ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସ୍‌ର ପ୍ରଯୋଜକ ବୃନ୍ଦ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ।

ସୁନାସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କଲାବେଳେ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଶି କରି କାମ କରିବା ଭଳି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରଡକ୍‌ସନ୍ ଭାବି ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ କୌଣସି ହେଳା କରିନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟର ଦାୟିତ୍ୱ ମୋ ହାତରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ମୋର ସୁଟିଙ୍ଗ ଡେଟ୍‌ରେ ଆସି ମୋ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଉଛି । କିନ୍ତୁ କେଜାଣି କାହିଁକି ସୁଟିଙ୍ଗ୍‌ର ଶେଷ ବେଳକୁ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କର ମନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଗଲା ମୁଁ କିଛି ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ । ସୁନା ସଂସାରର ଶେଷ ସୁଟିଙ୍ଗ୍ ନରାଜଠାରେ ହେଲା । ୬୦ ଫୁଟ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ଉଠି ମୋର ଚରିତ୍ରକୁ କ୍ୟାମେରା ଆଗରେ ଫୁଟାଇବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଏହି ଗଭୀର ଜଳରେ ବାରମ୍ବାର ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ଉଠି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେଦିନ କିନ୍ତୁ କେହି ପ୍ରଯୋଜକ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ସୁଟିଙ୍ଗ୍‌ରୁ ଫେରି ସଂଧ୍ୟାରେ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ମୋର ଦେଖା ହେଲେ ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ମୁଁ କୁଆଡ଼େ ଟଙ୍କା ନ ନେଲେ କ୍ୟାମେରା ସାମନାକୁ ଯିବି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ କିଏ ତାଙ୍କୁ ଏ କଥା କହିଲା ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଆଜିଯାଏ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଉତ୍ତର ମୁଁ ପାଇନାହିଁ । କୌଣସି ଦୋଷ ପଛକେ ନ ଥାଉ, ଅପପ୍ରଚାର କରିବାଟା ଖୁବ୍ ସୁବିଧା ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ଘଟଣା ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଅନୁଭବ ନ କରି ଅଯଥା ମୋ ଉପରେ ଓ ନୀହାରିକା ଉପରେ ଦୋଷ ଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ନୀହାରିକା ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶିଶିର ମିଶ୍ର ନିଜେ ଆସିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ନବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସେ ମନା କରି ଗଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତବ କଲେ ଯେ ଟଙ୍କା ନ ନେଲେ ସୁଟିଙ୍ଗ୍‌କୁ ଯିବିନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଚ୍ଛା ଛାଡନ୍ତୁ ସେ କଥା । ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ ଭଲ ମନ୍ଦ ତ ଆସେ, ତାକୁ ଅଙ୍ଗେ ନିଭେଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଜି ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର କମ୍ପ୍ଲିଟ ହୋଇ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଉଛି, ଚାରିଆଡ଼େ ସୁନା ସଂସାରର ପ୍ରଶଂସା । ଏହା ଯେ କେବଳ ଶିଶିର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ମୁଁ ଦୃଢ଼ କଣ୍ଠରେ କହିପାରେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଏକ ବିଶେଷ ଦୃଶ୍ୟରେ ଖଳ ନାୟକ ସ୍ୱରୂପ, ନୀହାରିକା ଓ ହାସ୍ୟ ଅଭିନେତା ଜୟା)

ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ଏକାଗ୍ରତା ଓ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱବୋଧତା ମଧ୍ୟ ଅନେକାଂଶରେ ଦାୟୀ । ଶେଷରେ ମୋର ଅଭିନୟ ପାଇଁ ମୋର ପ୍ରିୟ ଦର୍ଶକଙ୍କର ମତାମତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବାଣୀଚିତ୍ରର ପାଠକ ପାଠିକା ମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରରେ ନୀହାରିକା ନାୟକ

ଛାତ୍ରୀ ଜୀବନରେ ଚଳଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ପ୍ରବଳ ଝୁଙ୍କ ତାଙ୍କ ମନରେ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ଗତ ହେଲେ ବି ସତ ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କୁ ଅଭିନୟ କରିବାର ପ୍ରଥମ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ଅମର ପ୍ରେମ, ଅଭିମାନ, ଆହୁତି, ପୁନର୍ମିଳନ ପ୍ରଭୃତି ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ।

(ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଦୃଶ୍ୟରେ ଶିଶୁ କଳାକାରଦ୍ୱୟଙ୍କ ସହ ସୁଜାତା ଓ ନୀହାରିକା)

ସୁନା ସଂସାରରେ ନୀହାରିକାଙ୍କର ଭୂମିକାଟି ହେଲା 'ଉତ୍ତର' । ସମାଜରେ ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକା ତରୁଣୀ । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅଭିମାନ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଏକ ଚରିତ୍ରକୁ ରୂପ ଦେଇଥିଲେ । କେବଳ ଏଭଳି ଚରିତ୍ର ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଦେବା ହିଁ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ପୁନର୍ମିଳନ ଚିତ୍ରରେ ସେ ଏକ ଭିନ୍ନଧର୍ମୀ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ଆଗାମୀ ଏକ ଚିତ୍ରରେ ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦୈତ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବେ ।

ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧିଙ୍କ ସହ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର :

ସମ୍ପାଦକ ବାଣୀଚିତ୍ର :—ଆପଣ ତ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ, ହଠାତ୍ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରତି କାହିଁକି ମନ ବଳାଇଲେ ?

ଭଜଗୋବିନ୍ଦ ସୁବୁଦ୍ଧି —ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଓଡ଼ିଶାର କଳା ସଂସ୍କୃତି ସର୍ବୋପରି ନାଟ୍ୟକଳା ପ୍ରତି ମୋର ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦେଖିଲି ଚଳଚିତ୍ର ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ କଳା, ଯାହାକି ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶକର ମନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରୁଛି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉନ୍ନତ ଚଳଚିତ୍ରର ଅଭାବ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବାବେଳେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନତ ଧରଣ ଚିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇ ଉଠିଲି ।

ସଂ: ବା:—ସୁନା ସଂସାର ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା କରିବାକୁ ଯାଇ ଆପଣ କେତେଦୂର ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ?

ଭ: ସୁ—ସୁନା ସଂସାର ଏକ ପାରିବାରିକ-ସାମାଜିକ ଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ସବୁଶ୍ରେଣୀର ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋରାକ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର ସଫଳତା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିଭାଗ ପ୍ରତି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜନା ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ କଳାକାର, ଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ମୋ ମତରେ ଆମେ ଏକ ସଫଳ

ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିପାରିଛୁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିତ୍ରଟି ଯେପରି ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ହେବ ସେଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବୁ ।

ସଂ: ବା:—ଧୂନା ସଂସାର ଚିତ୍ରର ପ୍ରଦର୍ଶନର ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ଓ ପ୍ରଯୋଜନା ସମୟରେ ବିଶେଷ କିଛି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ବିଷୟରେ କିଛି କହିବେ କି ?

ଭ: ଧୁ:—ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ନୂଆ ହୋଇ ଆସିଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ ମନ ମିଳେଇ କାମ କରିବାରେ କେତେକ ଅସୁବିଧା ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, କ୍ୟାମେରାମ୍ୟାନ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟେକ୍‌ନିସିଆନମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କେତେକ ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ଆମକୁ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ବିଶେଷତଃ କଲିକତାରେ ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ସୁଟିଂ ସମୟରେ ଓ ବମ୍ବେରେ ଏଡ଼ିଟିଂ ସମୟରେ ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ଚିତ୍ରଟିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ।

ସଂ: ବା:—ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ କଳାକାର ପାଇଛନ୍ତି କି ଓ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସହ କିଭଳି ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ?

ଭ: ସୁ—ହଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ମନ ମୁତାବକ କଳାକାର ଆମେ ପାଇଛୁ । ଜଣେ ଦି' ଜଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳାକାର ଆମ ସହ ସହଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ସଂ: ବା:—ସଂପ୍ରତି ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିବା ଚିତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣ ତ ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ରଟିକୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରାଇଲେ । ଏ ଯେଉଁ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଆପଣ ବ୍ୟବସାୟଗତ କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିବେ ନାହିଁ ତ ?

ଭ: ସୁ:—ଚିତ୍ର ଯେତେ ଭଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସହରରେ ଦୁଇ ତିନିଟା ଚିତ୍ର ଏକା ସଙ୍ଗେ ପକାଇବାର ମୁଁ ପୂରା ବିରୋଧୀ; କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଯେଉଁଭଳି ଭବରେ ସବୁ ନୂଆ ଚିତ୍ର ଆସୁଛି ଜାଣି ଆମ ଚିତ୍ରକୁ ରିଲିଜ କରିବାର ଉପାୟ ନ ଥିଲା ! ଅବଶ୍ୟ ଚିତ୍ରଟି ନିଶ୍ଚିତ ଭବେ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ କରିବ, ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ମୋର ଅଛି ।

ସଂ. ବା—ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଏଡ଼ିଟିଂ ସମୟରେ ବମ୍ବେରେ ଥିଲେ; ସେତେବେଳେ କେତେକ ଚିତ୍ର ପତ୍ର ପତ୍ରିକାର ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ବୋଲି ଜାଣିଥିଲୁ, ସେମାନେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଥିବେ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି କହିବେ କି ?

ଭ. ସୁ—ମୋତେ Screen Cineadvanc ଓ Film Fareର ସାମ୍ବାଦିକମାନେ ଭେଟିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଏବେ କିଛିଟା ଉନ୍ନତି କରିଥିବା କଥା ସେମାନେ ମୋତେ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ । ଏଇ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଓଡ଼ିଆରେ କାହିଁକି ବହୁତ ରଙ୍ଗୀନ୍ ଚିତ୍ର ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ମୁଁ କହିଥିଲି, ଓଡ଼ିଆ ଭଳି ଏକ ଛୋଟ

ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରେକ୍ଷା ଗୃହର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ୍ କମ୍ । ରଙ୍ଗୀନ୍ ଚିତ୍ରର ବଜେଟ୍ ଅନୁପାୟୀ ଅଧିକ ଲାଭବାନ ହେବା କଷ୍ଟକର ହେବ । ତେବେ ଏବେ ପୁଜା ୩ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଙ୍ଗୀନ୍ ଚିତ୍ର ହେଲାଣି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସହରରେ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାର ଅଛି, ଏବଂ ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ମଧ୍ୟ ରଙ୍ଗୀନ୍ ଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସିବେ ।

ସଂ. ବା—ଆପଣଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଓ ନନ୍ଓଡ଼ିଆ ଟେକ୍ନିସିଆନ୍ କାମ କରିଥିଲେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଧାରଣା କ'ଣ ଯଦି ନନ୍ଓଡ଼ିଆ ଟେକ୍ନିସିଆନମାନଙ୍କୁ ନେଇ କାମ କରାଯାଏ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବ କି ?

ଭ. ସୁ—ଆମ ଚିତ୍ରରେ ଯେଉଁସବୁ ଟେକ୍ନିସିୟାନ ମାନଙ୍କୁ ନେଇଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ବିନିମୟରେ ଅସମ୍ଭବ ରକମର tourcher ପାଇଛୁ; କିନ୍ତୁ ମୋର ଯାହା ଧାରଣା ବ୍ୟବସାୟିକ ଭିତ୍ତିରେ ଯଦି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ନନ୍ଓଡ଼ିଆ ଟେକ୍ନିସିଆନମାନଙ୍କୁ ନେଲେ କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ ।

ସ. ବା—ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କିପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ?

ଭ. ସୁ—ପ୍ରଥମତଃ କଳାକାର, ଶିଳ୍ପୀ ଓ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତାମାନେ ଏକଜୁଟ ହେବା ଉଚିତ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଆମ ସରକାରଙ୍କର ଠାରୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ସହଯୋଗ ମିଳିବା ଉଚିତ । ତୃତୀୟତଃ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଧିକ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

●

Sri Rasbihari Patnaik

Govt. Contractor

Specialist in Road works Building works & National Highway works.

At/PO. Tamando
Dist. Puri.

With best Compliments

RASIKA TRAVELS

LINK ROAD, CUTTACK-9

All kinds of Reservation, Marriage, Picnic and Excursion available. We provide proper guide, facilities and preserence to all our beloved patrons.

Phone-Office-20637
Res 21192

ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାରେ ଚୁଞ୍ଜିମନ୍ତ
କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଳ୍ପର ସମାହାର

‘ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ଗଳ୍ପ’

କଥାକାର—ଶ୍ରୀ ସୁବୋଧ ଦାସ
ପ୍ରକାଶକ—ସାଥୀ ମହଲ
ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ

ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛନ୍ତି :

ଶ୍ରୀ ମଙ୍ଗଳା ଷ୍ଟୋର

୮୭-ଏ ବାପୁଜୀ ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୯
ପ୍ରୋ. ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ

ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ତେଜରତି ପଦାର୍ଥ ପାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଭର ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ ।

ଗଳ୍ପ

ଏକାନ୍ତ ଆଦମ

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଭା ରାୟ

ଲମ୍ବା ଗସ୍ତରେ ସ୍ୱାମୀ ବାହାରକୁ ଯିବା ଅବସରରେ ଦାଣ୍ଡ ଦରଜାରେ ନକ୍ ହେଲେ ମନରେ ଶଙ୍କା ଜାଗେ । ସିଟି ଲାଇଫରେ ଏମିତି କେତେଟା ଡ୍ର ବ୍ୟାକ୍ ରହିଛି । ଯୁଗ୍ମ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ କେତୋଟି ବର୍ଷ ମୋନା ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ଏଥିସହ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲାଣି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ଚାକିରିଟାଇ ସେଇ ଧରଣର । 'ମିଣ୍ଟୁ'ର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ସେ ପ୍ରାୟ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ଗସ୍ତକାଳୀନ ଯାତ୍ରାର ସହଯାତ୍ରିଣୀ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ସବୁବେଳେ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ନାହିଁ । 'ମିଣ୍ଟୁ' ନର୍ସରୀ ଶ୍ରେଣୀରେ ନାମ ଲେଖାଇଛି । ଦଗୋଟି ଓଠରେ ନର୍ସରୀ ରାଇମ୍ସ ସୁନ୍ଦର ଆବୃତ୍ତି କରୁଛି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଫ୍ଲାଟ୍ କ୍ୱାର୍ଟରରେ ଏକାକୀ ଏକା ନିସଙ୍ଗତାର ଦୁର୍ବହ ଜ୍ୱାଳାକୁ ମିଣ୍ଟୁର କୌତୁକ ଭିତରେ ବିସ୍ମରି ଦେବାକୁ ପ୍ରୟାସୀ ହୁଏ 'ମୋନା' । ଯୁଗ୍ମ ଜୀବନରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାକୁ ଏମିତି ସୁଧାରି ନେବାକୁ ହୁଏ । ତା' ନ କଲେ ଜୀବନ ଜଟିଳ-ଅଚଳ ହୋଇ ଉଠନ୍ତା ।

ନିଜ ପରିବାରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୁଖ ସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ସଞ୍ଜୟ ମଧ୍ୟ ମୋନାଙ୍କଠାରୁ କ୍ରମାଗତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ରହିବାରେ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । କୋଳାହଳମୟ ମହାନଗରୀରେ 'ମୋନା'ଙ୍କ ଭଳି ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୂପବତୀ ତରୁଣୀ ପତ୍ନୀଟିକୁ ଏକାକିନୀ ଛାଡ଼ି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଖାତିରେ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତକୁ ଗସ୍ତ କରି ଯିବାରେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ପୁରୁଷ ମନଟା ଛଟପଟ୍ କରେ । ତାଙ୍କର ସ୍ୱାମୀତ୍ୱ ନାନା ଆଶଙ୍କାରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୁଏ । ସ୍ୱାମୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସିଟି ଲାଇଫରେ ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀଟିର ନାନା ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବାର କଥା ପ୍ରାୟ ଶୁଣା ଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଗସ୍ତରେ ଯିବାକୁ ହୁଏ । ଏଇ

ସାମୟିକ ବିଚ୍ଛେଦ ଯେ ମୋନାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି—ତାଙ୍କ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତା ବଢ଼ାଉଛି, ଏଇ କଥା ଭାବି ସେ ନିଜ ମନକୁ ପ୍ରବୋଧନା ଦିଅନ୍ତି । ଅବୁଝା ଅଝଟିଆ ପିଲାଟିକୁ ଏଣୁ ତେଣୁ କଥା କହି ଭଣ୍ଡାଇ ଦେବା ଭଳି ସେ ନିଜର ଅବୁଝା ମନକୁ ବହଲାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଜୀବନର ନାନା ଘାତ-ପ୍ରତିଘାତ—ଛନ୍ଦ ପତନରେ ଏମିତି ଟିକେ ଟିକେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବୋଧନା କେତେ ଶ୍ରେୟ ନୁହେଁ ସତେ ! ସେଇ ପ୍ରବୋଧନା ଟିକକ ନେଇ ସଞ୍ଜୟ ଗସ୍ତରେ ବାହାରି ଯାଆନ୍ତି, ଆଉ ମୋନା ପଡ଼ି ରହେ ସେଇ ନିଚ୍ଛୂନ୍ ଫ୍ଲାଟ୍‌ଟାରେ ସଞ୍ଜୟଙ୍କ ଫେରନ୍ତା ବାଟକୁ ଚାହିଁ ।

ସେଦିନ ଅସମୟରେ ଦରଜାରେ ନକ୍ ହେଲା । ବାହାରେ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ଆଉ ତୋଫାନ । ମିଣ୍ଟୁକୁ ନିଜ ଛାତିର ଉଷ୍ମତା ଭିତରେ ଜଡ଼ାଇ ଧରି ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ନିରାପତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାନା ବିକଳ୍ପ ଭାବନାରେ ବୁଡ଼ି ଯାଇଛି ମୋନା । ନାରୀର ମନ ଏମିତି । ପ୍ରକୃତିର ଏମିତି ଅସହଯୋଗ ଲୀଳା ଭିତରେ ପ୍ରିୟଜନଟି ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରେ ଥିଲେ ତା' ପାଇଁ ନାନା ଅଶୁଭ ଆଶଙ୍କାରେ ମନଟା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଉଠେ । ଏମିତି ଏକ ଝଡ଼ ତୋଫାନ-ଭରା ବର୍ଷାଭିଜା ରାତିର ବିଳମ୍ବିତ ପ୍ରହରରେ ସଞ୍ଜୟ କ'ଣ କରୁଥିବେ ? ସେଠାରେ ବି ଏମିତି ଝଡ଼ ତୋଫାନର ତାଣ୍ଡବ ଲୀଳା ଚାଲି ନ ଥିବ ତ ! ସଞ୍ଜୟ ରାସ୍ତାରେ କେଉଁଠି ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ଅଟକି ଯାଇ ନ ଥିବେ ତ ! ବର୍ଷାଭିଜା ପିଚୁ ରାସ୍ତାରେ ଗାଡ଼ିଟା କେଉଁଠି ଟ୍ରବୁଲ ଦେଲା କି ଆଉ ? ଏମିତି ଅନେକ କାଳ୍ପନିକ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରରେ ମଜ୍ଜି ଯାଇଛି ମୋନା । ଠିକ୍ ସେମିତି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବାହାରେ ଜୋର୍ ଜୋର୍ ଆଘାତ ସଙ୍ଗେ ପୁରୁଷ କଣ୍ଠର ସ୍ୱର ଶୁଭିଲା—ସଞ୍ଜୟ···ସଞ୍ଜୟ ! କିରେ କବାଟ ଖୋଲ୍ । କ'ଣ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲୁଣି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ?

ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାମ ଶୁଣି ମୋନାର ଶଙ୍କା ଦୂର ହେଲା । ଆଗନ୍ତୁକ ତା'ର ଅପରିଚିତ ହେଲେ ମଧ ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ଯେ ପରିଚିତ ଓ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମୋନା ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇ ଚକିତ ହେଲା । ଆଗନ୍ତୁକ ସୁଦର୍ଶନ ଯୁବକ ଜଣକ ତା'ର ଏକାନ୍ତ ଅପରିଚିତ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିଜି ଯାଇଛନ୍ତି ବର୍ଷାରେ । କୁଞ୍ଚିତ କେଶରାଶିରୁ ଥପ୍ ଥପ୍ ଝରି ପଡ଼ୁଛି

ଜଳଧାର—ସୁରନ୍ତ-ସୁନ୍ଦର ମୁଖ ଓ ଗଣ୍ଡକୁ ଭିଜାଇ । ମୋନାର ପ୍ରଥମେ ମନେହେଲା ଭଦ୍ରଲୋକ ଭୁଲ୍ ଠିକଣାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ସଙ୍କୁଚିତ କୁଣ୍ଠିତ ଭଙ୍ଗୀରେ ସେ କହିଲା—ମୁଁ ମିସେସ୍ ସଞ୍ଜୟ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣ ··· ।

ଆଗନ୍ତୁକ ଘର ମଣିଷଟି ଭିଜା ଆଟାଚିଟା ମୋନାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଉ ଦେଉ କହିଲେ—ପରିଚୟ ପର୍ବ ଥାଉ ଭାଉଜ । ସାରା ଅପରାହ୍ନଟା ମୁଁ ଦି ଗ୍ରେଟ୍ ସଞ୍ଜୟ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଘର ଖୋଜି ଖୋଜି କ୍ଳାନ୍ତ । ଘର ନମ୍ବର ଇତ୍ୟାଦି ଠିକ୍ ଭାବରେ ନ ବୁଝି ଏତିକି ଅସୁବିଧା ହେଲା । ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ ଘରଟିଏ ଖୋଜି ପାଇବା ସହଜକଥା ନୁହେଁ ଦେଖୁଛି । କିଏ କାହାକୁ ଚିହ୍ନେ ବା ଏଠି ? ଆଚ୍ଛା ମୋତେ ଗୋଟାଏ ଟାଓ୍ୱେଲ ଦିଅ, ଆଉ ଚଟାପଟ୍ ଗୋଟାଏ କପ୍ ଗରମ କଫି । ବର୍ଷାରେ ଭିଜି ମୋର ଦେହ କାଲୁଆ ମାରି ଯାଉଛି··· ।

ମୋନା ସେମିତି ଦ୍ୱିଧାଗ୍ରସ୍ତ ଭଙ୍ଗୀରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା । ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ହାତରୁ ଆଟାଚିଟା ମଧ୍ୟ ନେଲା ନାହିଁ । ଭଦ୍ରଲୋକ ସେଥିକି ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ ନ କରି ଆଟାଚିଟା ସ୍ୱକର ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଟାଓ୍ୱେଲଟିଏ ଆଣିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ମୋନାଙ୍କୁ ଗମ୍ଭୀର ଆମୋଦରେ ଗୃହିଁ ରହି ଠୋ' ଠୋ' ହସି ଉଠିଲେ । ମୋନା ଭୟ ଓ ସନ୍ଦେହରେ ଏକବାର ମୂର୍ଚ୍ଛା ଯିବା ଉପରେ । ସେ ଯେମିତି ମୂର୍ତ୍ତିଟିଏ ପାଲଟି ଗଲାଣି । ତେବେ କ'ଣ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଏଇ ଝଡ଼ ବର୍ଷା ଭିତରେ କେହି ମନ୍ଦ ଅଭିଳାଷରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପଶି ଆସିଛି ? ମୋନାଙ୍କ ବିମୂଢ଼ ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆଗନ୍ତୁକ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ କୋମଳ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ—ଭାଉଜ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ମୁଁ ଚୋର କି ଡକାୟତ ନୁହେଁ । ମୁଁ ସଞ୍ଜୟର ବନ୍ଧୁ ସରୋଜ—ମୋ ଆସିବା କଥା ସଞ୍ଜୟ କ'ଣ ତମକୁ କହି ନାହିଁ ? ମୋ ଚିଠି ତ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇଥିବ । କାହିଁ ତାକୁ ତ ଦେଖୁ ନାହିଁ ? ବର୍ଷାକୁ ଦେଖି କେଙ୍କା ନାଚିବା ପରି, ବେଙ୍ଗ ରାବିବା ପରି ସେ ନରମ ଶେଯରେ ଶୋଇ ଉଷୁମ୍ ଟାଣିବାର ବଦଭ୍ୟାସଟା କ'ଣ ଏ ଯାଏ ଛାଡ଼ିଲା ନାହିଁ ?

ମୋନାର ଜଡ଼ତା କଟି ଆସୁଥିଲା ସରୋଜଙ୍କର ଆନ୍ତରିକତାଭରା କଥାରେ । ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ସେଇ ବଦଭ୍ୟାସଟା ବାସ୍ତବିକ୍ ବାଲ୍ୟକାଳର । ତାହା ସହ ସରୋଜ ପରିଚିତ । ସଞ୍ଜୟ ଏବେ ଥିଲେ ନରମ ଚେୟରରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଷ୍ମ ଟାଣୁଥାନ୍ତେ । ଖାଇବା ଟେବୁଲକୁ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତେ ନାହିଁ । ମୋନା ଏଥର ସହଜ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଅଭିଯୋଗଭରା କଣ୍ଠରେ କହିଲେ—ତମ ବନ୍ଧୁଟି ସଂସାରର ଅନେକ କଥା ମତେ କହିବା ପାଇଁ ଅବସର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଗୃହକର୍ମ ଭଲ ତ ସେ ଭଲ । ତାଙ୍କର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଆଜି ଭଳି ଅନେକ ଥର ମୁଁ ଯେ କି ଅପଦସ୍ଥ ନ ହେଇଛି···।

—କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲି ସପ୍ତାହେ ତଳେ । ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ସେ କହି ନାହିଁ ? ସରୋଜ ମୁଣ୍ଡ ପୋଛୁ ପୋଛୁ କହିଲେ ।

ମୋନା ମୁହଁ ଭାରି କରି କହିଲେ—ବନ୍ଧୁ ତମର ଲମ୍ବା ଗସ୍ତରେ ବାହାରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତମ ଚିଠି କଥା ମତେ କହିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ । ଅଫିସ୍ ଠିକଣାରେ ଆସୁଥିବା ମୋର ଅନେକ ଚିଠି ତାଙ୍କ ଟେବୁଲ ଉପରେ ମାସ ମାସ ଧରି ପଡ଼ି ରହେ । ମତେ ଦେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସ୍ମରଣ ହୁଏନାହିଁ ।

ଅଭିମାନ ଅବା ଏକ ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ । ମୋନା ମୁହଁର ଅଭିମାନ ସରୋଜଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଅକସ୍ମାତ୍ ସଞ୍ଚରିଗଲା । ସେ ଭାରି ଗଳାରେ କହିଲେ—ବଡ଼ ପଦବୀରେ ରହି ସଞ୍ଜୟଟା କେତେ ବଦଳିଗଲା ସତେ ! ମୋ ଆସିବା କଥା ଜାଣି ମଧ୍ୟ ସେ ଗସ୍ତରେ ବାହାରିଗଲା ? ଅଥଚ ଦିନ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୋ ପାଇଁ ସେ ତା'ର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବାତିଲ୍ କରିଦେଉଥିଲା । ବିବାହ କଲେ ପୁରୁଷମାନେ କେତେ ବସ୍ତୁବାଦୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସତେ ! ସ୍ନେହ-ପ୍ରେମ-ବନ୍ଧୁତ୍ୱ କେତେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଯାଏ ମଣିଷ ପାଖରେ ? ଅବଶ୍ୟ ତା' ବାହାଘରରେ ମୁଁ ଯୋଗ ଦେଇପାରି ନ ଥିଲି ବୋଲି ସେ ଖୁବ୍ କିଛିଦିନ ଗୁଡ଼ାଏ ଅଭିମାନ କରିଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ମତେ ଏପରି ଶାସ୍ତି ଦେଇ ନାହିଁ ତ ?

ମୋନା ସଲ୍ଲଜ ହସର ଅରୁଣିମାରେ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁଟାକୁ ରଙ୍ଗୀନ୍ କରି ପକାଇ କହିଲା—ଆମ ବାହାଘରଟା ଏତେ ଅକସ୍ମାତ୍ ହୋଇଗଲା ଯେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଯୋଗ ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସରୋଜ ବିମୁଗ୍ଧ ଚାହାଣିରେ ମୋନାକୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ କହିଲେ—ଅବଶ୍ୟ ସେଦିନ ତା'ର ଏ ଅକସ୍ମାତ୍ ବିବାହ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ମୁଁ ଟିକିଏ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଥିଲି; ମାତ୍ର ଏବେ ବୁଝୁଛି ତମକୁ ଦେଖିବା ପରେ ସେ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କ ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ସମୟ ଗଡ଼ାଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତା ବିଚରା !

ମୋନା ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ ଲଭ କରୁ କରୁ କଫିର ବିଦାୟ କଲା । ସରୋଜ ବ୍ୟାଗ୍ ଖୋଲି ମୋନାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ 'ମୁହଁ ଦେଖା'ର ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଆଣିଥିବା ଦାମୀ ନେକ୍‌ଲେସ୍‌ଟା ମୋନାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ମିଠୁ ପାଇଁ ଆଣିଥିବା ଦାମୀ ପୋଷାକର ସେଟ୍‌ଟା ମିଠୁକୁ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ । ମୋନା ନେକ୍‌ଲେସ୍ ଏବଂ ତା' ସଙ୍ଗେ ସରୋଜଙ୍କ ରୁଚିର ତାରିଫ କରୁ କରୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନେକ୍‌ଲେସ୍‌ଟା ରଖିଦେବା ପାଇଁ । ସରୋଜ ମଧୁର ରସିକତା କରି କହିଲେ—ସଞ୍ଜୟ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମତେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁ କାମ ଛାଡ଼ି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତା' ନ ହେଲେ ନେକ୍‌ଲେସ୍‌ଟା ତମକୁ କେମିତି ମାନିଲା ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ମୋନା ହସି ଦେଇ କହିଲା—ନାଁ-ନାଁ, ସେମିତି କିଛି କଥା ନାହିଁ । ନେକ୍‌ଲେସ୍‌ଟା ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପିନ୍ଧି ପାରେ । କହୁ କହୁ ମୋନା ନେକ୍‌ଲେସ୍‌ଟା ପିନ୍ଧି ନେଲେ । ସରୋଜଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ତାରକା ଦୁଇଟି ଚମକି ଉଠିଲା କ୍ଷଣକ ପାଇଁ । ସଞ୍ଜୟର ପତ୍ନୀ ସୁନ୍ଦରୀ ବୋଲି ସେ ଶୁଣିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଅପରୂପା ରୂପସୀ ବୋଲି ଧାରଣା କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ସଞ୍ଜୟର ସିଲେକ୍‌ସନ ବେଳେ ବେଳେ ଖୁବ୍ ବାଜିଯାଏ ।

ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସରୋଜ ମୋନାଙ୍କର ଆଦରର ଦିଅର ଓ ମିଠୁର 'ଡିଅର ଅଙ୍କଲ୍' ପାଲଟି ଗଲେ । ସଞ୍ଜୟଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଚାରି ଦିନ ଅଟକି ରହିଲେଣି ସରୋଜ । ମୋନା ଆଗରେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଅତୀତ ଦିନର କେତେ ରୋମାଞ୍ଚକର କାହାଣୀ ବଖାଣି ଚାଲିଛନ୍ତି । ମିଠୁ ସହ ଅଦ୍ଭୁତ କୌତୁକରେ ଘରକୁ ପକା ଉଠା କରୁଛନ୍ତି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ନିଶ୍ଚୁପ ଘରଟା ଜୀବନ୍ୟାସ ପାଇ ମାତି ଉଠିଛି ଏକ ନୂତନ

ଉଲ୍ଲାସରେ । ନିଃସଙ୍ଗ ସମୟର ବୋଝ ମୋନାକୁ ଏକ ମଧୁର ସ୍ୱପ୍ନର କେତୋଟି ପଲକ ଭଳି ମନେ ହେଉଛି । ସରୋଜଙ୍କର ଚମତ୍କାର କଥନ ଶୈଳୀ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଶବ୍ଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛଟା ଅଛି । ଏମିତି ଏକ ବନ୍ଧୁକୁ ନେଇ ମାତି ଉଠିବାରେ କିଛିଟା ରୋମାଞ୍ଚ ଅଛି । ମିଠୁକୁ ନେଇ ବଜାରରୁ ନାନା ଜାତିର ଖେଳ ସରଂଜାମ କିଣି ଦେଇଛନ୍ତି ସରୋଜ । ମୋନାର ବାରଣ ନ ମାନି ସଂଜୟ ପାଇଁ କିଣି ଆଣିଛନ୍ତି ଏକ ଦାମୀ ସୁଟ୍ କନା । ହେଇଟା ସରୋଜଙ୍କ ତରଫରୁ ସଂଜୟଙ୍କୁ ବିବାହ ଉପହାର । ସଂଜୟଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ପସନ୍ଦ ହେବ । ସରୋଜଙ୍କ ଅଜସ୍ର ଉପାର୍ଜନ । ଏ ଯାଏ ଘର ବାନ୍ଧି ନାହାନ୍ତି । ଆୟ ବ୍ୟୟର କାଇଦା କଟକଣା ସେଇଥିପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଛୁଟିଦିନରେ ମୋନା ଅବା କ'ଣ କରିପାରେ ? ଜାତି ଜାତିର ସୁସ୍ୱାଦୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ରାନ୍ଧି ସେ ସରୋଜଙ୍କୁ ଖୁଆଇଛି । ସୁଖାଦ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ସୌକ୍ । ସରୋଜ ସତେ ବା ତା' ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ବନ୍ଧୁଟିଏ ନୁହେଁ—ସାନ ଭାଇ, ତା'ର ଗେହ୍ଲା ଦିଅରଟିଏ ।

ସେଦିନ ମିଠୁର ସ୍କୁଲରୁ ଫେରିବାରେ ଆଶାତୀତ ବିଳମ୍ବ । ବସ୍ ଷ୍ଟପ୍‌ରୁ ତାକୁ ଆଣିବାକୁ ଯାଇଥିବା ଗୃକର ଟୋକାଟାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାନାହିଁ । ମୋନାର ଉତ୍କଣ୍ଠା ଆଶଙ୍କାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ତା' ଆଖିରେ ବର୍ଷିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲଣି । ବଡ଼ ବଡ ସହରରେ 'ପିଲା ଚୋର'ର ରୋମାଞ୍ଚକର କାହାଣୀ ସବୁ ଶୁଣାଯାଏ । ସରୋଜ ସବୁମତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନେଇଛନ୍ତି । ସଂଜୟଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମିଠୁର ଯଦି କିଛି ଅସୁବିଧା ହୁଏ, ତେବେ ସାରା ଜୀବନ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ ପାଖରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଜୟ ଥିଲେ ଯାହା କରିଥାନ୍ତା, ତାହା ହିଁ ତା'ର କରଣୀୟ । ଏଇ ନୂତନ ସହରରେ ମିଠୁକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ କିଛି କିନାରା ପାଉ ନାହାନ୍ତି ସେ । ଅବଶେଷରେ ମିଠୁର ସ୍କୁଲରୁ, ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଘରୁ ସେମାନଙ୍କର କଥାକୁ ଭିତ୍ତି କରି ବଦ୍‌ମାସ ଗୃକର ଟୋକାଟାର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଆଡ୍‌ଡାରୁ ମିଠୁକୁ ମୁକାଳ ଆଣିବା ପାଇଁ ସରୋଜଙ୍କୁ ପକେଟ୍‌ରେ ଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା, ହାତର ଘଡ଼ି, ମୁଦି ଇତ୍ୟାଦି

ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ରକ୍ତାକ୍ତ ଆହତ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ପୋଲିସରେ ଖବର ଦେଇଥିଲେ ସରୋଜ ଗୁଣ୍ଡା ଦଳର ସମସ୍ତ ଧମକ ସତ୍ତ୍ୱେ । ସରୋଜଙ୍କର ସାହସିକତା ଓ ତ୍ୟାଗ ଯୋଗୁଁ ସେ ଯେ ତା'ର ପ୍ରାଣର ପିତୁଳାକୁ ଫେରି ପାଇଲା—ସେ କଥା ଭାବି ମୋନା ଏକ୍‌ବାର କୃତଜ୍ଞ, ବଶମ୍ବଦ । ସରୋଜଙ୍କଠାରେ ସେ ଆଜୀବନ ଋଣୀ ହୋଇ ରହିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସରୋଜ ନ ଥିଲେ କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ଆଜି ମିଣ୍ଟୁର । ମୋନାର ସଂଜୟଙ୍କ ଉପରେ ଘୋର ଅଭିମାନ ହେଉଥିଲା । ମୋନାର ଗଦ୍ ଗଦ୍ କୃତଜ୍ଞ ଭଙ୍ଗୀରେ ଆମୋଦିତ ହେଉ ହେଉ ସରୋଜ ନିଜର ବ୍ୟଥା ବେଦନା ବିସ୍ମରି ଯାଇ କହିଲେ—ଭାଉଜ, ତମେ ଯଦି ଭାବୁଥାଅ ମିଣ୍ଟୁର ମୁଁ କେହି ନୁହେଁ—ଆଉ ମିଣ୍ଟୁ ପାଇଁ ମୁଁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ମଜାଇ ତମକୁ ଆଜୀବନ ଋଣୀ କରି ଦେଇଛି, ତେବେ ଗୋଟାଏ କାମ କର । ତମର ଋଣ ଭାର କିଛି ହାଲ୍‌କା କରିବା ପାଇଁ ତମ ହାତର ସେଇ ଚମତ୍କାର 'ବିରିଆନି' ମତେ ଆଉ ଥରେ ଦୁଇ ଥର ଖୁଆଅ । ବାସ୍ତବିକ ତମ ହାତ ରନ୍ଧାର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱାଦୁ ଅଛି । ସଂଜୟ ଏ ଭିତରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପେଟୁ ହୋଇ ଯାଇଥିବ, ଆଉ ତା' ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଅବାଞ୍ଛିତ ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ । କ'ଣ ସତ ନୁହେଁ ?

ସରୋଜଙ୍କ କଥାର ସତ୍ୟତା ଉପଲବ୍‌ଧି କରୁ କରୁ ମୋନାଙ୍କର ମୁଖ ପାଟଳ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା ।

ତା' ପରଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଂଜୟ ଫେରି ଆସିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ପୂର୍ବରୁ । ଦ୍ୱାର ମୁହଁରୁ ହିଁ ଚିତ୍କାର କଲେ—ବାଃ ମୁଁ ଠିକ୍ ଆଜି ଫେରି ଆସିବି ବୋଲି ତମେ କେମିତି ଜାଣିଲ ମୋନା ? ବିରିଆନିର ବାସ୍ନା ଯେ କିଚେନ୍‌ରୁ ଆସୁଛି । ମୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତମେ ତ ଆଦୌ ଏ ସବୁ କରନାହିଁ ।

ମୋନା ଲୁହରେ ଆଖି ଭିଜେଇ ଦେଇ କହିଲେ—ଏତେ ଶୀଘ୍ର ତମେ କେମିତି ଯେ ଫେରି ଆସିଲ ? ତମର ବା ଏଠି କିଏ ଅଛି ? ଦିନେ କେବେ ଫେରି ଆସି ଦେଖିବ ଫ୍ଲାଟ୍ ଖାଲି ପଡ଼ିଛି । ତମର ହେଇ କେହି ନାହାନ୍ତି ଏଠି ।

ସଂଜୟ ଅବାକ୍ ହୋଇ ଯାଇ କହିଲେ—ଆଜି ତମର ଅଭିମାନର ଏ କି ଅଭିନବ ଢଙ୍ଗ । ମୁଁ ଆସିବା ଖବର ଅଫିସରୁ ପାଇ ମୋ ପାଇଁ କେଡ଼େ ଯତ୍ନରେ ବିରିଆନି ରାନ୍ଧୁଛ; ଅଥଚ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଅଭିମାନରେ ମତେ ଅତିଷ୍ଠ କରି ପକାଇଲଣି ?

ମୋନା ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠରେ କହିଲେ—ନାଁ, ତମ ପାଇଁ ଆଜିର ଏ ଆୟୋଜନ ନୁହେଁ । ସରୋଜଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଯତ୍ନରେ ମୁଁ ସ୍ପେଶାଲ 'ବିରିଆନି' ରାନ୍ଧୁଛି । ସେଥିରେ ତମର ଭାଗ ନାହିଁ । ସରୋଜ ନ ଥିଲେ କାଲି କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା··· । ମୋନା ଆଉ ଥରେ ଆଖିରୁ ଠପ୍ ଟପ୍ ଦୁଇ ଧାର ଲୁହ ଝରାଇ ଦେଲେ ।

—ସରୋଜ ! ସେ ପୁଣି କିଏ ? ସଂଜୟ ବିସ୍ମୟରେ ମୋନାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ । ମୋନା ସରୋଜଙ୍କର ଆକସ୍ମିକ ଆଗମନ—ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁବତ୍ସଳତା—ଉପହାର—ସ୍ନେହ-ସୌଜନ୍ୟ-ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ—ସର୍ବୋପରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପନ୍ନ କରି ଆହତ-କ୍ଷତାକ୍ତ ହୋଇ, ଅର୍ଥ ତଣ୍ଡରେ ଚଢ଼ି ପରମ ସାହସିକତାର ସହ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ହାତରୁ ମିଠିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆଣିବାର ରୋମାଞ୍ଚକର ଘଟଣାବଳୀର କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଅନର୍ଗଳ—ଉତ୍ତଳା କଟୋରାଟିଏ ପରୀ ରାଇଜର ଅଜବ-ଉଦ୍ଭଟ କାହାଣୀ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖି ଆସି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଢଙ୍ଗରେ । କଠିନ ହୋଇ ଉଠିଲାଣି ସଂଜୟଙ୍କର ମୁଖମୁଦ୍ରା । ସେ ମୋନାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଝିରେ ରୁକ୍ଷ କଣ୍ଠରେ ଚିତ୍କାର କଲେ—କ'ଣ ସବୁ ଅଜବ କାଣ୍ଡ ଚାଲିଛି ଏ ଘରେ । ତମର ମୁଣ୍ଡ ବିଗିଡ଼ି ଯାଇ ନାହିଁ ତ ? ସରୋଜ ନାମରେ ମୋର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି··· ।

ମୋନା ଏକବାର ବିମୂଢ଼ ହୋଇଗଲେ । ଚକିତ କଣ୍ଠରେ କହିଲେ—ଏ କ'ଣ ତମେ କହୁଛ ? ଏଇ ତ ସରୋଜ ଗେଷ୍ଟ ରୁମରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅଫିସର ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଭିତରେ ତମେ ଏବେ ବହୁ କଥା ବିସ୍ମରି ଯାଉଛ । ତମର ମୁଣ୍ଡ ଏବେ ଠିକ୍ ରହୁନାହିଁ । ସରୋଜ ଯେ ତମର ବନ୍ଧୁ ନୁହନ୍ତି ଏକଥା ମୁଁ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ନାହିଁ ।

ସଂଜୟ ଘୁରି ଚାହିଁଲେ ସରୋଜଙ୍କ ଆଡ଼େ । ଦୁହେଁ ଅବାକ୍ । ସରୋଜ ଲଜ୍ଜିତ କୁଣ୍ଠିତ ଭଙ୍ଗୀରେ ଭାରି ଗଳାରେ କହିଲେ—ଆଇ ଏମ୍ ସୋ ସରି···ଠିକ୍ ଏଇ ନାମରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଏଇ ସହରରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ରହେ । ଦୁହିଁଙ୍କ ନାମ ସହ ଦୁହିଁଙ୍କ ପରିବାରର ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ଭୁତ ସାମ୍ୟ । ଏମିତି ଭୁଲଟାଏ ସାଧାରଣତଃ ହୁଏନା···ଆଇ ଆମ୍ ରିଏଲି ସରି । ଅସହିଷ୍ଣୁତା—ହିଂସା—ରାଗରେ ରଡ଼ ନିଆଁ ଭଳି ଜଳି ଉଠୁଛି ସଂଜୟଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ତାରା । ତାଙ୍କ ଭିତରର ସ୍ୱାମୀତ୍ୱ, ପୁରୁଷତ୍ୱ, ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ, ଶିକ୍ଷା ସଭ୍ୟତାର ଖୋଳପାକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ କ୍ଷଣକରେ ନଗ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି । ମୋନାଙ୍କର କରୁଣ ଦୟନୀୟ ଅବସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ, ସନ୍ଦିଗ୍ଧ କରି ପକାଉଛି । ସେ ମୋନାଙ୍କ ବେକରୁ ନେକ୍ଲେସ୍‌ଟା ଟାଣି ନେଇ ଛୁଟି ଦେଲେ ସରୋଜଙ୍କ ଆଡ଼କୁ । ଗର୍ଜନ କରି କହିଲେ—ଗେଟ୍ ଆଉଟ୍ ଅଫ ଦିସ୍ ପ୍ଲେସ ।

ଲଜ୍ଜାରେ, ଦୁଃଖରେ, ଅପମାନରେ ମୋନା ମୁହଁ ଘୋଡ଼ାଇ ବେଡ଼୍ ରୁମ୍‌କୁ ପଳାଇଲା । କଇଁ କଇଁ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ନିଷ୍ଫଳ ଆକ୍ରୋଶରେ । ଏ ଘରେ ସେ ଏକ୍‌ବାରେ ଅସହାୟା । ତା' ମତାମତର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ଏଠି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ସୁରକ୍ଷିତ ସଜ୍ଜିତ ଡ୍ରଇଂ ରୁମରେ ସେ ଏକ ସୌଖିନ୍ ମୃଣ୍ମୟ ମୂର୍ତ୍ତି । କେଉଁଠି କେତେବେଳେ ସେ ଶୋଭା ପାଇବ ସେଇଟା ସଞ୍ଜୟ ହିଁ ନିର୍ବାଚନ କରିବେ—ସେ ନୁହେଁ । ତା' ପଛେ ପଛେ ସଞ୍ଜୟ ପଶି ଆସିଲେ ରୁମ୍‌କୁ ରାଗରେ ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି । ମୋନା ଲୁହ ପୋଛୁ ପୋଛୁ ଅଝଟିଆ ସ୍ୱରରେ ଅଳି କଲା ପରି କହିଲା, "ସରୋଜ ଇଜ୍ ଏ ଫାଇନ୍‌ୟଂ ମ୍ୟାନ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଜିତ, ଭଦ୍ର । ତାଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ସାମାନ୍ୟ ଅଶିଷ୍ଟତା ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ । ସେ ତମର ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି—ମାତ୍ର ଆମର ସେ ଯାହା ଉପକାର କରିଛନ୍ତି—ସେଇ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଆମର ଆଜୀବନ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ସେ ନ ଥିଲେ ମୋ ମିଣ୍ଟୁର କ'ଣ ଯେ ହୋଇଥାନ୍ତା·····ଯାଅ—ତମର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ତାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିନିଅ । ଆମେ ତାଙ୍କଠାରେ ବହୁ ଭାବରେ ଋଣୀ··· ।

ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ମୋନାଙ୍କର କଥା ଶୁଭୁ ନ ଥିଲା । ସରୋଜଙ୍କର ତ୍ୟାଗ ଓ ଉପକାର ସ୍ପର୍ଶ କରୁ ନ ଥିଲା । ସେ କେବଳ ଭାବୁଥିଲେ ଏକ·ବର୍ଷଣ ମୁଖର ରାତ୍ରୀରେ ସରୋଜ ଭଳି ଏକ ସୁଦର୍ଶନ ଯୁବକ—ତାଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ରୂପସୀ ତରୁଣୀ ପତ୍ନୀର ଅତିଥି ହୋଇଛନ୍ତି, ମୋନାର ମନକୁ କିଣି ନେଇଛନ୍ତି । ଏକା ଫ୍ଲାଟ୍‌ରେ ମୋନା ସହ ପାଞ୍ଚଟି ରାତ୍ରି ଯାପନ କରିଛନ୍ତି··· । ମୋନା ବେକରେ ସରୋଜର ଦାମୀ ନେକ୍‌ଲେସ ଚକ୍ ଚକ୍ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅତି ଯତ୍ନରେ ସରୋଜ ପାଇଁ ମୋନା ହାତର ସ୍ପେଶାଲ୍ ବିରିଆନିର୍ ବାସ୍ନା ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଉତ୍ତଳ କରୁଛି···ନା—ଏକବାର ଅସହ୍ୟ···କୌଣସି ସ୍ୱାମୀ ପକ୍ଷରେ ଏହା କ୍ଷମଣୀୟ ହୋଇ ନ ପାରେ··· । ବାହାରେ କଥାଟା ପ୍ରଘଟ ହୋଇଗଲେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଚାଲି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଲୋକଟାର ଗଳା ଚିପି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି···ମୋନା ସତେକଇ କହିଲା—ଯାଅ-ଯାଅ—ସରୋଜଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗି ନିଅ ।

—ଆଇ ହେଟ୍ ୟୁ ମୋନା···ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲେ ସଞ୍ଜୟ । ମୋନା ଏଥର ଜଳି ଉଠିଲା । ଚଢ଼ା ଗଳାରେ କହିଲା—ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ଏକତ୍ର ରାତ୍ରୀ ଯାପନର ଅର୍ଥ କ'ଣ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇ ପାରେନା ? ତାହା କ'ଣ ଏକବାର ଆଦିମ ! ନାରୀର ମହମ ଦେହ ଭିତରେ ପାଷାଣର ମନଟିଏ ଅଛି—ସବୁଠି ସେ ନଇଁ ହୋଇ ତରଳି ଯାଏନା, ସ୍ନେହ—ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ବି ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି ଜୀବନରେ । 'ଦେହ'କୁ ନେଇ ସବୁ ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରେନା, । ତା' ଯଦି ହୁଏ ତମର ସେଇ ରୂପସୀ ଷ୍ଟେନୋ ଯିଏ ଲମ୍ବା ଗସ୍ତରେ ତମର ସହଯାତ୍ରିଣୀ ହୋଇଥାଏ । ସରକାରୀ ବଙ୍ଗଳାରେ ତମ ସହ ରାତ୍ରୀ ଯାପନ କରେ—ତାକୁ ମୁଁ କ'ଣ ଠିକ୍ ସେଇ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର୍ କରିବ ? କୁହ···

—ଚୁପ୍ କର—ତମର ଖୁବ୍ ସାହସ ବଢ଼ି ଯାଇଛି । ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ କୁଳଶୀଳ ଯୁବକ ସହ ତମ ଭଳି ଏକ ରୂପସୀ ନାରୀର ଏକତ୍ର ରାତ୍ରୀ ଯାପନର ଅର୍ଥ ଏକାନ୍ତ ଆଦିମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇ ପାରେନା ଲୋକ ଚକ୍ଷୁରେ । ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କହିଲେ ସଞ୍ଜୟ ।

ପରଦା ଆଡ଼େଇ ମୃନାଳ ଆସି ଚିଠି ଖଣ୍ଡିଏ ଓ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ଟିଏ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । ପତି ପତ୍ନୀଙ୍କର ଏଇ ଅପ୍ରିୟ ବାକ୍ୟାଳାପ ଭିତରେ ସରୋଜ ଚୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ମୋନା ଚିଠି ପଢ଼ିଲେ—

ଭାଉଜି—

ବାସ୍ତବିକ୍ ମୁଁ ଖୁଷଣ୍ଡା ଦୁଃଖିତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ, ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ି ହିଁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଆତିଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ମୁଁ ଆଦୌ ଦୁଃଖିତ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଯେ କେହି ଥିଲେ ତାହା ହିଁ କରନ୍ତେ । ତାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗି ନେଉଛି । ତମର ଆତିଥ୍ୟ—ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ମିଣ୍ଟୁର କୌତୁକ ଏ ଜୀବନରେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ସ୍ମୃତି ହୋଇ ରହିବ । ଏ ବିରାଟ ଜଙ୍ଗଲ୍ ସହରେ ମିଣ୍ଟୁକୁ ଯେ ମୁଁ ଏତେବଡ଼ ବିପତ୍ତିରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି—ସେତିକି ଆତ୍ମ ସନ୍ତୋଷ ନେଇ ମୁଁ ଫେରି ଯାଉଛି । ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ମୁଁ ବନ୍ଧୁ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛି । କାରଣ ସେ ମୋର ଦେବୀପ୍ରତିମ ଭାଉଜଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ । ସେଇଥିପାଇଁ ସୁଟ କନାଟା ଛାଡ଼ିଗଲି । ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଏତିକି ଦୁଃଖ ରହିଗଲା—ତମ ହାତର ଚମତ୍କାର 'ବିରିଆନି' ଆଉ ଥରେ ଖାଇ ପାରିଲିନି···। ଏଇ କେତୋଟି ଦିନର ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ଭିତରେ ତମେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଝିଥିବ ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀଠାରୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଆକର୍ଷଣ ମୋ ପାଖରେ ବେଶି······ ।

ବିଦାୟ
ତମର 'ସରୋଜ'

ଚିଠିଟାକୁ ଲୁହରେ ତିନ୍ତାଇ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ୁଛି ମୋନା, ସୁଟ୍ କନାଟାକୁ ହାତରେ ପରଖି ପରଖି ସଞ୍ଜୟ ନିଶ୍ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି । ମିଣ୍ଟୁ ଅଟ୍ଟ ରାହା ଧରିଛି ଅଂକଲ ପଳେଇଲେ···କିଚେନ୍‌ରୁ ବିରିଆନିର ଉତ୍କଟ ପୋଡ଼ା ଗନ୍ଧ ଉଠୁଛି···। ଦୁଃଖରେ କୁହୁଳୁଛି ମୋନା···। ବିରିଆନିଟା ଚୁଲି ଉପରେ କୁହୁଳି କୁହୁଳି ଯାଉଛି···ଏଇ ଅଭାବିତ ଘଟଣାଟିର ଖିଅ ଧରି ସଞ୍ଜୟଙ୍କୁ ଧରି କୁହୁଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ ହୁଏତ··· ।

◆

ଅଭିନେତ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ସୁବୋଧ ଦାସ

ଯୌବନ ସିକ୍ତ ହିରଣ୍ମୟୀର ଅଳସ ଡେଣାର ସୁନା ପରଟିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଖୋସି ମହୁଆଲି ହୋଇ ନାଚିବାକୁ କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗିବ ! ଶରତର ଶିଶିର ଭିଜା ଶିରିଶ ଫୁଲର ପେନ୍ଥାରେ ସମ୍ମିଳିତ ସମସ୍ତ ରଙ୍ଗର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ହିରଣ୍ମୟୀର ତନୁ ମନରେ ବୋଳି କିଏ ସତେ ତାକୁ କେତେ ଲୋଭନୀୟ କଲା ? ଅତି ସତର୍କରେ ସାଇତା ତା' ବୁକୁ ତଳର ଦୁର୍ଲଭ ସମ୍ପଦର ଗନ୍ଧ ଭରେ କିଏ ସେହି ଭାଗ୍ୟବାନ ପୁରୁଷ ଯିଏ କି ପ୍ରେମର ରୋଷଣୀ ଜାଳି ପ୍ରାଣରେ ତା'ର ଭରିଦେବ ଅପୂର୍ବ ଗୁଞ୍ଜରଣ, ଦେହରେ ଆଙ୍କିଦେବ ଅକୁହା ଶିହରଣ ।

ହିରଣ୍ମୟୀ ସହର ତଳର ଖୋଲା ରାସ୍ତାରେ ଧୀର ମନ୍ଥର ନିତମ୍ବ ଦୋହଲାଇ ଚାଲିଗଲାବେଳେ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପଦ୍ମ କୋରକ ଫୁଟି ଉଠୁଥିଲା । ହିରଣ୍ମୟୀ ସତରେ ସଦ୍ୟ ବିକଶିତ ଏକ ଅକ୍ଷତ ପଦ୍ମ କୋରକ; କିନ୍ତୁ ଏଇ କେତେଦିନର ଯୋଗ ବିଯୋଗ ଭିତରେ ଇଏ କ'ଣ ହେଲା ? ହିରଣ୍ମୟୀ କୀଟଦଂଷ୍ଟ ହେଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରେ ଘୃଣାର ସଂକୋଚନ । ହିରଣ୍ମୟୀ ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା...... ।

ଡାକ୍ତର ସୁବ୍ରତ ରାୟ ଖୋଲା ପ୍ରାନ୍ତର ବାଲୁକୋମଳ ଉପରେ ବସି ନନ୍ଦକେଶରୀ ପଠାର ସେଇ ଘଞ୍ଚ ସବୁଜ ଆସ୍ତରଣଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ଅନେକ ବିବ୍ରତ ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ । ହିରଣ୍ମୟୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରାତ୍ମା ଘୃଣାରେ ଫୁଲି ଉଠୁଥିଲା । ଯାହାର ରୂପଲାବଣ୍ୟ ଦିନେ ତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମବିଭୋର କରିଥିଲା, ଯାହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଏଇ ସହର ତଳରେ ଦିନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ସୁଅ ଛୁଟିଥିଲା, ସେଇ ହାରଜିତ୍ ଖେଳରେ କିଏ କେତେ ପଏଣ୍ଟ ହାସଲ କଲା, ତା'ର ହିସାବ ରଖି ଆଜି ଆଉ ଲାଭ କ'ଣ ? ତେବେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ମନେଅଛି ଏଇ ନନ୍ଦକେଶରୀ ପଠାର ଏକ ନିର୍ଜନ ବେଳାରେ

ଯେଉଁଦିନ ହିରଣ୍ମୟୀର ମେଦ ବହୁଳ ଗୋରା ତଳ ପେଟର ରଙ୍ଗକୁ ଆଖିରେ ମାଖି ଡାକ୍ତର ରାୟ ପ୍ରଶଂସାର ହାତ ମାରୁଥିଲେ, ସେଦିନ

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଗଳ୍ପ ସାହିତ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଭା ତରୁଣ କଥାକାର ଶ୍ରୀ ସୁବୋଧ-ଦାସ ସଂଘର୍ଷମୟ ଜୀବନ ଭିତରେ ମଣିଷ ଜୀବନର ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଅବବୋଧ ଓ ସଂଗୁପ୍ତ ଦୈହିକ କାମନାର ପ୍ରଚଳିତ ସ୍ୱର ସଂଳାପକୁ ନେଇ କଥା ସାହିତ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣାଢ୍ୟ ପ୍ରାସାଦରେ ଉଦ୍ଭବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଚରିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ । ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାରେ ଋଦ୍ଧିମନ୍ତ ତାଙ୍କର ସାର୍ଥକ ସୃଷ୍ଟି ସମାଜକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ ।

ସମ୍ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ଦାସ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ କର ବିଭାଗରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।

ହିରଣ୍ମୟୀ ତାଙ୍କର ଅନେକ ନିକଟରେ ଥିଲା, ଠିକ୍ ଏକ କଲମି ଗଛର ହାତ ଛୁଆଁକଷି ଆମ୍ବ ଭଳି । ଡାକ୍ତର ରାୟଙ୍କର ଏମିତିକା ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଗୋଟିଏ ସହଜ ଉତ୍ତରରେ ହିରଣ୍ମୟୀ କହୁଥିଲା, ଯେତେ ଯାହା ହେଲେ ବି ସୁବ୍ରତ ଏଇ ଦେହ ମନ ସବୁ ତ ତୁମରି ନିକଟରେ ବନ୍ଧା, ରେଶମି ସୂତାର ସେଇ ବନ୍ଧନକୁ ସହଜରେ କ'ଣ ଛିନ୍ନ କରିହୁଏ ?

ଡାକ୍ତର ରାୟଙ୍କର କର୍କଶ ହାତ ହିରଣ୍ମୟୀର କାନ୍ଧ ଉପରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଖସି ଆସି ଏକ ନିଭୃତ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ପନ୍ଦିତ ହେଉଥିଲା । ତାଙ୍କର ଶିରା ପ୍ରଶିରାରେ ଉତ୍ତେଜନାର ପ୍ରକମ୍ପ ହିରଣ୍ମୟୀ ବେଶ୍ ଅନୁ-

ଭବ କରି ପାରୁଥିଲା । ବାଷ୍ପାକୁଳ କଣ୍ଠରେ ଛେପ ଢୋକି ଡାକ୍ତର ରାୟ ହିରଣ୍ମୟୀର ହାତକୁ ଜୋରରେ ଚିପି ରଖି କହିଲେ, ଚାଲ ହିରଣ୍ମୟୀ ଏଇ ଯେଉଁ କାଶତଣ୍ଡି ପଠାର ନିର୍ଜନତା ଭିତରେ ଆମେ ଆଉ ଟିକିଏ ଆଦିମ ହୋଇଯିବା । ହିରଣ୍ମୟୀ ପ୍ରତିବାଦ କରି କହି ଉଠିଲା, ନା, ଆମ ସଭ୍ୟତା ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଆମ ପରମ୍ପରାକୁ ଇମିତି ବେଖାତିର ଭାବରେ ଗୋଇଠା ମାରିବା ଅର୍ଥ ପାଶବିକତା । ହିରଣ୍ମୟୀର ଏ ଗମ୍ଭୀର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ନିକଟରେ ସୁବ୍ରତ ରାୟ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ । ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ସେ ତାରିଫ୍ କରୁଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଯୁବ ଶିଳ୍ପପତି ସଂଜୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ସେ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ସଂଜୟ ସହିତ ହିରଣ୍ମୟୀର ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ମିଶିବାଟାକୁ ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତର ରାୟ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ସଂଜୟ ନିର୍ବିକାର ଭାବରେ କହୁଥିଲା ସେ ହିରଣ୍ମୟୀକୁ ଲଭ୍ ମ୍ୟାରେଜ୍ କରିବ ଏବଂ ଏଥିରେ କୁଆଡ଼େ ହିରଣ୍ମୟୀର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତି ଥିଲା ବୋଲି ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଏଇ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଚାମ୍ପିଅନ୍ ହେବାର କେଇ ମିନିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ ହିରଣ୍ମୟୀ ରାସ୍ତାରେ କଣ୍ଟା ଫୋଡି ଅନ୍ୟକୁ ରକ୍ତାକ୍ତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜେ ହିଁ ରକ୍ତାକ୍ତ ହେଲା । ସେଇ ଗାଢ଼ ରକ୍ତର ଛିଟା ଏବେ ତା'ର ସଫେଦ ଶାଢ଼ୀରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠିଛି ।

ନିଜ ପାପ ବୋଝରେ ମଥା ତା'ର ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଉଠୁଥିବା ବେଳେ ସେ ଡାକ୍ତର ରାୟଙ୍କୁ ଭରସା କରି ତା'ର ଅବ୍ୟକ୍ତ କାତରତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ଯେଉଁ ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ନିଜ ଦେହରେ ବୋହି ପତିତା ହୋଇଥାନ୍ତା ସେଇ କଳଙ୍କକୁ ଉଜାଣି ସୁଅରେ ଭସାଇ ଦେଇ ନିଜେ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ସାଜିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତର ରାୟ ଥିଲେ ଏକମାତ୍ର ଅବଲମ୍ବନ; କିନ୍ତୁ ସେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ହିରଣ୍ମୟୀକୁ ଅପମାନ ଦେଇ ନିଜ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ । ଯିବାବେଳେ ମୁକ୍ତା ଭଳି ଦୁଇ ବିନ୍ଦୁ ଲୁହ ହିରଣ୍ମୟୀର ଚିକ୍କଣ ଗାଲ ଉପରେ ବହି ଯାଉଥିବାର ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । ତା'ର ଯିବା ପଥକୁ ଅନାଇ ଡାକ୍ତର ରାୟ ଅନେକ ଅମୀମାଂସିତ ପ୍ରଶ୍ନ

ଭିତରେ ଅନ୍ତସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ହିରଣ୍ମୟୀ ଭଳି ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସଂପନ୍ନା ଝିଅ ଏ ଭୁଲ କଲା କାହିଁକି ? ଭୁଲ କରି ମଧ୍ୟ ଅକୁଣ୍ଠ ଚିତ୍ତରେ ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରୁଛି କିପରି ? ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ବିପଦର ଏ ଚରମ ପରିଣତିବେଳେ ମଧ୍ୟ ହିରଣ୍ମୟୀ ସେ ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ରର ନାମ ପ୍ରକାଶ କରୁନି କାହିଁକି ।

ଶିଳ୍ପପତି ସଂଜିତ୍ ମହାନ୍ତି ପାଖରୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଫେରିଥିଲା ହିରଣ୍ମୟୀ । ଯେଉଁ ସଂଜିତ ମହାନ୍ତି ଦିନେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆତ୍ମାଭିମାନ ଭିତରେ କଣ୍ଠଭଙ୍ଗୀର ଗମ୍ଭୀରତା ଫୁଟାଇ କହୁଥିଲା, ହିରଣ୍ମୟୀକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ସେ ନର୍କକୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯିବେ । ତେବେ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାର କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ଏ ଯବନିକା ପତନ କାହିଁକି ?

ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଥିଲେ ହିରଣ୍ମୟୀ ଜୀବନର ପାଥେୟ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଶେଷରେ ଯେ ଅନୁପମ ଚୌଧୁରୀର ଆଶ୍ରିତ ହେଲା ଅନୁପମ ଚୌଧୁରୀ ଲେଖକ, ଭାବୁକ, ସୌଖିନ କଳାକାର । ହିରଣ୍ମୟୀ ତାଙ୍କର ବାଗ୍‌ଦତ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରମ୍ପରିକ ବିବାହ । ସମସ୍ତ ଆୟୋଜନ ପରେ ହିରଣ୍ମୟୀ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ସହିତ ଚିଠିଟିଏ ଲେଖିଚି । ମୋ ବନ୍ଧୁ ସୁବ୍ରତ ଆସିବ । ସଂଜିତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିବାକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବି ଚିଠି ଲେଖିଚି । ତୁମେମାନେ କିନା ଅସଫଳ ଅଭିନେତା । ମଞ୍ଚ ଆଲୋକିତ ହେବାର କେଇ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହେବାର ସତ୍‌ସାହସ ହରାଇ ପଛମୁହାଁ ହୋଇ ଗ୍ରୀନ ରୁମକୁ ଧାଇଁଲ । ଏବେ ଅନ୍ତତଃ ଦର୍ଶକ ଗ୍ୟାଲେରୀରେ ଆସି ଦେଖ ଅନୁପମ ଓ ହିରଣ୍ମୟୀର ସାର୍ଥକ ଜୀବନାଭିନୟ ।

ଚିଠିଟିରେ ସୁବ୍ରତ ବାବୁର ଶରୀରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ର କମ୍ପନ ଖେଳିଗଲା । କେତେ ବେଖାତିର ଭାବରେ ସେ ଚିଠି ଲେଖିଚି । ସେ କେବଳ ଅନୁପମ କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଅନୁପମ କ'ଣ ଜାଣି. ଶୁଣି ଏ ବିବାହରେ ସମ୍ମତି ଦେଲା । ତା' ଭଳି ଅଭିମାନୀ ଯୁବକ ଯଦି ହିରଣ୍ମୟୀର ଏ କଳଙ୍କମୟୀ ଅଧ୍ୟାୟର ଆଭାସ ପାଏ ତାହାହେଲେ ଜୀବନ ତା'ର ଚରମ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ

ପରିଣତ ହେବ । ଅନୁପମ ହିରଣ୍ମୟୀକୁ ଡାଇଭର୍ସ କରିବ । ତା'ର ସୁଖର ସଂସାର ଜାଳି ପୋଡ଼ି ଛାରଖାର ହୋଇଯିବ । ନା' ଅନୁପମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏ କଥା ଜାଣିନି । ଗୋଟିଏ ସରଳ ନିଷ୍କପଟ ଯୁବକ ଜୀବନରେ ଜାଣି ଜାଣି ଡାକ୍ତର ରାୟ ଦୁର୍ଗତିର ନିଆଁ ଜାଳି ଦେଇ ପାରିବେନି । ହିରଣ୍ମୟୀ ଉପରେ ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ । ବିବାହର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଅନୁପମକୁ ସବୁ ଖୋଲି କହି ଦେବେ । ଏ ବିବାହ ବନ୍ଦ କରାଇ ଦେବେ ।

ପ୍ରମୋଦ ଭବନରେ ଆଲୋକର ରୋଷଣୀ ଜଳି ଉଠିଲାଣି । ସହରର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କଳାକାର ଲେଖକଙ୍କର ବିରାଟ ସମାବେଶ ଭିତରେ ଡାକ୍ତର ସୁବ୍ରତ ରାୟ ନିଜକୁ ଅତିଶୟ ନିଃସଙ୍ଗ ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ଶଙ୍ଖ ମଙ୍ଗଳ ସାହାନାଇର ମଧୁର ଧ୍ୱନି ତାଙ୍କୁ ଅତି କର୍କଶ ଶୁଣା ଯାଉଥାଏ । ହିରଣ୍ମୟୀର ମନର ମଣିଷ ଅନୁପମ ଗୋଧୂଳି ଏଇ କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ବିଜୟ ବୈଜୟନ୍ତୀ ଉଡ଼ାଇ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଖଚିତ ପକ୍ଷୀରାଜ ଘୋଡ଼ାରେ ବସାଇ ଘେନିଯିବ ତା'ର ପ୍ରକଳ୍ପ ରାଜଉଆସକୁ ।

ସୁବ୍ରତ ରାୟଙ୍କର ଅନୁପମ ଆଗରେ ଖୋଲି କହିବାର ପୁଞ୍ଜିଭୂତ ଅଭିଯୋଗର ସ୍ୱର ଏଇ ସାହାନାଇର ମଧୁର ଧ୍ୱନି ଭିତରେ ହଜି ହଜି ଆସୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଘନୀଭୂତ ଅନେକ ଗ୍ଳାନି, ଅଭିମାନ ଏବଂ ଅବ୍‌ଶୋଷର କାଳିମା ଏଇ ରୋଷଣୀ ଏବଂ ଆଲୋକର ଔଜଲ୍ୟ ନିକଟରେ ମରି ମରି ଆସୁଥିଲା ।

ହିରଣ୍ମୟୀକୁ ବିବାହ ବେଶରେ ସଜାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ତା'ର ସାଥୀ ସଙ୍ଗାତମାନେ । ଗୋଡ଼ରେ ଅଳତା, ମୁଣ୍ଡରେ ଟିପା, ଗଳାରେ ଗଜରା । ସତରେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ ସେ । ଦେବକନ୍ୟା ତା' ନିକଟରେ ହାର ମାନୁଥିବ ।

ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶିତ ଅନୁରାଗ ଶୀର୍ଷକ ବହିଟି ଉପରେ ଆଖି ବୁଲଉ ବୁଲଉ ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ମିନି ଗଳ୍ପ ଉପରେ ଡାକ୍ତର ରାୟଙ୍କର ଆଖି ଅଟକିଗଲା । ଗୁରେଟି ଚରିତ୍ର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଗଳ୍ପଟିର

ଧାରମର୍ମି ଥିଲା, "ସମାଜର ତଥାକଥିତ ସଭ୍ୟ ଶିକ୍ଷିତ ବୋଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଧନର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆଭିଜାତ୍ୟ ମୋହରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ନିରୀହା ଝିଅମାନଙ୍କୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଘର ଝିଅ ବୋହୂମାନେ ତାଙ୍କ କଂଚୁ ବୟସରେ ଶୁନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତେଜନାର ଅଳସ ଘଙ୍ଗନ୍ତି ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ହୋଟେଲ ଏବଂ କ୍ଲବରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ଅକ୍ଷତ ଯୋନି ଅନୂଢ଼ା ତରୁଣୀ ଆଶା କରିବା ବିଡ଼ମ୍ବନା ନୁହେଁ କି ?"

ସବା ଶେଷରେ ଥିଲା ଅନୁପମର ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି । ହେ ସନ୍ଦେହୀ ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ର ପୁରୁଷ, ହିରଣ୍‌ମୟୀ ମୋ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଅଭିନୟ କରିଥିଲା । ତା' ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ମୁଁ ଏ ବିବାହରେ ଉଦାରତାର ସହିତ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିଲି; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ହିରଣ୍‌ମୟୀ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରିଣୀ ନ ଥିଲା । ତମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମବଳ ଏତେ ଅଭାବ ଯେ ସେ ତମମାନଙ୍କର ଭଲ ପାଇବାର ଗଭୀରତା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ସାମାନ୍ୟ ଅଭିନୟ ଭିତରେ ତମ ଆଖିରେ ଯେଉଁ ବେଙ୍ଗ ଟ୍ରାଇ ଦେଲା ସେଥିରେ ହେଲା ସେ ସଫଳ ଅଭିନେତ୍ରୀ ।

ତା' ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହୃଦୟତାର ସହ ବିଚାର କଲେ, ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟିଏ ଝିଅର ଚରିତ୍ର ଯାହା ଥାଉନା କାହିଁକି ବିବାହ ପରେ ସେ ଯଦି ଅତୀତକୁ ପାଦରେ ଏଡ଼ାଇ ସ୍ୱାମୀ ସୋହାଗିନୀ ଏବଂ ସୁଗୃହିଣୀ ହୋଇପାରେ ସେଥିରେ ଅଛି ପ୍ରକୃତ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନର ଚରମ ସାର୍ଥକତା ।

◆

ଓଡ଼ିଶାର ବୟୋବୃଦ୍ଧ କଳାକାର ସ୍ୱର୍ଗତ ମାଷ୍ଟର ମାଣିଆଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମର ବିନମ୍ର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

ସମ୍ପାଦକ—ବାଣୀଚତ୍ର

ସୁଧୀର ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆ'ଲୋ ମିତଣୀ ଶୋଇବା.....
ବାଉନ ଭଣ୍ଡାର ତନଖି ଗଳିଛି
ଖଣ୍ଡିଆ ଢିଅରେ ବିଲୁଆ ଡେଉଁଛି
          କାହାକୁ ଭରସି କହିବା !
ତୁ ତ ମୁତୁରି ମୁଁ ତ ମୁତୁରି
ହେଁସ କାହିଁ ପାଇଁ ଧୋଇବା ?

ସଲା ସୁତରରେ ଯେତେ ଫିକର
ଗଇ ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ପୂରିଲା କାଳ
କୋଉ ଗୁଣ ଏବେ କାହାକୁ କହିବା
          କୋଉଠି-ବାହୁନି ରହିବା !
ବେନିଜନଙ୍କର ଏକାଦଶୀ ଖେଳ
ସତେ କି ଜୀବନ ହାରିବା ?

ରଜ ସିଂହାସନ କୁଆଡ଼େ ଗଲା
କପାଳେ ବିହି କି ଏଯା ଲେଖିଲା
ଦାଣ୍ଡେ ଘାଟେ ସବୁ ଟୁମର ମେଲା ଲୋ
          କେତେ ବା କାହାଠୁ ସହିବା.....
ବାଲୁଙ୍ଗା ବିହନ ସବୁ ସାରିଲେ ଲୋ
କି ଫସଲ ଆଉ ପାଇବା ?

କିଏ ଏଠି ମିତ କିଏ ମିତଣୀ
ଅନ୍ଧାରରେ କିଛି ଚାରି ହେଉନି
ଡେଙ୍ଗୁରା ପିଟାରେ ଲାଗିଛି ପାଲା
କିଏ ବଡ଼ ସାନ କିଏ କା' ଚେଲା
          ନିଶ ମୋଡ଼ିବାରେ ପାହୁଛି ରାତି
ନାମ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ
ନାମ ପାଇଁ ବଣ୍ଟା ମୈତ୍ରୀ ପ୍ରୀତି !!

ସମୀକ୍ଷା ୧୯୭୭ ଚଳଚିତ୍ର ଏବଂ ୧୯୭୮ ଚଳଚିତ୍ର ଜଗତର ପାଣିପାଗ

ଶ୍ରୀ ରଣଧୀର ଦାସ

୧୯୭୭ ରେ ନଅଟି ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଇତିହାସରେ ଏକ ଅଭିନବ ଘଟଣା । ଅମର ପ୍ରେମ, ଅନୁତାପ, ଅଭିମାନ, ମୁକ୍ତି, ପୁନର୍ମିଳନ, ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି, ଏ ନୁହେଁ କାହାଣୀ ପରେ ବର୍ଷ ଶେଷରେ ରକ୍ତ ଗୋଲାପ ଓ ନାଗଫାଶ ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା । ସାଧୁ ମେହେର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଅଭିମାନ ଚିତ୍ର ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ଼ ଚିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟିକ ସାଫଲ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ପୁନର୍ମିଳନ ଡବିଂ ଚିତ୍ରର ଅପବାଦ ନେଇ ମଧ୍ୟ ଏକ ହିଟ ଚିତ୍ରରୂପେ ସୁଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କଲା । ବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ପୌରାଣିକ ଚିତ୍ର ହେତୁ ସମସ୍ତ ତ୍ରୁଟି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଶ୍ୱାସନାର ଚିତ୍ର ହେଲା । ଏ ନୁହେଁ କାହାଣୀ ଶାରଦୀୟ ରିଲିଜ ରୂପେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ନ ହୋଇ ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସଫଳ ଚିତ୍ର ରୂପେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇ ପାରିଲା । ରକ୍ତଗୋଲାପ ଭଲ ଫଟୋଗ୍ରାଫି, ସଙ୍ଗୀତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏଡ଼ିଟିଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଗତ ତ୍ରୁଟି ହେତୁ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୭୭ର ଶେଷ ପାଦରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବା ଚିତ୍ର ନାଗଫାଶ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଥମ ରହସ୍ୟଧର୍ମୀ ଚିତ୍ର ଅତ୍ୟାଧିକ ଷ୍ଟାର କାଷ୍ଟିଂ, ହିନ୍ଦୀ ଚିତ୍ରର ଅନୁକରଣ, ବିପୁଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାଗତ ତ୍ରୁଟି ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ଏକ ସଫଳ ଚିତ୍ର ରୂପେ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କଲା ।

୧୯୭୮ ନବ ବର୍ଷରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଥିବା ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଫିଲ୍ମସର ଶିଶିର ମିଶ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଚିତ୍ର ସୁନା ସଂସାର ଉଭୟ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ତଥା ସାଧାରଣ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହୋଇ ପାରିଛି । ଗପ ହେଲେ ସତ, ଶେଷ ଶ୍ରାବଣ ପରେ ଓଡ଼ିଆରେ ତୃତୀୟ ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ର ତଅପୋଇ ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା । ଓଡ଼ିଶାର ପୁର ପଲ୍ଲୀରେ ଘରେ ଘରେ ସୁପରିଚିତ ଆଖ୍ୟାୟିକା ଉପରେ କାହାଣୀ ଆଧାରିତ ଚିତ୍ରଟି ଗାଁ ଗହଳିରେ ଭଲ ଚାଲିବ ବୋଲି ଆଶା ।

ଫେବୃଆରୀ ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସରେ ମାଂସର ବିଳାପ, ଚିଲିକା ତୀରେ, ପ୍ରିୟତମା, କୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରମା, ସାକ୍ଷୀ ଗୋପୀନାଥ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ । ପ୍ରଥମ ୨ଟି ଚିତ୍ର ସେନସର ହୋଇଯାଇଛି । ମାଂସର ବିଳାପ ଚିତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଇତିହାସରେ ଏକ ନୂତନ ଯୁଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି ଆଶା । କାରଣ ରିଜିଓନାଲ ସେନସର ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ତଥ୍ୟ ବେତାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଚଳଚିତ୍ର

ଉତ୍ସବରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଛି । ଶଙ୍ଖ ମହୁରୀ (ରଙ୍ଗିନ), ପିପାସା, ସନ୍ଧ୍ୟାତାରା, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ, ମନ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ । ୧୯୭୮ରେ ଆଶା କରାଯାଉଛି ଅନ୍ୟୁନ ୧୫।୧୬ ଟି ଚିତ୍ର ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବ । ଏହା ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହଜନକ ।

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ପରିବେଷକ ଏବଂ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ । ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ସଦୃଢ଼ ପରିବେଷକ ସଂସ୍ଥା ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚାଳନା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟ ଅଭାବରୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ପରିବେଷକ, ପ୍ରଯୋଜକ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ନ ଦେଲେ ଏହା ଲାଭ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ କ୍ଷତି ଜନକ ବ୍ୟବସାୟ ରୂପେ ଆଗାମୀ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବ ।

୧୯୭୮ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ ବର୍ଷରେ ଏକ ଦୀପ୍ତିମୟ ବର୍ଷ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ ।

●

(ଦେବୀମାତା ପିକ୍‌ଚର୍ସର ନୂତନ ଚିତ୍ର କୁଳଚନ୍ଦ୍ରମାର ଶୁଭ ମହୁରତ ଅବସରରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୀତାକାନ୍ତ ମିଶ୍ର କ୍ଲାପ ନେଉଛନ୍ତି । ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ଅଭିନେତା ପ୍ରିୟନାଥ ମିଶ୍ର ।)

ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ

ପ୍ରମୋଦ ନନ୍ଦ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ ଦେଖାଦେଇଛି । 'ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ ନାମକ ଏକ ନୂଆ ରୋଗ ଓଡ଼ିଶାରେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଛି । ସେହି ଲୋକମାନେ ରୋଗକୁ କିପରି ଦୂର କରିବେ ସେ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ତାକୁ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ବହୁଳ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ, ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ 'ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ' ହୋଇଛି ସେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ନିଜକୁ ନିଜେ 'ପ୍ରଡ୍ୟୁସର' ବୋଲି ଚାରିଆଡ଼େ କହି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ପାଖରେ ଟଙ୍କା ଥିଲେ ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ସହଜ କିନ୍ତୁ ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଲାଭବାନ ହେବେ କି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ସେକଥା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିବାର ବିଷୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚିତ୍ର ଜଗତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଟାଉଟର ପଶିଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ହାବୁଡ଼ରେ ପଡ଼ିଯାଆନ୍ତି ତେବେ କଥା ସରିଲା । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁ ହୋଇଛି ସେମାନେ ଟିକିଏ ସ୍ଥିର ମନରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଛବିସବୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ କଲା, ସେ ଛବିର ପ୍ରଯୋଜକମାନେ କେତେ ଟଙ୍କା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ଓ କେତେ କ୍ଷତି ସହିଛନ୍ତି ।

ଯଦି ଆପଣ ଚଳଚିତ୍ର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ପୁରୁଣା ଅଭିଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ ପ୍ରଥମେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ । କେବଳ ଜଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଭଲ ହେବନି । ବିଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ମତ ଶୁଣି ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର କିଛି ଅଭିଜ୍ଞତା ଅର୍ଜନ କରିପାରି ଟାଉଟରମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି ଚଳଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ । ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପରେ ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ । କାରଣ ଟାଉଟର ଚମଚାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କାକୁ ଖାଇସାରି ଆପଣଙ୍କୁ ଖାଇ ଦେବେ । ସେ ପ୍ରକାରର ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ । ଧୀରସ୍ଥିର ଭାବରେ ଯେ କୌଣସି କାମ କରନ୍ତୁ । ଚଳଚିତ୍ର କଣ୍ଡୁକୁ ଦୂର କରି ପ୍ରକୃତରେ କିପରି ଚଳଚିତ୍ର କରିବେ ତାହା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

●

ଭ୍ରମର ଚନ୍ଦ୍ର ଜେନା

।। ନିତୁ ସିଂଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ସମନ ଲାଗିଲା ।।

ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ର ଜନୈକ ଅଡ଼ଭୋକେଟ୍-ଶ୍ରୀ ନରିଜିତ ସିଂ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ର ତାରକା ନିତୁ ସିଂ, ଆଇ. ଏସ୍. ଜୋହର ଆସରନୀ 'ଏବଂ 'ପ୍ରିୟତମା' ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବାସୁ ଚଟାର୍ଜିଙ୍କ ଉପରେ ଜୁଡ଼ିସିଆଲ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କୋର୍ଟରେ ଡିଫାମେସନ କେସ ଫାଇଲ କରିଛନ୍ତି । ସେ ସେଥିରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ନୋବଲ ପ୍ରଫେସନ୍ ଏଡ଼ଭୋକେସିକୁ ଏହି ଚିତ୍ରରେ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଇ ଥିବାରୁ ସେ ଏହି କେସ୍ ଫାଇଲ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ନିତୁ ସିଂ ବଡ଼ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୁଆଡ଼େ କୋର୍ଟକୁ ଯିବାକୁ ଭାରି ଭୟ ଲାଗେ । ଏ ତ ସିନେମାରେ ପାର୍ଟ କରିବା କୋର୍ଟ ନୁହେଁ । ସଫା ହାଜତକୁ ଯିବା କୋର୍ଟ । ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ନକଲ ଛାଡ଼ି ଅସଲ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ।

।। ବୁଢ଼ି କାଳେ ପ୍ରେମ ଘାରିଲା ।।

ବୋମ୍ବଟ ଗାର୍ଲ, ନୀଳନୟନା, କାର୍ବେରଟ୍ କୁଇନ୍ ଓ ହେଲେନ୍‌ଙ୍କର ଏ ବୁଢ଼ୀ ବୟସରେ ପ୍ରେମର ନିଶା ଖୁବ୍ ଜୋର ସୋର୍‌ରେ ଘାରିଛି । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କାହାରିକୁ ପତି ହିସାବରେ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଜୀବନର ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ସେ ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଦାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯୌବନର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତପ୍ତ ପ୍ରହର ସେ ପିଃ ଏନ୍ ଆରୋରା ଜନୈକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ସହିତ ବିତାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧ ଅରୋରା ସାହେବ କୁଆଡ଼େ ହେଲେନ୍‌ଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ କାଇଦାରେ ପ୍ରେମ କରି ଆତ୍ମ ତୃପ୍ତି ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୁଢ଼ା ଟୋକା କେବେ ସମାନ ହେବେନାହିଁ । କିଛିଦିନ ତଳେ ସେ ଆରୋରା ସାହେବଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଯୁବକ ଶଡିସ୍ କାଉରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ 'ଇମାନ୍ ଧରମ' ସୁଟିଂ ପରଠାରୁ ସଲିମ ସାହେବ ନୀଳ ନୟନାଙ୍କ ମନରେ କି କିମିଆ ଦେଲେ ଯେ ସେ ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ନ ଦେଖିଲେ ରହି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପାଗଳୀ ଭଳି ସଲିମ୍ ଭାଇଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏଣେ ମୋଟି ହନେଲରାଣୀ ପ୍ରମାଦ ଗଣିଲେଣି । ସଲିମ ଯଦି ହେଲେନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ତାହେଲେ ଏ ମୋଟା ଦେହଟାକୁ ଯାଚିଲେ ବି କେହି ନେବେନାହିଁ ।

॥ ଛଥାପି ମୁଁ ଜୁଆ ଖେଳବ ॥

ପ୍ରଯୋଜକ ମୁସିରଓରିଓ୍ୱାଜ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଜୁଆ ଖେଳିଲା ଭଳି ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ବକ୍ସ ଅଫିସ ଫେଲ ମାରଛି । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଛବି 'ଯଫର' 'ମେହେବୁବା' 'ବୈରଗ' ତିନିଟିଯାକ ଗୁଣାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆଦୃତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବକ୍ସ ଅଫିସ ହିଟ୍ ହୋଇନାହିଁ । ପୁଣି ଏବେ ସେ ସେହି ଜୁଆଖେଳରେ କେତେ କୋଟୀ ଟଙ୍କା ବାଜି ଲଗାଇ ପୁଣି ତିନିଟି ଛବି ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଏକାଧାରରେ ନିର୍ଦେଶକ ଶକ୍ତି ସାମନ୍ତ, ରାମାନନ୍ଦ ସାଗର, ବିଜୟାନନ୍ଦଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରି ସାରିଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ବହୁ ଚିତ୍ର ତାରକା ସମ୍ବଳିତ ଛବି 'ରାଜପୁତ'ର ମହୁରତ ସରି ଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି: ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର, ରାଜେଶ ଖାନ୍ନା, ବିନୋଦ ଖାନ୍ନା, ହେମାମାଳିନା, ରାକ୍ଷୀ, ରେଖା, ପରବିନ ବାବି ପ୍ରମୁଖ । ଦେଖାଯାଉ ସେ ଜୁଆଖେଳରେ ହାରୁଛନ୍ତି କି ଜିତୁଛନ୍ତି ।

॥ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ମୁଁ କାହାକୁ ଧରବ ॥

ଅଭିନେତ୍ରୀ ପରବିନ ବାବି କାହାକୁ ଧରିବେ କାହାକୁ ଛାଡ଼ିବେ କିଛି ଠିକ୍ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସେ କବିର ବେଦୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । କବିର ଯେମିତି ପ୍ରତିମାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ପରବିନ୍ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ି ପୁଣି ଆସି ଡାନିଙ୍କ ବାହୁଛାୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ । ଏମିତି କିଛିଦିନ ଗଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ କବିର ପ୍ରତିମାକୁ ଡାଇଭର୍ସ କରିବା ଶୁଣି ପାରି ପୁଣି କବିରଙ୍କ ବାହୁଛାୟା ତଳେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଗଲା । ଏପରିକି କିଛିଦିନ ତଳେ ଗୋଟିଏ ଫାଟରେ କବିର—ପରବିନ୍ ଦୁହେଁ ରହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏବେ ପୁଣି ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆଉ କାହାରି ସାଙ୍ଗରେ ରହିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏବେ ମୋ ଚିତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବି । ମୋ ଚିତ୍ର ବକ୍ସ ଅଫିସି ହିଟ କଲେ ମୋତେ ଢ଼େର ପ୍ରେମିକ ମିଳିବେ । ତା' ହେଲେ କହନ୍ତୁ ତ ମୁଁ କେଉଁ କୂଳ ଧରିବି ?

ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ
ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ
ARNAPURNA RESTAURANT
ଝାଞ୍ଜିରି ମଙ୍ଗଳା, କଟକ
ପ୍ରୋ: ଶ୍ରୀ ରାଜକିଶୋର ସାହୁ

(ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଛେନା ଜାତୀୟ ମିଠା ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ଅର୍ଡର ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ରସଗୋଲା ଗୋଟା ପ୍ରତି ୩୫ ପଇସା ମାତ୍ର ।

ପ୍ରଯୋଜକ, କଥାଚିତ୍ର ବନାମ ପତ୍ର ପତ୍ରିକା

ବିଜୟ କୁମାର ବେହୁରା

ବଡ଼ ସୁଖର କଥା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ପ୍ରିୟ ମାତୃଭାଷାରେ ଅନେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିର୍ମାଣ ହେବାର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ; କିନ୍ତୁ ବେଳେ ବେଳେ ପ୍ରଯୋଜକ ମାନଙ୍କର ମନମୁଖୀ ଏକଚାଟିଆ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ମନରେ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖ ହୁଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଆଗେ ମାତ୍ର ୨ଟି ସିନେମା ପତ୍ରିକା ଥିଲା । ତାହା ହେଉଛି ଚିତ୍ରପୁରୀ ଓ ବାଣୀଚିତ୍ର । ଏହି ପତ୍ରିକା ଦୁଇଟି ସିନେମା ସହିତ ସାହିତ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗୁଡ଼ିଏ ସିନେମା ପତ୍ରିକା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସିନେମା ପତ୍ରିକା ବାହାରିଲା କାହିଁକି ? କେବଳ କ'ଣ ସମ୍ପାଦକ ତାଙ୍କର ସୁନାମ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ କଲେ ? ପ୍ରଯୋଜକମାନେ ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ, ପତ୍ରିକାରେ ତାଙ୍କ ଛବିର ଫଟୋ, ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଛବିର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ବା ତାଙ୍କର କେହି କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କୁ କେବଳ ବ୍ଲକର ଖର୍ଚ୍ଚ ମାଗନ୍ତି, ତେବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବା କଥା ଦୂରେ ଥାଉ, ଫଟୋ ଦେବାକୁ ବି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କହନ୍ତି, ଆଜ୍ଞା', Still Photographer ଫଟୋ ଦେଇନାହିଁ, ଦି' ଦିନ ଛାଡ଼ି ଆସନ୍ତୁ । ପତ୍ରିକାର କର୍ମକର୍ତ୍ତାଗଣ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ୧୦ ଥର ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ଶେଷରେ କିଛି Still ଆଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବ୍ଲକ ଖର୍ଚ୍ଚ ବା ଦେଉଛି କିଏ ?

ହଉ ବାବା, ବ୍ଲକ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ଦିଅ । ଛବି ରିଲିଜ୍ ହେଲା । ବିଜ୍ଞାପନ ଗୋଟିଏ ଦିଅ । ନାଁ ବିଜ୍ଞାପନ ବା କାହିଁକି ଦେବୁ । ଛବି ଭଲ ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଆସିବେ । ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକା ତରଫରୁ ମୁଁ ଅନେକ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଯୋଜକ ମହାଶୟ କହିଲେ, ଆମର ବିଜ୍ଞାପନ କ'ଣ ଦରକାର ? ଆମେ ତ ନିଜେ ପ୍ରଯୋଜକ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ବିତରକ । ଆପଣମାନେ Coverage କରନ୍ତୁ । ସେ ମହାଶୟଙ୍କୁ କହିଲି ଆପଣ ବିଜ୍ଞାପନ ନ ଦିଅନ୍ତୁ । ବ୍ଲକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଅନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେ ମହାଶୟ କହିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଛବିରେ କେତେ ପଇସା ମିଳିବ, ଆମେ ବ୍ଲକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବୁ । କେବଳ ଏଇ ମହାଶୟ ନୁହଁନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦକ ହତାଶବାଣୀ ଶୁଣେ । ଯଦି ଓଡ଼ିଆ ଛବିର ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ମନୋବୃତ୍ତି ଏତାଦୃଶ ହୁଏ, ତେବେ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ? ପତ୍ରିକା କିପରି ବଞ୍ଚି ରହିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୟଗାନ କରିବ କିଏ ? ପ୍ରିୟ ପ୍ରଯୋଜକ ବନ୍ଧୁଗଣ, ପତ୍ରିକାକୁ ନ ଦିଅ ତୁମେ ବିଜ୍ଞାପନ; କିନ୍ତୁ ତୁମ ଛବିର ବ୍ଲକ ଖର୍ଚ୍ଚଟି କେବଳ ଦେଇଦିଅ । ଯାହା ଫଳରେ ତୁମର ପତ୍ରିକାର ଓ ପାଠକମାନଙ୍କର ଉପକାର ସାଧିତ ହେବ ।